

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 13. joulukuuta 2017
(OR. en)

15236/17

Toimielinten välinen asia:
2016/0382 (COD)

ENER 486
CLIMA 335
CONSOM 383
TRANS 532
AGRI 666
IND 352
ENV 1015
CODEC 1969

ILMOITUS

Lähettiläs:	Pysyvien edustajien komitea (Coreper I)
Vastaanottaja:	Neuvosto
Ed. asiak. nro:	8697/5/17 ENER 149 CLIMA 106 CONSOM 165 TRANS 159 AGRI 237 IND 97 ENV 394 CODEC 698 REV 5
Kom:n asiak. nro:	15120/1/17 ENER 417 CLIMA 168 CONSOM 298 TRANS 479 AGRI 650 IND 261 ENV 757 IA 130 CODEC 1802 REV 1 (en) + ADD 1 REV 1 (en)
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (uudelleenlaadittu) – Yleisnäkemys

1. Komissio hyväksyi 30. marraskuuta 2016 "Puhdasta energiaa kaikille eurooppalaisille" -paketin, johon edellä mainittu ehdotus sisältyy. Paketti esiteltiin TTE-neuvostolle (energia) joulukuussa 2016. Ministerit keskustelivat siitä ensimmäistä kertaa helmikuussa 2017, ja ehdotusten vaikutustenarviointien tarkastelun ja ensimmäisten yksityiskohtaisten käsittelykierron jälkeen ministereille esiteltiin pakettia koskeva tilanneselvitys kesäkuussa 2017.

Neuvottelut jatkuivat tiiviinä kuukausien ajan Viron puheenjohtajakaudella, mukaan lukien kolmessa pysyvien edustajien komiteassa käydyssä keskustelussa, minkä pohjalta on voitu laatia tasapainoinen kompromissiehdotus, joka on esitetty liitteessä ja lisäyksessä. Neuvostoa pyydetään hyväksymään yleisnäkemyks Euroopan parlamentin kanssa käytävien neuvottelujen valmistelemiseksi. Euroopan parlamentin on määrä hyväksyä tätä asetusehdotusta koskeva neuvotteluvaltuutuksensa tammikuussa 2018.

2. Pysyvien edustajien komiteassa 8. joulukuuta käydyssä viimeisimmän keskustelun jälkeen puheenjohtajavaltio on tuolloin ilmoittamansa mukaisesti jatkanut kahdenvälisiä kuulemisia valtuuskuntien kanssa erityisesti kahdesta pääkysymyksestä: uusiutuva energia lämmityksessä ja jäähdytyksessä (23 artikla) ja uusiutuva energia liikennealalla (25 artikla). Puheenjohtajavaltion mielestä kompromissitekstiä voidaan vielä parantaa näiden kahden tärkeän kysymyksen osalta.

Lämmityksen ja jäähdytyksen osalta (23 artikla) puheenjohtajavaltio ehdottaa, että jäsenvaltiot velvoitetaan toteuttamaan toimenpiteitä, joiden ansiosta ne saavuttavat tällä alalla uusiutuvan energian osuuden ohjeellisen yhden prosentin lisäyksen vuotuisena keskiarvona. Tästä ohjeellisesta arvosta olisi perustellusti mahdollista poiketa, jos vähimmäismäärän parametreja huomioon ottavan kustannustehokkuusanalyysin tuloksena on alempi saavutettavissa oleva kustannustehokas taso kuin 1 prosentti. Jäsenvaltioiden, joiden uusiutuvan energian osuus on suurempi kuin 50 % kyseisellä alalla, voidaan katsoa täyttäneen tämän velvoitteen.

Uusiutuvan energian ja liikenteen osalta (25 artikla) puheenjohtajavaltion kompromissiehdotuksen tavoitteena on puuttua moniin ristiriitaisiin ja päällekkäisiin kysymyksiin tällä alalla. Kunnianhimoisena tavoitteena on, että kaikki jäsenvaltiot saavuttavat uusiutuvia energialähteitä liikennealalla koskevan kokonaistavoitteen, joka on 14 %. "Kehittyneitä biopolttoaineita" koskeva alatavoite on 3 %, ja nämä polttoaineet voidaan laskea kahteen kertaan. Sähköisen liikenteen ja liikkumisen kehittymiselle annetaan tilaa ja sitä kannustetaan kertomella viisi, kun taas kerroin poistetaan rautatieliikenteen sähköltä. Jotta voitaisiin parantaa investointien turvallisuutta ja varmistaa polttoaineiden saatavuus koko kaudella, kehittyneille biopolttoaineille on asetettu sitova välitavoite, joka on 1 % vuonna 2025.

Ensimmäisen sukupolven biopolttoaineiden yläraja on edelleen 7 % (kuten unioni sopi vuonna 2015). Jäsenvaltiot voivat kuitenkin madaltaa kokonaistavoitettaan, jos 7 %:n ylärajaa madalletaan. Tekstissä säilytetään mahdollisuus tehdä ero biopolttoaineiden välillä niiden havaittujen ILUC -vaikutusten (epäsuorat maankäytön muutokset) perusteella.

Puheenjohtajavaltio on sitä mieltä, että on vaikea löytää parempaa tasapainoa valtuuskuntien eri kantojen välillä näiden kahden kysymyksen kohdalla. Sen vuoksi se pyytää ministereitä osoittamaan tarvittavaa joustavuutta ja hyväksymään kompromissiehdotuksen.

3. Neuvostoa pyydetään pääsemään yhteisymmärrykseen yleisnäkemyistä koskevasta ehdotuksesta sellaisena kuin se on liitteessä ja lisäyksessä.

Komission ehdotukseen tehdyt muutokset on **lihavoitu**; poistot on merkitty [].

Edelliseen asiakirjaan (asiak. 8697/5/17 REV 5 + COR 1) tehdyt muutokset **lihavoitu ja alleviivattu**; poistot on merkitty [].

Huom. Oikeudellisten yksiköiden neuvoo-antavan työryhmän lausunto on asiakirjassa 13344/17. Tämän lausunnon 1 kohdassa mainitaan komission alkuperäisen ehdotuksen teksti (myös liitteissä), joka olisi pitänyt merkitä harmaalla varjostuksella. Lausunnon 2 kohdassa esitetty asiakorjaus on sisällytetty tähän tekstiin (REV 3).

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen **192 artiklan 1 kohdan ja** 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/28/EY¹ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin². Koska kyseiseen direktiiviin tehdään uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Uusiutuviin energialähteisiin perustuvien energiamuotojen edistäminen on yksi unionin energiapolitiikan ja tämän direktiivin tavoitteista. Samanaikaisesti tämän direktiivin tavoitteena on edistää ympäristötavoitteita, joita ovat ympäristön laadun säilyttäminen, suojelu ja parantaminen, ihmisten terveyden suojelu sekä luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö uusien ja uusiutuvien energiamuotojen kehittämisen avulla. Tämän direktiivin tavoitteita ei voida erottaa toisistaan eikä mikään niistä ole toiseen nähden toisarvoinen tai välillinen. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön lisääminen on tärkeä osa toimenpidekokonaisuutta, joka on tarpeen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, ilmastomuutosta koskevan vuoden 2015 Pariisin sopimuksen sitoumusten noudattamiseksi sekä vuoteen 2030 ulottuvien energia- ja ilmastopuitteiden toteuttamiseksi, mukaan lukien sitova tavoite, jonka mukaan päästöjä vähennetään unionissa vähintään 40 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä. Uusiutuvaa energiaa vuonna 2030 koskeva unionin sitova tavoite ja jäsenvaltioiden panokset siihen – mukaan luettuna niiden perusskenaariot, joiden mukaan ne uudistavat vuodelle 2020 asetetut kansalliset kokonaistavoitteensa – kuuluvat niihin seikkoihin, joilla on yleistä merkitystä unionin energia- ja ympäristöpolitiikan kannalta. Muita tällaisia yleisesti merkittäviä seikkoja esimerkiksi tämän direktiivin puitteissa ovat uusiutuvaan energiaan perustuvien lämmitys- ja jäähdytysratkaisujen kehittäminen ja uusiutuvien liikenteen polttoaineiden kehittäminen.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

² Ks. liitteessä XI oleva A osa.

- (2 a) [] Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön lisääntymisellä on myös tärkeä tehtävä edistettäessä energiansaannin varmuutta ja teknologian kehitystä ja innovaatioita sekä luotaessa työllistymis- ja aluekehitysmahdollisuuksia varsinkin maaseudulla ja eristäytyneillä alueilla tai harvaanasutuilla alueilla.
- (3) Erityisesti lisääntyvät teknologiset parannukset, julkisen liikenteen käyttöä ja laajentamista koskevat kannusteet, energiatehokkaiden teknologioiden käyttö ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistäminen sähkö-, lämmitys- ja jäähdytysaloilla sekä liikenteessä ovat yhdessä energiatehokkuustoimenpiteiden kanssa hyvin tehokkaita tapoja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä unionissa ja unionin riippuvuutta tuonti kaasusta ja -öljystä.
- (4) Direktiivissä 2009/28/EY säädetään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi sääntelypuitteista, joissa vahvistetaan uusiutuvien energialähteiden osuudelle energiankulutuksessa ja liikenteessä sitovat kansalliset tavoitteet, jotka on saavutettava vuoteen 2020 mennessä. Tammikuun 22 päivänä 2014 annetussa komission tiedonannossa³ vahvistetaan puitteet tulevalle energiaunionille ja ilmastopolitiikoille sekä edistetään yhteistä näkemystä kyseisten politiikkojen kehittamisestä vuoden 2020 jälkeen. Komissio ehdotti, että unionin vuoden 2030 tavoitteen, joka koskee uusiutuvan energian osuutta kulutetusta energiasta unionissa, olisi oltava vähintään 27 prosenttia.
- (5) Lokakuussa 2014 kokoontunut Eurooppa-neuvosto tuki kyseistä tavoitetta ja totesi, että jäsenvaltiot voivat vahvistaa omia kunnianhimoisempia tavoitteitaan, **jotta ne voisivat toteuttaa niiden suunnitellut panokset unionin vuoden 2030 tavoitteen saavuttamiseksi ja ylittää ne.**

³ Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuosille 2020–2030 (COM/2014/015 final).

- (6) Euroopan parlamentti on päätöslauselmissaan "Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuosille 2020–2030" ja "Uusiutuvan energian tilannekatsaus" kannattanut unionin sitovaa tavoitetta, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus energian kokonaisloppukulutuksesta on vuonna 2030 vähintään 30 prosenttia. Se on myös korostanut, että tämä tavoite on saavutettava yksittäisten kansallisten tavoitteiden avulla ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion oma tilanne ja mahdollisuudet.
- (7) Sen vuoksi on asianmukaista vahvistaa unionin sitova tavoite, jonka mukaan uusiutuvista energialähteistä saatavan energian osuus on vähintään 27 prosenttia. Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä omat panoksensa kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi osana yhdenmukaistettua kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa asetuksessa [hallintoasetus] vahvistetun hallintoprosessin mukaisesti.
- (8) Uusiutuvaa energiaa vuonna 2030 koskevan unionin sitovan tavoitteen vahvistaminen kannustaa entisestään kehittämään uusiutuvaa energiaa tuottavia tekniikoita ja antaa investoijille varmuuden. Kun tavoite määritellään unionin tasolla, jäsenvaltiot saavat enemmän joustovaraa pyrkiessään saavuttamaan kasvihuonekaasujen päästövähennystavoitteensa kustannustehokkaimmalla tavalla omien olosuhteidensa, energiayhdistelmiensä ja uusiutuvan energian tuottamismahdollisuuksiensa mukaisesti.

- (9) **Jotta voitaisiin varmistaa direktiivin 2009/28/EY mukaisesti saavutettujen tulosten vakiinnuttaminen, vuodelle 2020 vahvistettujen kansallisten tavoitteiden olisi oltava jäsenvaltioiden vähimmäispanoksia uusiin vuotta 2030 koskeviin puitteisiin. Uusiutuvan energian kansallinen osuus ei missään tapauksessa saisi laskea tällaista panosta pienemmäksi, ja tässä tapauksessa [] asianomaisen jäsenvaltion olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet kyseisen perustason säilyttämiseksi [] asetuksessa [hallintoasetus] säädetyn mukaisesti. Jos jäsenvaltio ei säilytä perusosuuttaan, kun se mitataan vuoden ajalta, sen olisi vuoden kuluessa toteutettava lisätoimia tämän perusskenaariossaan ilmenneen vajeen kattamiseksi. Jos jäsenvaltio on tosiasiallisesti toteuttanut tarpeellisia toimia ja täyttänyt velvollisuutena vajeen kattamiseksi, sen olisi katsottava täyttäneen perusskenaariotaan koskevat pakolliset vaatimukset siitä ajankohdasta alkaen, kun kyseinen vaje ilmeni, sekä tämän direktiivin että asetuksen [hallintoasetus] mukaisesti. Kyseisen jäsenvaltion ei siksi voida katsoa jättäneen täyttämättä velvoitettaan säilyttää perusosuutensa sinä ajanjaksona, kun vaje ilmeni. Sekä vuotta 2020 että vuotta 2030 koskevat puitteet palvelevat toisistaan erottamattomasti unionin ympäristö- ja energiapolitiikan tavoitteita.**
- (10) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava lisätoimenpiteitä, jos uusiutuvan energian osuus unionin tasolla ei noudata unionin lineaarista kehityskulkua kohti uusiutuvan energian 27 prosentin osuutta koskevaa tavoitetta. Kuten asetuksessa [hallintoasetus] säädetään, jos komissio havaitsee yhdenmetyistä kansallisista energia- ja ilmastosuunnitelmista tekemässään arvioinnissa tavoitetasoihin liittyvän aukon, se voi toteuttaa unionin tasolla toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tavoitteet saavutetaan. Jos komissio havaitsee yhdenmetyistä kansallisista energia- ja ilmastosuunnitelmista tekemässään arvioinnissa ns. toteutukseen liittyvän aukon, jäsenvaltioiden olisi sovellettava asetuksessa [hallintoasetus] säädettyjä toimenpiteitä, joissa niille annetaan riittävästi valinnanvaraa.
- (11) Jotta tuettaisiin jäsenvaltioiden kunnianhimoisia panoksia unionin tavoitteen saavuttamiseksi, olisi perustettava rahoituspuitteet, joilla helpotetaan investointeja uusiutuvan energian hankkeisiin kyseisissä jäsenvaltioissa – myös rahoitusvälineitä käyttämällä.

- (12) Komission olisi myönnettävä rahoitusta ennen kaikkea uusiutuvan energian hankkeiden pääomakustannusten vähentämiseen, koska sillä on merkittävä vaikutus uusiutuvan energian hankkeiden kustannuksiin ja kilpailukykyyn, **sekä uusiutuvien energialähteiden teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisen tehostetun käyttöönoton kannalta olennaisen infrastruktuurin, kuten siirto- ja jakeluverkkoinfrastruktuurin, älykkäiden verkkojen ja yhteenliitäntöjen kehittämiseen.**
- (13) Komission olisi helpotettava parhaiden käytänteiden vaihtoa toimivaltaisten kansallisten tai alueellisten viranomaisten tai elinten välillä esimerkiksi säännöllisin kokouksin, joissa pyritään löytämään yhteinen lähestymistapa kustannustehokkaiden uusiutuvan energian hankkeiden käyttöönoton edistämiseksi, uusiin, joustaviin ja puhtaisiin teknologioihin tehtävien investointien edistämiseksi sekä asianmukaisen strategian laatimiseksi sellaisten teknologioiden käytöstä poistamiseksi, jotka eivät vähennä päästöjä eivätkä ole riittävän joustavia, avointen kriteerien ja luotettavien markkinahintasiinaalien perusteella.
- (14) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian eri tyypit määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/77/EY⁴, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/30/EY⁵ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1099/2008⁶. Sähköalan yleiset määritelmät vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä XXXX/XX/EU⁷. Oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi on asianmukaista käyttää kyseisiä määritelmiä myös tässä direktiivissä.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/77/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla (EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/30/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2003, liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä (EUVL L 123, 17.5.2003, s. 42).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2008, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, energiatilastoista (EUVL L ...)

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus XXXX/XX/EU, annettu ..., sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä (EUVL L...)

- (15) Uusiutuvista lähteistä tuotettavaa sähköä koskevien tukijärjestelmien on osoitettu olevan tehokas tapa edistää uusiutuvan sähkön käyttöönottoa. Jos jäsenvaltio päättää panna tukijärjestelmiä täytäntöön, tällaista tukea olisi myönnettävä muodossa, joka vääristää sähkömarkkinoiden toimintaa mahdollisimman vähän. Yhä useampi jäsenvaltio myöntää tukea tässä tarkoituksessa siten, että tukea myönnetään markkinatulojen lisäksi, ja ne käyttävät markkinaperusteisia järjestelmiä tarvittavan tuen tason määrittämiseksi. **Yhdessä niiden toimien kanssa, joilla markkinoita valmistellaan uusiutuvan energian osuuden kasvuun, tämä on keskeinen osatekijä uusiutuvan energian markkinoille integroimisen edistämiseksi. Pieniä ja demonstroitihankkeita varten saatetaan edelleen tarvita erityisedellytyksiä, kuten syöttötariffimaksuja, positiivisen kustannus-hyötysuhteen varmistamiseksi. Näiden edellytysten olisi oltava asetuksen [sähkömarkkina-asetus] 11 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisia.**

- (16) Uusiutuvista lähteistä tuotettu sähkö olisi otettava käyttöön niin, että kuluttajille ja veronmaksajille aiheutuu mahdollisimman vähän kustannuksia. Jäsenvaltioiden olisi tukijärjestelmiä laatiessaan ja tukea myöntäessään pyrittävä minimoimaan käyttöönoton kokonaiskustannukset **ja pyrittävä edistymään hiilestä irtautumisessa kohti vähähiilistä taloutta koskevaa vuoden 2050 tavoitetta. Markkinaperusteisten mekanismien, esimerkiksi tarjouskilpailun, on todettu vähentävän tehokkaasti tuen kustannuksia kilpailuun perustuvilla markkinoilla monissa olosuhteissa. Tietyissä olosuhteissa, joissa kilpailu on erittäin rajoitettua, tarjouskilpailu ei kuitenkaan välttämättä johda tehokkaaseen hinnanmuodostukseen. Tämän vuoksi voi olla tarpeen harkita tasapainoisia poikkeuksia kustannustehokkuuden varmistamiseksi ja tuen kokonaiskustannusten minimoimiseksi. Jäsenvaltioiden olisi tukijärjestelmiään kehittäessään otettava huomioon ne moninaiset vaikutukset, joita markkinaperusteisilla mekanismeilla voi olla sähköalan ulkopuolisiin politiikkoihin, ja ne voivat katsoa, että tarjouskilpailumenettelyn rajoittaminen tiettyjä teknologioita varten voi olla perusteltua tapauksissa, joissa on syytä ottaa [] täysimääräisesti huomioon verkon ja järjestelmän integrointi- ja kehittämistarpeet ja siitä johtuva energiayhdistelmä sekä teknologioiden pitkän aikavälin mahdollisuudet. Tällaisen teknologiakohtaisen tuen ansiosta on myös mahdollista ottaa huomioon tietyille teknologialle tyypilliset ominaisuudet, kuten erilaiset toteutusajat, aluesuunnittelua koskevat vaatimukset ja ympäristölupaa koskevat vaatimukset, jotka voivat estää tehokkaan kilpailun eri teknologioiden aloilla.**

(16 a) Jäsenvaltioiden voimavarat uusiutuvan energian alalla ovat eritasoisia, ja ne tukevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä kansallisella tasolla erilaisin tukijärjestelmin. Suurin osa jäsenvaltioista soveltaa tukijärjestelmiä, joista myönnetään tukea yksinomaan niiden alueella tuotetulle uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle. Kansallisten tukijärjestelmien moitteettoman toiminnan kannalta on välttämätöntä, että jäsenvaltiot voivat jatkossakin säännellä kansallisten tukijärjestelmiensä vaikutuksia ja kustannuksia omien voimavarojensa mukaisesti. Yksi tärkeä keino tämän direktiivin tavoitteen saavuttamiseksi on taata kansallisten tukijärjestelmien moitteeton toiminta direktiivien 2001/77/EY ja 2009/28/EY mukaisesti, jotta voidaan säilyttää investoijien luottamus ja antaa jäsenvaltioille mahdollisuus laatia tehokkaita kansallisia toimia niiden uusiutuvaa energiaa koskevaan unionin vuoden 2030 tavoitteeseen liittyvää panosta varten ja niiden itselleen asettaman kansallisen tavoitteen saavuttamiseksi. Tämän direktiivin olisi helpotettava rajat ylittävää tukea uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle tämän vaikuttamatta kohtuuttomasti kansallisiin tukijärjestelmiin.

- (17) Tukijärjestelmien avaaminen rajatylittävälle osallistumiselle rajoittaa sisäisiin energiamarkkinoihin kohdistuvia negatiivisia vaikutuksia ja voi tietyin edellytyksin auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan unionin tavoitteen kustannustehokkaammin. Koska rajatylittävä osallistuminen liittyy olennaisesti unionin uusiutuvaa energiaa koskevan politiikan kehittymiseen, **[] se edistää lähentymistä ja yhteistyötä panoksen antamiseksi []** unionin tason sitovaan tavoitteeseen. Sen vuoksi on asianmukaista **[] kannustaa** jäsenvaltioita avaamaan tuki toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville hankkeille, ja määrittelemään useita tapoja tällaisen asteittaisen avaamisen toteuttamiseksi varmistaen samalla, että noudatetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräyksiä, 30, 34 ja 110 artikla mukaan lukien. **Koska sähkövirtoja ei voida jäljittää, on asianmukaista yhdistää tuen avaaminen osuuksiin, jotka vastaavat fyysisten yhteenliitäntöjen tavoiteltua määrää, ja antaa jäsenvaltioiden rajoittaa avoimet tukijärjestelmänsä koskemaan jäsenvaltioita, joiden kanssa niillä on suora verkkoliitäntä, joka on käytännöllinen tapa osoittaa, että kyseisten jäsenvaltioiden välillä on fyysisiä sähkövirtoja. Tämän ei kuitenkaan pitäisi vaikuttaa millään tavalla sähkömarkkinoiden alueiden väliseen ja rajat ylittävään toimintaan.**

- (17 a) Jotta voidaan varmistaa, että tukijärjestelmien avaaminen on vastavuoroista ja että siitä on molemminpuolista hyötyä, osallistuvien jäsenvaltioiden olisi allekirjoitettava yhteistyösopimus. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, missä aikataulussa uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön kapasiteettia otetaan käyttöön niiden alueella, erityisesti tähän liittyvien integrointikustannusten ja tarvittavien verkkoinvestointien huomioon ottamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi siksi voitava rajoittaa alueellaan olevien laitosten osallistumista toisten jäsenvaltioiden tarjouspyyntöihin []. Kahdenvälisessä sopimuksessa olisi otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat seikat, kuten miten lasketaan yhden valtion toisen valtion alueelle rakentamiin hankkeisiin liittyvät kustannukset, joita ovat muun muassa verkkojen vahvistamiseen, energian siirtoihin sekä varastointi- ja varakapasiteetteihin liittyvät kulut, sekä verkon mahdollinen ruuhkautuminen. Jäsenvaltioiden olisi näin tehdessään kuitenkin otettava asianmukaisesti huomioon kaikki toimenpiteet, jotka saattavat mahdollistaa tällaisen uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön lisäkapasiteetin kustannustehokkaan integroimisen, olipa kyse (esimerkiksi markkinoiden rakenteeseen liittyvistä) sääntelytoimenpiteistä tai joustavuutta lisäävistä lisäinvestoinneista (esimerkiksi yhteenliitännät, varastointi, kysyntäjousto tai joustava tuotanto).
- (18) Uusiutuvaa energiaa koskevien tukipolitiikkojen olisi oltava vakaita, eikä niitä saisi muuttaa [] takautuvasti ilman perusteita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta [] Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamista. Muutokset vaikuttavat suoraan pääoman rahoituskustannuksiin ja hankkeen kehityskustannuksiin ja näin ollen uusiutuvan energian käyttöönoton kokonaiskustannuksiin unionissa. Jäsenvaltioiden olisi ehkäistävä uusiutuvan energian hankkeisiin **myönnetyn** tuen tarkistusten kielteiset vaikutukset hankkeiden taloudelliseen elinkelpoisuuteen, **paitsi jos tällainen selkeisiin, objektiivisiin ja ennalta määriteltuihin kriteereihin perustuva tarkistus sisältyi jo tukijärjestelmää koskevaan alkuperäiseen suunnitelmaan.** Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi edistettävä kustannustehokkaita tukipolitiikkoja ja varmistettava niiden rahoituksen kestävyys.

- (19) Jäsenvaltioiden velvollisuus laatia uusiutuvaa energiaa koskevat toimintasuunnitelmat ja komission velvollisuus raportoida jäsenvaltioiden edistymisestä ovat olennaisen tärkeitä avoimuuden lisäämiseksi, selkeyden tarjoamiseksi investoijille ja kuluttajille sekä tehokkaan seurannan mahdollistamiseksi. Asetuksessa [hallintoasetus] kootaan kyseiset velvollisuudet energiaunionin hallintojärjestelmään, jossa ilmasto- ja energia-alan suunnittelu-, raportointi- ja seurantajärjestelmät virtaviivaistetaan. Myös uusiutuvaa energiaa koskeva avoimuusfoorumi sisällytetään asetuksella [hallintoasetus] vahvistettuun laajempaan sähköiseen alustaan.
- (20) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden laskemiseksi ja kyseisten lähteiden määrittämiseksi on tarpeen määrittää läpinäkyvät ja yksiselitteiset säännöt.
- (21) Laskettaessa vesivoiman ja tuulivoiman osuutta tätä direktiiviä sovellettaessa olisi ilmasto-olosuhteiden vaihtelun vaikutukset tasattava käyttämällä normalisointisääntöä. Lisäksi sähköä, joka tuotetaan pumppuvoimalaitoksissa, jotka käyttävät ylämäkeen aiemmin pumpattua vettä, ei pitäisi laskea uusiutuvista energialähteistä tuotetuksi sähköksi.
- (22) **[] Ympäristön energian ja geotermisen energian** hyödyntämisen käyttökelpoisella lämpötilatasolla mahdollistavat lämpöpumput **tai jäähdytysjärjestelmät** tarvitsevat toimiakseen sähköä tai muuta lisäenergiaa. Tästä syystä **näiden järjestelmien []** toimintaan käytettävä energia olisi vähennettävä hyödynnettävissä olevasta kokonaisenergiasta **tai kyseiseltä alueelta siirretyn energian määrästä []**. Huomioon olisi otettava ainoastaan **sellaiset lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmät [], joiden tuotanto tai alueelta siirtämän energian määrä []** ylittää huomattavalla tavalla niiden toimintaan tarvittavan primäärienergian määrän. **Jäähdytysjärjestelmät ovat osa jäsenvaltioiden energiankäyttöä, ja sen vuoksi on asianmukaista [], että laskentamenetelmissä otetaan huomioon tällaisissa järjestelmissä käytetyn uusiutuvan energian osuus kaikilla loppukäytön aloilla.**
- (23) Passiivisissa energiajärjestelmissä energiaa otetaan hyödyksi rakennuksen tiettyjen suunnitteluratkaisujen avulla. Tämä katsotaan säästetyksi energiaksi. Tällä tavoin hyödyksi saatua energiaa ei kaksinkertaisen kirjaamisen välttämiseksi tulisi ottaa huomioon tätä direktiiviä sovellettaessa.

- (24) Tietyissä jäsenvaltioissa ilmailun osuus energian kokonaisloppukulutuksesta on suuri. Kun otetaan huomioon nykyiset tekniset ja sääntelyä koskevat rajoitukset, jotka estävät biopolttoaineiden kaupallisen käytön ilmailussa, on asianmukaista säätää osittaisesta vapautuksesta näiden jäsenvaltioiden osalta siten, että laskettaessa niiden energian kokonaisloppukulutusta kansallisessa lentoliikenteessä jätetään ulkopuolelle määrä, jolla ne ylittävät puolitoistakertaisesti unionin keskiarvon energian kokonaisloppukulutuksessa ilmailussa vuonna 2005 Eurostatin arvion mukaan (eli 6,18 prosenttia). Kypros ja Malta ovat saarina ja syrjäisinä alueina riippuvaisia ilmailusta kansalaisten ja talouden kannalta välttämättömänä liikennemuotona. Tämän seurauksena kansallisen ilmailuliikenteen osuus energian kokonaisloppukulutuksesta on Kyproksella ja Maltalla suhteettoman suuri ja ylittää kolminkertaisesti unionin keskitason vuonna 2005, ja nämä jäsenvaltiot joutuvat siten suhteettomalla tavalla nykyisten teknisten ja sääntelyä koskevien rajoitusten kohteeksi. Näiden jäsenvaltioiden osalta on siksi asianmukaista säätää, että kyseinen vapautus käsittää sen määrän, jolla ne ylittävät unionin keskiarvon energian kokonaisloppukulutuksessa ilmailussa vuonna 2005 Eurostatin arvion mukaan (eli 4,12 prosenttia).
- (25) Sen varmistamiseksi, että liitteessä IX otetaan huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY⁸ vahvistetun jättehierarkian periaatteet, unionin kestävyyskriteerit ja tarve varmistaa, ettei kyseinen liite jätteiden ja tähteiden käyttöä edistäessään lisää maantarvetta, komission olisi liitettävä säännöllisesti arvioidessaan harkittava sellaisten uusien raaka-aineiden sisällyttämistä, jotka eivät vääristä merkittävästi (sivu)tuotteiden, jätteiden tai tähteiden markkinoita.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (26) Jotta voidaan luoda mahdollisuuksia alentaa tässä direktiivissä asetetun unionin tavoitteen saavuttamisesta aiheutuvia kustannuksia ja jotta jäsenvaltioilla olisi joustavuutta niiden täyttäessä velvollisuuttaan olla alittamatta vuoden 2020 kansallisia tavoitteita vuoden 2020 jälkeen, on tarkoituksenmukaista sekä helpottaa uusiutuvista lähteistä jäsenvaltioissa tuotetun energian käyttöä muissa jäsenvaltioissa että antaa jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa muissa jäsenvaltioissa kulutettu, uusiutuvista lähteistä peräisin oleva energia huomioon uusiutuvan energian osuuksiensa saavuttamisen osalta. Tästä syystä **perustetaan Euroopan unionin uusiutuvan energian foorumi, jäljempänä 'ERDP', joka mahdollistaa uusiutuvan energian osuuksien kaupan jäsenvaltioiden välillä kahdenvälisen yhteistyösopimusten lisäksi.** [] Se [] täydentää vapaaehtoista [] tukijärjestelmien avaamista toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville hankkeille. [] **Jäsenvaltioiden välisiin sopimuksiin** kuuluu tilastollisia siirtoja, jäsenvaltioiden välisiä yhteishankkeita tai yhteisiä tukijärjestelmiä.
- (27) Jäsenvaltioita olisi kannustettava kaikkiin asianmukaisiin yhteistyömuotoihin tässä direktiivissä asetettuihin tavoitteisiin pääsemiseksi. Tällaista yhteistyötä voidaan toteuttaa kaikilla tasoilla, kahden- tai monenvälisesti. Lukuun ottamatta tässä direktiivissä nimenomaisesti säädettyjä mekanismeja, jotka vaikuttavat uusiutuvan energian osuutta koskevien tavoitteiden laskemiseen ja tavoitteita koskevien vaatimusten noudattamiseen, eli **kahdenvälisesti tai ERDP:n välityksellä tehtyjä** tilastollisia siirtoja jäsenvaltioiden välillä, yhteishankkeita ja yhteisiä tukijärjestelmiä, yhteistyö voi olla esimerkiksi myös tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoa, siten kuin siitä säädetään erityisesti asetuksessa [hallintoasetus] käyttöönotetun sähköisen alustan osalta, sekä kaikenlaisten tukijärjestelmien vapaaehtoista koordinoitua.

- (28) Uusiutuvista energialähteistä unionin ulkopuolella tuotettu tuontisähkö olisi voitava ottaa huomioon jäsenvaltioiden uusiutuvan energian osuuksissa. On syytä varmistaa tällaisen tuonnin luotettava jäljittäminen ja määrittäminen, jotta taattaisiin, että perinteisen energian korvaamisella uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla unionissa ja kolmansissa maissa on riittävä vaikutus. Kolmansien maiden kanssa tullaan harkitsemaan sopimuksia tällaisesta uusiutuvista energialähteistä tuotetulla sähköllä käytävästä kaupasta. Jos energiayhteisön perustamissopimuksen⁹ sopimuspuolet tekevät päätöksen, joka velvoittaa ne noudattamaan tämän direktiivin asiaankuuluvia säännöksiä, niihin olisi sovellettava jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä koskevia tämän direktiivin mukaisia toimenpiteitä.
- (29) Uusiutuvan energian tuotantolaitosten valtuutus-, hyväksyntä- ja toimilupamenettelyjä varten käytettävien menettelyjen olisi oltava objektiivisia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia, kun sääntöjä sovelletaan yksittäisiin hankkeisiin. On erityisesti vältettävä tarpeetonta rasitetta, joka saattaisi aiheutua luokiteltaessa uusiutuvan energian hankkeita terveydelle korkean riskin aiheuttaviksi laitoksiksi.
- (30) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian nopean käyttöönoton edistämiseksi ja niiden erittäin suuren kestävyys- ja ympäristöystävällisyyden vuoksi jäsenvaltioiden olisi soveltaessaan hallinnollisia sääntöjä, suunnittelurakenteita ja lainsäädäntöä, jotka on laadittu toimilupien myöntämiseksi laitoksille pilaantumisen vähentäminen ja teollisuuslaitosten valvonta huomioon ottaen, ilmansaastumisen ehkäisemiseksi ja vaarallisten aineiden ympäristöön päästämisen ehkäisemiseksi tai minimoimiseksi, otettava huomioon uusiutuvien energialähteiden vaikutus ympäristö- ja ilmastomuutostavoitteiden saavuttamiseen, varsinkin verrattuna muun kuin uusiutuvan energian tuotantolaitoksiin.

⁹ EUVL L 198, 20.7.2006, s. 18.

- (31) Tämän direktiivin tavoitteiden ja unionin muun ympäristölainsäädännön tavoitteiden keskinäinen johdonmukaisuus olisi varmistettava. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti uusiutuvan energian tuotantolaitosten arviointi-, suunnittelu- tai toimilupamenettelyjen yhteydessä otettava huomioon unionin koko ympäristölainsäädäntö ja uusiutuvien energialähteiden vaikutus ympäristö- ja ilmastomuutostavoitteiden saavuttamiseen, varsinkin verrattuna muun kuin uusiutuvan energian tuotantolaitoksiin.
- (32) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535¹⁰ soveltamisalaan kuuluvat kansalliset tekniset eritelmät ja muut vaatimukset, jotka liittyvät esimerkiksi laatutasoon, testausmenetelmiin tai käyttöolosuhteisiin, eivät saisi luoda kaupan esteitä uusiutuvaan energiaan liittyvien laitteiden ja järjestelmien alalla. Näin ollen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tukijärjestelmissä ei pitäisi määrätä kansallisia teknisiä eritelmiä, jotka poikkeavat olemassa olevista unionin standardeista, tai vaatia laitteiden tai järjestelmien sertifiointia tai testaamista tietyssä paikassa tai tietyn tahon toimesta.
- (33) Säännöt ja velvoitteet, jotka koskevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön vähimmäisvaatimuksia uusissa ja kunnostetuissa rakennuksissa, ovat kansallisella ja alueellisella tasolla lisänneet uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä huomattavasti. Tällaisia toimenpiteitä olisi edistettävä laajemminkin unionissa samalla kun edistetään energiatehokkaampien uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian sovellusten käyttöä rakennussäännöksissä ja -määräyksissä.
- (34) Jotta helpotettaisiin ja nopeutettaisiin vähimmäisosuuksien asettamista uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytölle rakennuksissa, kyseisten vähimmäisosuuksien laskennan olisi uusissa ja perusteellisesti kunnostettavissa olemassa olevissa rakennuksissa **oltava riittävä perusta sen arvioimiseksi, onko uusiutuvien energialähteiden vähimmäisosuus teknisesti, toiminnallisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Jäsenvaltioiden olisi näiden vaatimusten täyttämiseksi sallittava muiden keinojen lisäksi tehokkaan kaukolämmityksen ja kaukojäähdytyksen sekä muun energiainfrastruktuurin käyttö, jos kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkoja ei ole saatavilla.**

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

- (35) Sen varmistamiseksi, että uusiutuvaan energiaan perustuvia lämmitys- ja jäähdytysratkaisuja koskevat kansalliset toimenpiteet perustuvat kansallisen uusiutuvan energian ja hukkaenergian potentiaalin kattavaan kartoitukseen ja analyysiin ja edistävät uusiutuvan energian sekä hukkalämmön ja -kylmän lähteiden käyttöönottoa, on asianmukaista vaatia jäsenvaltioita arvioimaan kansallisen uusiutuvan energian potentiaalinsa sekä hukkalämmön ja -kylmän käyttöä lämmitykseen ja jäähdytykseen koskevat mahdollisuutensa erityisesti uusiutuvan energian käyttöönoton edistämiseksi lämpö- ja jäähdytyslaitoksissa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU¹¹ 2 artiklan 41 kohdassa määritellyn tehokkaan ja kilpailukykyisen kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen edistämiseksi. Jotta voitaisiin varmistaa johdonmukaisuus lämmitystä ja jäähdytystä koskevien energiatehokkuusvaatimusten kanssa ja vähentää hallinnollista taakkaa, kyseinen arviointi olisi sisällytettävä mainitun direktiivin 14 artiklan mukaisesti toteutettaviin ja tiedoksiannettaviin kattaviin arviointeihin.

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (36) Sääntöjen epäselvyyden ja koordinoinnin puutteen eri lupaviranomaisten välillä on osoitettu vaikeuttavan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöönottoa. [] **Jos hakijoita ohjattaisiin luvanmyöntämisprosessin kaikissa vaiheissa hallinnollisen yhteyspisteen kautta, [] voitaisiin vähentää monimutkaisuutta hankkeen kehittäjän kannalta ja parantaa tehokkuutta ja avoimuutta. Ohjausta olisi annettava asianmukaisella hallinnon tasolla jäsenvaltioiden erityispiirteet huomioon ottaen. Yhteyspisteiden olisi voitava antaa yksityiskohtaista ohjausta omaan toimivaltaansa kuuluvissa asioissa, ja muissa tapauksissa niiden olisi voitava osoittaa hakijalle asianmukainen ja luotettava tietolähde. []** Uusiutuvista energialähteistä tuotettua energiaa käyttäviä laitoksia koskevia hallinnollisia hyväksymismenettelyjä olisi sujuvoitettava läpinäkyvin aikatauluin ja päätöksiä koskein määräajoin siinä määrin kuin se on mahdollista ottaen huomioon mahdolliset ennakoitavissa olevat viivästyksset, joita prosessissa voi ilmetä. Hankkeiden kehittäjien ja kansalaisten, jotka haluavat investoida uusiutuviin energialähteisiin, saataville olisi asetettava menettelykäsikirja, joka auttaa ymmärtämään heitä koskevia menettelyjä. Jotta voitaisiin edistää sitä, että mikroyritykset, pienet ja keskisuuret yritykset sekä yksittäiset kansalaiset ottaisivat uusiutuvan energian käyttöön tämän direktiivin tavoitteiden mukaisesti [], verkkoon liittämistä koskevat päätökset olisi korvattava pelkällä ilmoituksella toimivaltaiselle elimelle silloin, kun kyse on pienistä uusiutuvaa energiaa koskevista hankkeista, mukaan lukien hajautetut hankkeet, kuten aurinkopaneelien asentaminen katolle. Jotta voitaisiin vastata nykyisten uusiutuvaa energiaa käyttävien laitosten lisääntyvään tarpeeseen vaihtaa polttoainelähteitä, olisi vahvistettava sujuvoitetut luvanmyöntämismenettelyt. Suunnittelumääräyksissä ja -ohjeissa olisi otettava huomioon kustannustehokkaat ja ympäristöä hyödyttävät uusiutuvaa energiaa käyttävät lämmitys-, jäähdytys- ja sähkölaitteistot. Tätä direktiiviä ja erityisesti luvanmyöntämisprosessia ja sen kestoa koskevia säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta kansainvälisen ja unionin lainsäädännön soveltamista, mukaan lukien ympäristön ja ihmisten terveyden suojelemista koskevat säännökset.

- (38) Toinen uusiutuvien energioiden kustannustehokkaaseen käyttöönottoon liittyvä este on se, että investoijat eivät pysty ennakoimaan, miten jäsenvaltio aikoo myöntää tukea. Jäsenvaltioiden olisi etenkin varmistettava, että jäsenvaltion suunnittelema tuen käyttö – **muun muassa tukijärjestelmien, verokannustimien tai uusiutuvan energian käyttöön velvoittavien markkinaperusteisten järjestelmien muodossa** – on investoijien näkökulmasta riittävän ennustettava. Näin toimiala voi suunnitella ja kehittää toimitusketjun, jonka myötä käyttöönoton kokonaiskustannukset ovat alhaisemmat.

[]¹²

- (40) Tietoon ja koulutukseen liittyvät puutteet erityisesti lämmityksen ja jäähdytyksen alalla olisi poistettava, jotta uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöönottoa voitaisiin lisätä.
- (41) Siltä osin kuin asentajan ammattiin pääsy tai sen harjoittaminen on säänneltyä, ammattipätevyyden tunnustamisedellytyksistä on säädetty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/36/EY¹³. Sen vuoksi tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita direktiivin 2005/36/EY soveltamista.
- (42) Direktiivissä 2005/36/EY asetetaan vaatimukset muun muassa arkkitehtien ammattipätevyyden keskinäisestä tunnustamisesta, mutta sen lisäksi on varmistettava, että arkkitehdit ja suunnittelijat ottavat uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkaiden teknologioiden optimaalisen yhdistelmän riittävästi huomioon suunnitelmissaan ja töissään. Jäsenvaltioiden olisi laadittava tältä osin selkeät ohjeet. Ohjeistuksen antaminen ei saisi rajoittaa direktiivin 2005/36/EY ja erityisesti sen 46 ja 49 artiklan soveltamista.

¹² **Huom. johdanto-osan 39 kappaleen osia sisällytettiin johdanto-osan 36 kappaleeseen.**

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, ammattipätevyyden tunnustamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (43) Tämän direktiivin soveltamiseksi myönnettyjä alkuperätakuita käytetään ainoastaan osoituksena loppukuluttajalle siitä, että tietty energian osuus tai määrä on tuotettu uusiutuvista lähteistä. Alkuperätakuu voidaan siirtää haltijalta toiselle riippumatta energiasta, jota se koskee. Sen varmistamiseksi, että uusiutuvan energian yksikkö ilmoitetaan asiakkaalle vain kerran, olisi kuitenkin vältettävä alkuperätakuiden kaksinkertaista laskentaa ja kaksinkertaista ilmoittamista. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa, johon liittyvän alkuperätakuun tuottaja on myynyt erikseen, ei saisi ilmoittaa eikä myydä loppukäyttäjälle uusiutuvista lähteistä peräisin olevana energiana.
- (44) Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön kuluttajamarkkinoiden on syytä antaa myötävaikuttaa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kehitykseen. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi **voitava** vaatia sähkön toimittajilta, jotka ilmoittavat energiayhdistelmänsä loppukäyttäjille direktiivin [Market Design] X artiklan mukaisesti tai jotka myyvät energiaa kuluttajille ja viittaavat uusiutuvista lähteistä saatavan energian kulutukseen, että niiden on käytettävä alkuperätakuita uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantolaitoksilta.
- (45) On tärkeää antaa tietoja siitä, miten tukea saava sähkö jakautuu loppukäyttäjille. Kuluttajille annettavien tietojen laadun parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikista tuotetuista uusiutuvan energian yksiköistä annetaan alkuperätakuut, **paitsi silloin kun ne päättävät olla antamatta alkuperätakuita tuottajille, jotka saavat myös taloudellista tukea, alkuperätakuiden markkina-arvon huomioon ottamiseksi.** Kaksinkertaisen korvauksen estämiseksi taloudellista tukea jo saaville uusiutuvan energian tuottajille [] **myönnettyjen alkuperätakuiden markkina-arvo olisi vähennettävä kyseisessä tukijärjestelmässä. []**

- (46) Direktiivissä 2012/27/EU säädetään alkuperätakuista, joiden tarkoituksena on todistaa tehokkaissa sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa tuotetun sähkön alkuperä. Tällaisille alkuperätakuille ei ole kuitenkaan tarkennettu erityistä käyttöä, joten niitä olisi **voitava käyttää []** myös tehokkaasta yhteistuotannosta peräisin olevan energian käytön ilmoittamiseen.
- (47) Nykyisiä uusiutuviin energialähteisiin perustuvien sähkön [] alkuperätakuita olisi sovellettava myös uusiutuvista energialähteistä tuotettuun kaasuun.
Alkuperätakuujärjestelmä olisi myös voitava ulottaa koskemaan uusiutuvaan energiaan perustuvaa lämmitystä ja jäähdytystä ja fossiilisia polttoainelähteitä yhtenä vaihtoehtona. Näin uusiutuvien kaasujen, kuten biometaanin, alkuperä voitaisiin todistaa loppuasiakkaille johdonmukaisesti, ja se myös edistäisi tällaisten kaasujen rajaylittävää kauppaa. Näin voitaisiin luoda alkuperätakuut myös muille uusiutuvista energialähteistä tuotetuille kaasuille, esimerkiksi vedylle.
- (48) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian integrointi siirto- ja jakeluverkkoon sekä energian varastointijärjestelmien käyttö integroituun ja vaihtelevaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantoon vaativat tukea erityisesti ajojärjestystä ja verkkoon pääsyä koskevien sääntöjen osalta. Direktiivissä [Electricity Market Design] vahvistetaan puitteet uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön integroinnille. Kyseisissä puitteissa ei kuitenkaan ole säännöksiä, jotka koskevat uusiutuvista lähteistä saadun kaasun liittämistä kaasuverkkoon. Sen vuoksi ne on tarpeen pitää tässä direktiivissä.
- (49) Mahdollisuudet vahvistaa taloudellista kasvua innovaatioiden sekä kestävän ja kilpailukykyisen energiapolitiikan avulla ovat tiedossa. Energian tuottaminen uusiutuvista lähteistä perustuu monissa tapauksissa paikallisten tai alueellisten pk-yritysten toimintaan. Kasvu- ja työllistämismahdollisuudet, joita investointi energian tuottamiseen uusiutuvista lähteistä alueellisella ja paikallisella tasolla saa aikaan jäsenvaltioissa ja niiden alueilla, ovat tärkeitä. Tästä syystä komission ja jäsenvaltioiden olisi tuettava näillä alueilla kansallisia ja alueellisia kehitystoimia, rohkaistava parhaiden käytänteiden vaihtoa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotannossa paikallisten ja alueellisten kehitysaloitteiden välillä sekä edistettävä koheesiopoliittisen rahoituksen käyttöä tällä alalla.

- (50) Edistettäessä uusiutuvien energialähteiden markkinoiden kehittymistä on otettava huomioon ne myönteiset vaikutukset, jotka kohdistuvat alueellisiin ja paikallisiin kehittämismahdollisuuksiin, vientinäkymiin, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja työllistämismahdollisuuksiin erityisesti pk-yritysten ja itsenäisten energian tuottajien osalta.
- (51) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tunnustetaan syrjäisimpien alueiden erityistilanne. Syrjäisimpien alueiden energiasektorin ominaispiirteitä ovat usein eristyneisyys, rajoitettu tarjonta ja riippuvuus fossiilisista polttoaineista, mutta niillä on myös merkittäviä paikallisia uusiutuvia energialähteitä. Syrjäisimmät alueet voisivat siis toimia esimerkkinä unionille innovatiivisten energiateknologioiden soveltamisessa. Sen vuoksi on tarpeen edistää uusiutuvan energian käyttöönottoa energia-autonomian lisäämiseksi kyseisillä alueilla sekä tunnustaa niiden erityistilanne uusiutuvan energiapotentiaalin ja julkisen tuen tarpeen osalta.

Olisi säädettävä vähäisiä paikallisia vaikutuksia koskevasta poikkeuksesta, joka antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden ottaa käyttöön erityiskriteerejä sen varmistamiseksi, että tiettyjen biomassapolttoaineiden käytölle voidaan myöntää taloudellista tukea. Jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön tällaiset erityiskriteerit laitoksille, jotka käyttävät biomassapolttoainetta ja sijaitsevat SEUT 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla, sekä biomassalle, jota käytetään polttoaineena kyseisissä laitoksissa ja joka ei täytä tässä direktiivissä vahvistettuja kestävyyttä, energiatehokkuutta ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevia yhdenmukaisia kriteerejä. Biomassapolttoaineita koskevia erityiskriteerejä olisi sovellettava kyseisen biomassan alkuperäpaikasta riippumatta, olipa se missä tahansa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa. Erityiskriteerien olisi lisäksi oltava objektiivisesti perusteltuja siltä pohjalta, että näin voidaan taata kyseessä olevan syrjäisimmän alueen energiariippumattomuus sekä tässä direktiivissä biomassapolttoaineille vahvistettujen kestävyyttä, energiatehokkuutta ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevien kriteerien sujuva vaiheittainen käyttöönotto syrjäisimmillä alueilla.

Koska syrjäisimpien alueiden sähkön tuotantoon käytetty energiayhdistelmä koostuu väistämättä valtaosin polttoöljystä, on tarpeen antaa mahdollisuus harkita asianmukaisesti näihin alueisiin sovellettavia kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevia kriteerejä. Sen vuoksi olisi aiheellista säätää erityisestä fossiilisten polttoaineiden vertailukohdasta syrjäisimmillä alueilla tuotettua sähköä varten.

Jäsenvaltioiden olisi varmistettava käyttöönottonsa erityiskriteerien tosiasiallinen noudattaminen. Kansalliset erityiskriteerit eivät saisi myöskään missään tapauksessa vaikuttaa tämän direktiivin 26 artiklan 9 kohdan soveltamiseen. Näin varmistetaan se, että tässä direktiivissä vahvistetut yhdenmukaiset kriteerit täyttävät biopolttoaineet, bionesteet ja biomassa hyötyvät jatkossakin tämän direktiivin tavoitteena olevasta kaupan helpottumisesta, myös syrjäisimmillä alueilla.

- (52) On asianmukaista sallia, että hajautettuja uusiutuvaan energiaan liittyviä teknologioita kehitetään syrjimättömin edellytyksin ja vaikeuttamatta infrastruktuuri-investointien rahoitusta. Siirtymisellä kohti hajautettua energiantuotantoa on monia etuja, mukaan lukien paikallisten energialähteiden käyttö, paikallisen energian tuotantovarmuuden lisääntyminen, lyhyemmät kuljetusmatkat ja pienemmät energiansiirtohäviöt. Tällainen hajauttaminen edistää myös yhteisöjen kehitystä ja yhteenkuuluvuutta tarjoamalla tulolähteitä ja luomalla paikallisia työpaikkoja.
- (53) Koska itse tuotetun uusiutuvan sähkön kulutuksen merkitys kasvaa, on tarpeen määritellä itse tuottamaansa uusiutuvaa energiaa käyttävät kuluttajat ja sääntelypuitteet, joiden nojalla itse tuottamaansa energiaa käyttävät kuluttajat voivat tuottaa, varastoida, kuluttaa ja myydä sähköä ilman kohtuuttomia rasitteita. [] Esimerkiksi kerrostaloasunnoissa asuvien kansalaisten **olisi voitava** hyötyä kuluttajien vaikutusmahdollisuuksista samalla tavoin kuin omakotitaloissa asuvien kotitalouksien. **Vaikka on varsin yleistä, että uusiutuvan energian tuotanto tapahtuu samassa paikassa kuin [] sen käyttö, on kuitenkin asianmukaista antaa jäsenvaltioille lupa asettaa itse rajat, joiden puitteissa itse tuotetun energian käyttö saa tapahtua, esimerkiksi määrittelemällä tarkemmin maantieteellinen alue tai sulkemalla pois julkisen verkon käyttö, jolloin varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja tasapuolinen kohtelu niiden omissa sääntelypuitteissa.**

- (53 a) **Itse tuottamaansa uusiutuvaa energiaa käyttäviin kuluttajiin ei pitäisi kohdistaa suhteettomia rasitteita ja kustannuksia. Olisi otettava huomioon heidän panoksena ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseen ja ne kustannukset ja hyödyt, joita he aiheuttavat laajempaan energiajärjestelmään. Samalla – ja erityisesti kun arvioidaan sitä, vastaavatko maksut kustannuksia – jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että kaikki kuluttajat osallistuvat tasapainoisesti ja asianmukaisesti sähkön tuotannon, jakelun ja kulutuksen yleiseen kustannustenjakojärjestelmään maksujen ja verojen välityksellä, mukaan lukien kustannukset, jotka liittyvät uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle myönnettyyn tukeen, tavalla, joka mahdollistaa itse tuotetun uusiutuvan energian kulutuksen ja takaa oikeasuhteisuuden ja järjestelmän taloudellisen kestävyys. Edellyttäen että nämä ehdot täyttyvät, jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus soveltaa itse tuotettua energiaa käyttävien kuluttajien ryhmiin, kuten kerrostaloasunnoissa asuviin kansalaisiin, tai elinkeinoalueisiin erilaisia taloudellisia ehtoja kuin yksittäisiin itse tuottamaansa energiaa käyttäviin kuluttajiin, kuten omakotitaloissa asuviin kotitalouksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamista.**
- (54) Paikallinen kansalaisosallistuminen uusiutuvan energian hankkeisiin uusiutuvaa energiaa tuottavien yhteisöjen kautta on tuottanut huomattavasti lisäarvoa uusiutuvan energian paikallisen hyväksynnän ja ylimääräisen yksityisen pääoman saatavuuden suhteen. Tämän paikallisen osallistumisen merkitys tulee kasvamaan merkittävästi, kun uusiutuvan energian kapasiteetti lisääntyy tulevaisuudessa. **Toimenpiteillä, joilla mahdollistetaan se, että uusiutuvaa energiaa tuottavat yhteisöt voivat kilpailla tasavertaisin edellytyksin muiden tuottajien kanssa, pyritään lisäämään myös paikallista kansalaisosallistumista uusiutuvan energian hankkeisiin ja siten uusiutuvan energian hyväksyntää.**

- (55) Paikallisten uusiutuvaa energiaa tuottavien yhteisöjen voi kokoon, omistajuusrakenteeseen ja hankkeiden lukumäärään liittyvien ominaispiirteidensä vuoksi olla vaikea kilpailla tasapuolisin edellytyksin suuren mittakaavan toimijoiden ja erityisesti sellaisten kilpailijoiden kanssa, joilla on laajempia hankkeita tai hankekokonaisuuksia. **Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava valita energiaa tuottaville yhteisöille mikä tahansa yhteisön muoto, kunhan tällainen yhteisö voi omissa nimissään toimien käyttää oikeuksia ja sillä voi olla tiettyjä velvoitteita.** Kyseisiä haittoja voidaan kompensoida muun muassa antamalla energiayhteisöille mahdollisuus toimia energiajärjestelmässä ja helpottamalla niiden integrointia markkinoille. **Uusiutuvaa energiaa tuottavien yhteisöjen olisi voitava jakaa keskenään yhteisönsä omistamien laitosten tuottamaa energiaa. Yhteisön jäseniä ei kuitenkaan pitäisi vapauttaa asianmukaisista kustannuksista, maksuista ja veroista, jotka koskevat samankaltaisessa tilanteessa olevia yhteisöön kuulumattomia loppukuluttajia tai tuottajia, tai kun siirtoihin käytetään mitä tahansa julkista verkkoinfrastruktuuria.**
- (55 a) Uusiutuvaa energiaa tuottavien yhteisöjen ja itse tuottamaansa energiaa käyttävien kuluttajien olisi osallistuttava tasapainoisesti ja asianmukaisesti sähkön tuotannon, jakelun ja kulutuksen yleiseen kustannustenjakojärjestelmään myös maksujen ja verojen välityksellä, mukaan lukien soveltuvien osin kustannukset, jotka liittyvät uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle myönnettyyn tukeen. Jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön sääntelytoimenpiteitä ja ehtoja väärinkäytön ja epäreilun kilpailun välttämiseksi.
- (56) Lämmityksen ja jäähdytyksen osuus unionin lopullisesta energiankulutuksesta on noin puolet, minkä vuoksi sitä pidetään avainsektorina, kun kyseessä on energiajärjestelmän hiilestä irtautumisen vauhdittaminen. Se on strateginen sektori myös energiavarmuuden suhteen, koska vuoteen 2030 mennessä 40 prosenttia uusiutuvan energian kulutuksesta ennakoitaan tulevan uusiutuvaan energiaan perustuvasta lämmityksestä ja jäähdytyksestä. Tähänastinen edistyminen on ollut tällä sektorilla varsin hidasta, koska unionin tasolla ei ole yhdenmukaistettua strategiaa ja lämmitys- ja jäähdytysmarkkinat ovat hajanaiset.

- (57) Useat jäsenvaltiot ovat toteuttaneet toimenpiteitä lämmitys- ja jäähdytyssektorilla saavuttaakseen uusiutuvaa energiaa koskevan vuoden 2020 tavoitteensa. Koska vuoden 2020 jälkeiselle ajalle ei ole sitovia kansallisia tavoitteita, jäljellä olevat kansalliset kannustimet eivät välttämättä riitä vuosiin 2030 ja 2050 ulottuvien hiilestä irtautumista koskevien pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseen. Näitä tavoitteita varten ja jotta parannettaisiin investointivarmuutta ja edistettäisiin unionin laajuisen uusiutuvaan energiaan perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen markkinoiden kehitystä energiatehokkuuden ensisijaisuutta koskevan periaatteen mukaisesti, on asianmukaista kannustaa jäsenvaltioita ponnistuksiin, joilla lisätään uusiutuviin energialähteisiin perustuvaa lämmitystä ja jäähdytystä, mikä kasvattaa uusiutuvan energian osuutta asteittain. Koska eräät lämmitys- ja jäähdytysmarkkinat ovat hajanaiset, tällaisen ponnistuksen suunnittelussa on ehdottoman tärkeää varmistaa joustavuus. On myös tärkeää varmistaa, että uusiutuvaan energiaan perustuvan lämmityksen ja jäähdyttämisen mahdollisella käyttöönotolla ei ole ympäristön kannalta kielteisiä sivuvaikutuksia **ja ettei se johda kohtuuttomiin kokonaiskustannuksiin. Tämän riskin minimoimiseksi olisi uusiutuvan energian osuutta lämmityksessä ja jäähdyttämisessä lisättäessä otettava huomioon niiden jäsenvaltioiden tilanne, joissa tämä osuus on jo hyvin suuri, sekä se, että uusiutuvan energian osuuden lisääminen kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmissä viitearvona esitettyssä aikataulussa ei ehkä ole kustannustehokkain tapa lisätä uusiutuvien energialähteiden kokonaisosuutta järjestelmässä ja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa suunnitelmiaan varten viitearvosta poikkeava arvo.**
- (58) Kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen osuus on noin 10 prosenttia lämmönkysynnästä unionissa, ja osuudet vaihtelevat suuresti jäsenvaltioittain. Komission lämmitys- ja jäähdytysstrategiassa on tunnustettu kaukolämmityksen mahdollisuudet irtautua hiilestä energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian käyttöönoton lisääntymisen kautta.
- (59) Energiaunionistrategiassa myös tunnustetaan kansalaisten rooli energiasiirtymässä: kansalaiset sitoutuvat energiajärjestelmän muutokseen, saavat uusista teknologioista hyötyä energialaskujensa pienentyessä ja osallistuvat aktiivisesti markkinoiden toimintaan.

- (60) Olisi korostettava mahdollista synergiaa uusiutuviin energialähteisiin perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen käyttöönoton lisäämisponnistelujen ja direktiivien 2010/31/EU ja 2012/27/EU mukaisten nykyisten järjestelmien välillä. Jäsenvaltioilla olisi hallinnollisen taakan keventämiseksi oltava mahdollisuus käyttää tällaisen ponnistuksen toteuttamiseen mahdollisimman pitkälti nykyisiä hallintorakenteita.
- (61) Sen vuoksi kaukolämmityksen alalla on olennaisen tärkeää antaa **kuluttajalle mahdollisuus pyytää lämmön toimittamista** uusiutuvista **energiälähteistä** [] ja estää sääntelyn lukkiutuminen sekä lukkiutuminen tiettyyn teknologiaan tai jonkin teknologian poissulkeminen vahvistamalla uusiutuvan energian tuottajien ja loppukuluttajien oikeuksia sekä antaa loppukuluttajille keinoja, joiden avulla on helpompi valita paras energiatehokkuusratkaisu, jossa otetaan huomioon lämmitys- ja jäähdytystarpeet ennakoitujen rakennuksen energiatehokkuuskriteerien mukaisesti. **Loppukäyttäjälle olisi annettava läpinäkyvää ja luotettavaa tietoa verkon tehokkuudesta ja uusiutuvien energialähteiden osuudesta omassa lämmönhankinnassaan. On myös asianmukaista antaa loppukäyttäjälle mahdollisuus pyytää nimenomaisesti toimittamaan ainoastaan uusiutuvista energialähteistä tuotettuja lämmitystuotteita.**
- (62) [] Jotta voidaan valmistautua kehittyneisiin biopolttoaineisiin siirtymiseen ja minimoida **suoraan ja** epäsuoraan maankäytön muutokseen liittyvät kokonaisvaikutukset, on asianmukaista [] rajoittaa niiden **viljakasveista, muista paljon tärkkelystä sisältävistä viljelykasveista sekä sokeri- ja öljykasveista** [] tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden määrää, jotka voidaan ottaa huomioon tässä direktiivissä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa, **rajoittamatta kuitenkaan näiden biopolttoaineiden ja bionesteiden käyttömahdollisuutta yleensä.**

Unionin tasolla vahvistetun rajoituksen ei pitäisi estää jäsenvaltioita säätämästä matalammista rajoista niiden viljakasveista, muista paljon tärkkelystä sisältävistä viljelykasveista, sokeri- ja öljykasveista tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden määrille, jotka voidaan ottaa kansallisella tasolla huomioon tässä direktiivissä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa, rajoittamatta kuitenkaan näiden biopolttoaineiden ja bionesteiden käyttömahdollisuutta yleensä.

- (62 a) Maataloudessa tehostetun tutkimuksen, teknisen kehityksen ja tiedonsiirron kautta aikaansaadut kasvaneet satotuotot yli tasojen, jotka olisivat vallinneet ilman ravinto- ja rehukasvipohjaisten biopolttoaineiden tuotannonedistämiseen tarkoitettuja järjestelmiä, samoin kuin toisen vuosittaisen sadon kasvattaminen alueilla, joilla aikaisemmin ei ole kasvatettu toista vuosittaista satoa, voivat osaltaan lieventää epäsuoria maankäytön muutoksia.
- (62 b) Kehittyneiden biopolttoaineiden käyttöönoton valmistelemiseksi ja biopolttoaineiden ja bionesteiden suorien ja epäsuorien kasvihuonekaasupäästöjen minimoimiseksi on asianmukaista antaa jäsenvaltioille lupa rajoittaa niiden viljakasveista, muista paljon tärkkelystä sisältävistä viljelykasveista sekä sokeri- ja öljykasveista tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden määrää, jotka eivät edistä tässä direktiivissä vahvistettujen kasvihuonekaasuja koskevien tavoitteiden saavuttamista. Kasvihuonekaasupäästöt voivat johtua tiettyjen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden raaka-aineiden viljelystä, josta aiheutuu sitoutuneen hiilen vapautumista ilmakehään ja hiilidioksidin muodostumista. Esimerkiksi kestäättömien kasviöljykasvien viljelyyn liittyy tämä riski, koska niitä viljellään maa-alueilla, joiden maaperään tai kasvillisuuteen on sitoutunut suuria määriä hiiltä.

- (63) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/1513¹⁴ kehoitetaan komissiota esittämään viipymättä kokonaisvaltainen ehdotus vuoden 2020 jälkeiseksi kustannustehokkaaksi ja teknologianeutraaliksi toimintalinjaksi, jotta voidaan tarjota pitkän aikavälin näkymiä investointien tekemiselle sellaisiin kestäviin biopolttoaineisiin, joista todennäköisesti ei aiheudu epäsuoria maankäytön muutoksia, ja [] yleistavoite liikenteen hiilipäästöjen vähentämiseksi. **Jäsenvaltioita koskevalla velvoitteella, jonka mukaan niiden on vaadittava [] polttoaineiden toimittajia saavuttamaan uusiutuvista energialähteistä peräisin olevien polttoaineiden osalta tietty kokonaisuus**, voidaan luoda ennakoitavuutta investoijien näkökulmasta ja kannustaa vaihtoehtoisten uusiutuvien liikenteen polttoaineiden jatkuvaan kehittämiseen, mukaan lukien kehittyneet polttoaineet, muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset liikenteen polttoaineet sekä uusiutuvista energialähteistä tuotettu sähkö liikenteessä. [] **Koska uusiutuvia vaihtoehtoja ei ehkä ole vapaasti ja kustannustehokkaasti kaikkien polttoaineiden toimittajien saatavilla, on asianmukaista antaa jäsenvaltioille lupa tehdä ero niiden välillä ja myöntää tietyn tyyppisille polttoaineen toimittajille tarvittaessa vapautus tästä velvoitteesta.** Koska liikenteen polttoaineilla on helppo käydä kauppaa, polttoaineiden toimittajat sellaisissa jäsenvaltioissa, joilla on heikot mahdollisuudet hyödyntää tarvittavia luonnonvaroja, voinevat helposti hankkia uusiutuvia polttoaineita muualta.
- (63 a) **Olisi perustettava eurooppalainen tietokanta biopolttoaineiden läpinäkyvyyden ja jäljitettävyyden varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi voitava edelleen käyttää tai perustaa kansallisia tietokantoja, mutta nämä tietokannat olisi liitettävä eurooppalaiseen tietokantaan, jotta voidaan varmistaa välitön tietojen siirto ja tiedonsiirron yhdenmukaistaminen.**

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1513, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun direktiivin 98/70/EY ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin 2009/28/EY muuttamisesta (EUVL L 239, 15.9.2015, s. 1).

(64) Kehittyneet biopolttoaineet, liitteessä IX luetelluista raaka-aineista tuotettu biokaasu, muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset liikenteen polttoaineet sekä uusiutuvista energialähteistä tuotettu sähkö liikenteessä voivat edistää vähähiilisyyden toteuttamista, koska ne vauhdittavat unionin liikennealan irtautumista hiilestä kustannustehokkaalla tavalla, parantavat muun muassa liikennealan energialähteiden monipuolistumista, edistävät innovaatioita, kasvua ja työpaikkojen luomista unionin taloudessa sekä vähentävät riippuvuutta energiantuonnista. [] **Jäsenvaltioita koskevan velvoitteen, jonka mukaan niiden on vaadittava [] polttoaineiden toimittajia saavuttamaan kehittyneiden biopolttoaineiden osalta tietty osuus**, pitäisi edistää kehittyneiden polttoaineiden – bionesteet mukaan lukien – jatkuvaa kehittämistä, ja on tärkeää varmistaa, että sisällyttämisvelvoitteella myös kannustetaan parantamaan velvoitteen täyttämiseksi toimitettavien polttoaineiden kasvihuonekaasuarvoja. Komission olisi arvioitava kyseisten polttoaineiden kasvihuonekaasuarvot, tekninen innovointi ja kestävyys.

(64 a) **Sähköisen liikenteen ja liikkumisen odotetaan edustavan merkittävää osaa uusiutuvasta energiasta liikennealalla vuoteen 2030 mennessä. Olisi säädettävä lisäkannustimista ottaen huomioon sähköisen liikenteen ja liikkumisen nopea kehitys ja tämän alan potentiaali kasvun ja työllisyyden edistämiseksi Euroopan unionissa.** Liikenteen alalle toimitettuun uusiutuvista energialähteistä tuotettuun sähköön olisi sovellettava kertoimia sähkön käytön edistämiseksi liikenteessä ja suhteellisen haitan pienentämiseksi energiatilastoissa. Sähkökäyttöinen ajolaite on noin kolme kertaa energiatehokkaampi kuin polttomoottori, eikä tilastoissa ole mahdollista ottaa huomioon kaikkea [] maantieajoneuvoille toimitettua sähköä, joka olisi mitattava erikseen (esimerkiksi kotona lataaminen), minkä vuoksi olisi sovellettava kertoimia, jotta voidaan varmistaa se, että uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä käyttävä liikenne otetaan asianmukaisesti huomioon.

□

- (65) Myös teollisuuslaitosten uusiutumatonta alkuperää olevien **jätteiden** käsittelystä peräisin olevista kaasuista ja pakokaasuista [] tuotettujen [] kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden käytön edistäminen voi edistää energialähteiden monipuolistamista ja liikenteen hiilestä irtautumista, **jos ne saavuttavat kasvihuonekaasuvähennysten vähimmäiskynnyksen**. Sen vuoksi kyseiset polttoaineet olisi sisällytettävä polttoaineiden toimittajia koskevaan [] velvoitteeseen, **mutta jäsenvaltiot voivat halutessaan jättää kyseiset polttoaineet huomioimatta mainitussa velvoitteessa**.
- (66) Raaka-aineiden, joiden vaikutukset epäsuoraan maankäytön muutokseen ovat vähäiset ja joita käytetään biopolttoaineina, käyttöön olisi kannustettava, koska ne edistävät talouden hiilestä irtautumisesta. Tämän direktiivin liitteeseen olisi sisällytettävä erityisesti sellaisten kehittyneiden biopolttoaineiden raaka-aineet, jotka ovat teknologialtaan innovatiivisempia ja varhaisemmassa kehitysasteessa ja näin ollen tarvitsevat enemmän tukea. Jotta kyseinen liite olisi ajantasainen teknologian uusimman kehityksen suhteen ja vältettäisiin tahattomat kielteiset vaikutukset, direktiivin hyväksymisen jälkeen olisi arvioitava, voitaisiinko liitteen soveltamisalaa laajentaa uusiin raaka-aineisiin.
- (67) Kustannusten, joita aiheutuu uusiutuvia energialähteitä käyttävien uusien kaasuntuottajien liittymisestä kaasuverkkoon, tulisi perustua objektiivisiin, läpinäkyviin ja syrjimättömiin kriteereihin ja hyöty, jonka verkkoon liitetyt uusiutuvista lähteistä peräisin olevan kaasun paikalliset tuottajat tarjoavat kaasuverkolle, olisi otettava asianmukaisesti huomioon.

- (68) Jotta biomassan potentiaalia voitaisiin hyödyntää kaikilta osin talouden materiaalien ja energian käytön kautta tapahtuvan hiilestä irtautumisen edistämiseksi, unionin ja jäsenvaltioiden olisi lisättävä olemassa olevien puuvarojen ja maatalouden resurssien kestäväää käyttöönottoa ja uusien metsänhoitojärjestelmien ja maatalouden tuotantojärjestelmien kehittämistä. **Esimerkkejä tällaisista järjestelmistä ovat väliaikaisten kasvustojen tai suojakasvustojen viljely silloin, kun kasvuolosuhteet eivät ole optimaaliset tai suotuisat pääviljelykasvin viljelylle. Koska niitä kasvatetaan samalla maa-alalla, jota käytetään pääviljelykasvin tuotantoon, väliaikaiset kasvustot eivät lisää maan tarvetta. Väliaikaiset kasvustot lisäävät maatalouden pinta-alayksikkökohtaista tuotosta, parantavat maaperän laatua ja vähentävät maaperän eroosiota.**
- (69) Biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet olisi aina tuotettava kestäväällä tavalla. Tässä direktiivissä asetetun unionin tavoitteen saavuttamiseksi käytettyjen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden ja tukijärjestelmien piiriin kuuluvien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden olisi siksi täytettävä kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiskriteerit. **Biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassaa koskevien kriteerien yhdenmukaistaminen on välttämätöntä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen unionin energiapolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi. Yhdenmukaistamisen avulla voidaan varmistaa energian sisämarkkinoiden toiminta ja siten helpottaa erityisesti tämän direktiivin 26 artiklan 9 kohdan osalta vaatimukset täyttävien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kauppaa jäsenvaltioiden välillä. Edellä mainittujen kriteerien yhdenmukaistamisen myönteisiä vaikutuksia energian sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja kilpailun vääristymisen välttämiseen unionin sisällä ei pidä vaarantaa. Jotta mahdollistettaisiin lämmön ja sähkön tuotannossa käytettyjä biomassapolttoaineita koskevien yhdenmukaisten kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyskriteerien sujuva asteittainen käyttöönotto, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava soveltaa siirtymäkauden toimenpiteenä ennen tämän direktiivin voimaantuloa olemassa olleita kansallisia kestävyys- ja vähennyskriteerejä niihin laitoksiin, jotka saavat tukea aiemmin hyväksytyjen järjestelmien mukaisesti, siihen saakka kunnes kyseisten järjestelmien mukaisesti myönnetty tuki loppuu.**

- (70) Unionin olisi tähän direktiiviin liittyen toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien lämmön tai kylmän ja sähkön tuotantoon käytettäviä biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita koskevien kestävyyskriteereiden ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiskriteereiden edistäminen.
- (71) Biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden maatalousperäisten raaka-aineiden tuotanto sekä niiden käytölle tässä direktiivissä asetetut kannustimet eivät saisi johtaa biologisesti monimuotoisten maa-alueiden tuhoutumiseen. Tällaiset uusiutumattomat luonnonvarat, joiden arvo koko ihmiskunnalle on tunnustettu monissa kansainvälisissä asiakirjoissa, olisi säilytettävä. Sen vuoksi on laadittava kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiskriteerit, joilla varmistetaan, että biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin sovelletaan kannustimia vain, jos taataan, että maatalousperäiset raaka-aineet eivät ole peräisin biologisesti monimuotoisilta alueilta, tai, jos on kyse luonnonsuojelutarkoituksiin taikka harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelutarkoituksiin osoitetusta alueesta, asianomainen toimivaltainen viranomainen osoittaa, että kyseisen maatalousperäisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa tällaisia tarkoituksia. Metsää olisi pidettävä kestävyyskriteereiden mukaisesti biologisesti monimuotoisena, jos se on aarniometsää, sellaisena kuin se on määritelty Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) maailman metsävara-arviossa, jos se on suojeltu kansallisella luonnonsuojelulainsäädännöllä. Alueita, joilta saadaan metsien rinnakkaistuotteita, olisi pidettävä biologisesti monimuotoisina, edellyttäen, että ihmisen vaikutus on niillä vähäinen. Muuntyyppisiä FAO:n määrittelemiä metsiä, kuten muutettuja luonnonmetsiä, osaksi luonnontilassa olevia metsiä ja viljelymetsiä, ei tulisi pitää aarniometsinä. Tiettyjen sekä leudon että trooppisen vyöhykkeen ruohoalueiden, kuten biologisesti erittäin monimuotoisten savannien, arojen, pensaikkojen ja preerioiden, erityisen biologisen monimuotoisuuden vuoksi tällaisilta alueilta saatavista maatalousperäisistä raaka-aineista valmistettuja biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita ei pitäisi hyväksyä tässä direktiivissä säädettyjen kannustimien piiriin. Komission olisi vahvistettava tarvittavat kriteerit tällaisten biologisesti erityisen monimuotoisten ruohoalueiden määrittelemiseksi parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon pohjalta ja asianmukaisten kansainvälisten standardien mukaisesti.

- (72) Biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden maatalousperäisten raaka-aineiden tuotantokäyttöön ei pitäisi muuntaa sen tyyppisiä maita, joiden muuntamisen yhteydessä tapahtuvaa hiilivarannon pientymistä ei voida ilmastonmuutoksen vastaisten toimien kiireellisyys huomioon ottaen kohtuullisessa ajassa kompensoida biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotannon ja käytön aikaansaamilla kasvihuonekaasupäästövähennyksillä. Näin talouden toimijat välttyisivät tekemästä turhaa ja työlästä tutkimustyötä, ja energiakäyttöön ei otettaisi hyvin hiilipitoista maata, joka jälkikäteen osoittautuisi biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden maatalousperäisten raaka-aineiden tuotantoon kelpaamattomaksi. Maailman hiilivarantojen kartoitukset osoittavat, että tällaisia maita ovat kosteikot ja pysyväisluonteinen metsämaa, jonka latvuspeittävyys on yli 30 prosenttia.

[]

- (74) Unionin viljelijöiden on yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä noudatettava monia ympäristövaatimuksia suoria tukia saadakseen. Kyseisten vaatimusten noudattaminen voidaan tehokkaimmin tarkastaa yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa. Kyseisten vaatimusten sisällyttäminen kestävyysjärjestelmään ei ole asianmukaista, koska bioenergian kestävyyskriteereissä olisi vahvistettava puolueettomat ja yleisesti sovellettavat säännöt. Tämän direktiivin noudattamisen tarkastaminen saattaisi myös aiheuttaa tarpeettoman hallinnollisen taakan.
- (75) Jotta voitaisiin jatkossakin varmistaa suuret kasvihuonekaasujen vähennykset verrattuna fossiilisiin polttoainevaihtoehtoihin, välttää tahattomat haitalliset vaikutukset kestävyYTEEN ja edistää sisämarkkinoiden toteutumista, on asianmukaista vahvistaa sähkön, lämmön ja kylmän tuotannossa käytettäville biomassapolttoaineille unionin laajuiset kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiskriteerit.

- (76) Sen varmistamiseksi, että metsäbiomassan kysynnän kasvusta huolimatta korjuu tehdään kestäväällä tavalla metsissä, joissa uudistaminen on varmaa, että alueisiin, jotka on nimenomaisesti nimetty luonnon monimuotoisuuden, maisemien ja erityisten luontopiirteiden suojelemiseksi kiinnitetään erityistä huomiota, että luonnon monimuotoisuusresurssit säilytetään ja että hiilivarannot kartoitetaan, puuraaka-aineen olisi tultava ainoastaan sellaisista metsistä, jotka korjataan noudattaen Forest European kaltaisissa kansainvälisissä metsäprosesseissa laadittuja kestävä metsätalouden periaatteita, jotka pannaan täytäntöön kansallisen lainsäädännön tai parhaiden hoitokäytänteiden kautta metsätilan tasolla. Toimijoiden olisi toteutettava asianmukaiset toimet minimoidakseen riskit siitä, että kestävä metsäbiomassaa käytetään bioenergian tuotantoon. Tätä varten toimijoiden olisi sovellettava riskiperusteista lähestymistapaa. Komission olisi energiaunionin hallintokomiteaa ja neuvoston päätöksellä 89/367/ETY¹⁵ perustettua pysyvää metsäkomiteaa kuultuaan laadittava toimintaohjeet riskiperusteisen lähestymistavan noudattamisen tarkastamiseksi.
- (77) Unionin kestävyyskriteerejä ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyskriteerejä olisi hallinnollisen taakan minimoimiseksi sovellettava ainoastaan sähköön ja lämmitykseen, jotka saadaan sellaisissa laitoksissa tuotetuista biomassapolttoaineista, joiden [] **kokonaislämpöteho** on vähintään 20 MW.

¹⁵ Neuvoston päätös 89/367/ETY, tehty 29 päivänä toukokuuta 1989, pysyvän metsäkomitean perustamisesta (EYVL L 165, 15.6.1989, s. 14).

- (78) Biomassapolttoaineet olisi muunnettava sähköksi ja lämmöksi tehokkaalla tavalla energiavarmuuden ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten maksimoimiseksi, ilman laatua pilaavien päästöjen rajoittamiseksi ja rajallisiin biomassaresursseihin kohdistuvan paineen minimoimiseksi. Sen vuoksi laitoksille, joiden [] **kokonaislämpöteho** on vähintään 20 MW, mahdollisesti osoitettavaa julkista tukea olisi myönnettävä vain direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 34 artiklassa määritellyille erittäin tehokkaille sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksille. Olemassa olevat biomassapohjaiseen sähköntuotantoon sovellettavat tukijärjestelmät olisi kuitenkin sallittava niiden voimassaolon päättymiseen asti kaikkien biomassalaitosten osalta. Lisäksi silloin kun kyseessä ovat erittäin tehokkaat sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitokset, sähkö, joka tuotetaan biomassasta uudessa laitoksessa, jonka [] **kokonaislämpöteho** on vähintään 20 MW, olisi otettava huomioon uusiutuvaa energiaa koskevissa tavoitteissa ja velvoitteissa. Jos jäsenvaltiolle kuitenkin aiheutuisi perusteltu sähkön toimitusvarmuuteen liittyvä riski sen jälkeen kun kaikki tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet asentaa erittäin tehokkaita sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksia on käytetty, jäsenvaltioille olisi sallittava uusiutuvan energian tuotantoon tarkoitetun julkisen tuen myöntäminen laitoksille valtioneuvoston päätösten mukaisesti ja niiden tuottaman sähkön huomioon ottaminen uusiutuvaa energiaa koskevissa tavoitteissa ja velvoitteissa, jotta voitaisiin estää kasvava riippuvuus fossiilisista polttoaineista, joilla on suuremmat vaikutukset ilmastoon ja ympäristöön.
- (79) Uusissa laitoksissa tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksen vähimmäiskynnystä olisi korotettava, jotta voidaan parantaa niiden yleistä kasvihuonekaasutasetta sekä ehkäistä lisäinvestointeja laitoksiin, joiden suorituskyky kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten osalta on alhainen. Tällaisella korotuksella turvataan biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantokapasiteettiin tehdyt investoinnit.
- (80) Unionin kestävyyskriteerien käytännön toteuttamisesta saatujen kokemusten perusteella on asianmukaista vahvistaa vapaaehtoisten kansainvälisten ja kansallisten sertifiointijärjestelmien roolia, jotta kestävyyskriteerien noudattaminen voidaan tarkastaa yhdenmukaisella tavalla.

- (81) On unionin edun mukaista edistää vapaaehtoisia kansainvälisiä tai kansallisia järjestelmiä, joissa asetetaan normeja ympäristökestävien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotannolle ja varmistetaan, että biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotanto täyttää kyseiset normit. Tästä syystä olisi säädettävä, että järjestelmien olisi katsottava tuottavan luotettavaa näyttöä ja tietoa, jos ne täyttävät asianmukaiset luotettavuuteen, läpinäkyvyyteen ja riippumattomiin tarkastuksiin liittyvät normit. Sen varmistamiseksi, että kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyskriteerien noudattaminen tarkastetaan luotettavalla ja yhdenmukaisella tavalla, sekä ennen kaikkea petosten estämiseksi komissiolle olisi siirrettävä toimivalta vahvistaa yksityiskohtaiset soveltamissäännöt, mukaan lukien vapaaehtoisin järjestelmin sovellettavat asianmukaiset luotettavuuteen, läpinäkyvyyteen ja riippumattomiin tarkastuksiin liittyvät normit.
- (82) Vapaaehtoisilla järjestelmillä on yhä tärkeämpi rooli biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiskriteerien noudattamisen todistamisessa. Sen vuoksi komission olisi edellytettävä vapaaehtoisilta järjestelmiltä säännöllistä raportointia toiminnastaan, komission jo hyväksymät järjestelmät mukaan lukien. Tällaiset raportit olisi julkaistava avoimuuden lisäämiseksi ja komission toteuttaman valvonnan parantamiseksi. Lisäksi komissio saa tällaisista kertomuksista tarvittavat tiedot vapaaehtoisten järjestelmien toimintaa koskevaa kertomusta varten parhaiden käytäntöjen yksilöimiseksi ja tarvittaessa tällaisten parhaiden käytäntöjen edistämistä koskevan ehdotuksen tekemiseksi.
- (83) Sisämarkkinoiden toiminnan helpottamiseksi biomassan kestävyyskriteereitä ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyskriteereitä koskevat todisteet sellaisen energian osalta, joka on saatu komission hyväksymän järjestelmän mukaisesti, olisi hyväksyttävä kaikissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä vapaaehtoisten järjestelmien sertifiointiperiaatteiden moitteettoman täytäntöönpanon varmistamista valvomalla kansallisen akkreditointielimen akkreditoimien sertifiointielinten toimintaa ja antamalla vapaaehtoisille järjestelmille tiedoksi asianmukaisia huomioita.

- (84) Kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi olisi vahvistettava luettelo oletusarvoista yleisiä biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotantoketjuja varten, ja kyseistä luetteloa olisi päivitettävä ja laajennettava, kun uutta luotettavaa tietoa on saatavilla. Talouden toimijoiden olisi aina voitava hyötyä luettelossa ilmoitetun suuruisista biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kasvihuonekaasupäästövähennyksistä. Jos tuotantoketjun kasvihuonekaasupäästövähennysten oletusarvo on alhaisempi kuin kasvihuonekaasupäästövähennysten vaadittu vähimmäistaso, tuottajien, jotka haluavat osoittaa noudattavansa tätä vähimmäistasoa, olisi osoitettava, että niiden tuotantoprosessin todelliset päästöt ovat pienemmät kuin oletusarvojen laskennassa käytetyt.
- (85) On tarpeen vahvistaa selkeät säännöt biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sekä niiden fossiilisten vertailukohtien kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten laskentaa varten.
- (86) Jotta kasvihuonekaasujen laskentamenetelmä olisi johdonmukainen sen uusiutuvaa energiaa koskevan laskennan kanssa, joka tehdään määrien huomioon ottamiseksi tässä direktiivissä säädettyssä unionin tavoitteessa, siinä olisi nykyisen teknisen ja tieteellisen tietämyksen mukaisesti otettava huomioon kiinteiden ja kaasumaisten biomassapolttoaineiden muuntaminen loppuenergiaksi. Myös päästöoikeuksien jakamista sivutuotteille erillään jätteistä ja tähteistä olisi tarkistettava silloin kun sähköä ja/tai lämpöä ja kylmää tuotetaan yhteis- tai monituotantolaitoksessa.

[]

- (88) Jos sellaista maata, jonka maaperään tai kasvillisuuteen on sitoutunut suuria määriä hiiltä, otetaan biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden raaka-aineiden viljelykäyttöön, osa sitoutuneesta hiilestä vapautuu yleensä ilmakehään muodostaen hiilidioksidia. Seurauksena oleva kielteinen kasvihuonekaasuvaikutus saattaa kumota biopolttoaineiden, bionesteiden tai biomassapolttoaineiden myönteisen kasvihuonekaasuvaikutuksen, ja joissain tapauksissa kielteinen vaikutus on huomattavasti myönteistä suurempi. Tällaisten maankäytön muutosten kokonaishiilivaikutukset olisikin otettava huomioon laskettaessa yksittäisten biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kasvihuonekaasupäästövähennyksiä. Tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevassa laskelmassa otetaan huomioon kaikki biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden käytön hiilivaikutukset.

- (89) Laskettaessa maankäytön muutosten kasvihuonekaasuvaikutusta talouden toimijoiden olisi voitava käyttää vertailumaankäyttötapaan ja muutoksen jälkeiseen maankäyttötapaan liittyvien hiilivarantojen todellisia arvoja. Niiden olisi voitava käyttää myös standardiarvoja. Hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin menettely tarjoaa asianmukaisen perustan standardiarvoille. Kyseinen työ ei tällä hetkellä ole saatavissa muodossa, jota talouden toimijat voisivat välittömästi soveltaa. Sen vuoksi komission olisi tarkistettava 10 päivänä kesäkuuta 2010 annetut suuntaviivat maaperän hiilivarantojen laskentaa koskevista ohjeista tämän direktiivin liitteen V soveltamista varten, ja varmistettava samalla johdonmukaisuus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013¹⁶ kanssa.
- (90) Kasvihuonekaasupäästöjä laskettaessa olisi otettava huomioon myös polttoaineiden tuotannon ja käytön sivutuotteet. Korvausmenetelmää voidaan käyttää toimintapoliittisessa analysoinnissa, mutta ei yksittäisten talouden toimijoiden ja yksittäisten liikenteen polttoaine-erien sääntelyssä. Näissä tapauksissa tarkoituksenmukaisin menetelmä on energia-allokointimenetelmä, koska sitä on helppo soveltaa, se toimii ennakoitavasti, minimoi ei-toivotut kannustimet ja tuottaa tuloksia, jotka ovat yleisesti vertailukelpoisia korvausmenetelmän tuottamien tulosten kanssa. Toimintapolitiikan analysoimiseksi komission olisi myös kertomuksissaan esitettävä tulokset korvausmenetelmää käyttäen.
- (91) Koska sivutuotteet ovat tuotantoprosessin päätavoite, ne eroavat tähteistä ja maataloudesta peräisin olevista tähteistä. Sen vuoksi on asianmukaista täsmentää, että viljelykasvien tähteet ovat tähteitä eivätkä sivutuotteita. Tällä ei ole vaikutusta nykyiseen menetelmään, mutta olemassa olevat säännökset täsmentyvät.

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

- (92) Nykyinen menetelmä, jossa energia-allokointia käytetään sääntönä kasvihuonekaasupäästöjen jakamiseksi sivutuotteiden kesken, on toiminut hyvin, ja sen soveltamista olisi jatkettava. Kun kyseessä on lämmön ja sähkön yhteistuotannon käyttö biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden käsittelyssä, on asianmukaista yhdenmukaistaa lämmön ja sähkön yhteistuotannosta peräisin olevien kasvihuonekaasupäästöjen laskentamenetelmä sen menetelmän kanssa, jota sovelletaan silloin kun lämmön ja sähkön yhteistuotanto on loppukäyttöä.
- (93) Menetelmässä otetaan huomioon lämmön ja sähkön yhteistuotannosta johtuva kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen verrattuna erillisten sähkö- tai lämpölaitosten käyttöön, koska siinä otetaan huomioon lämmön hyödyllisyys verrattuna sähköön ja lämmön hyödyllisyys eri lämpötiloissa. Tästä seuraa, että silloin kun lämpöä tuotetaan yhdessä sähkön kanssa, korkeamman lämpötilan osuuden kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä olisi oltava suurempi kuin lämmön alhaisessa lämpötilassa. Menetelmässä otetaan huomioon koko loppuenergiaan johtava ketju, mukaan lukien muuntaminen lämmöksi tai sähköksi.
- (94) Kyseisten oletusarvojen laskennassa on syytä käyttää riippumattomista tieteellisistä asiantuntijalähteistä saatuja tietoja, joita päivitetään tarpeen mukaan kyseisten tahojen edistyessä tutkimustyössään. Komission olisi rohkaistava kyseisiä lähteitä ottamaan päivitystyössään huomioon viljelyn aiheuttamat päästöt, alueellisten olosuhteiden ja ilmasto-olosuhteiden vaikutus, kestävien ja luonnonmukaisten maatalousmenetelmien käytön vaikutukset sekä unionin tuottajien, kolmansien maiden tuottajien ja kansalaisyhteiskunnan toimittamat tieteelliset tiedot.
- (95) Maatalouden perustuotteiden maailmanlaajuinen kysyntä on kasvussa. Kasvavaan kysyntään voidaan osittain vastata viljelypinta-alaa lisäämällä. Kunnostamalla maata, joka on vakavasti huonontunut ja jota ei sen vuoksi nykytilassaan voida käyttää viljelytarkoitukseen, voidaan osaltaan lisätä käytettävissä olevan viljelymaan pinta-alaa. Koska biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden edistäminen lisää maatalouden perustuotteiden kysyntää, kestävyysjärjestelmän avulla olisi edistettävä huonontuneen ja sittemmin kunnostetun maan käyttöä.

- (96) Kasvihuonekaasupäästöjen laskentamenetelmän yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja uusimman tieteellisen näytön huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä toimivalta mukauttaa metodologisia periaatteita ja arvoja, jotka ovat tarpeen sen arvioimiseksi, onko kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiskriteereitä noudatettu, ja päätöksen tekemiseksi siitä, ovatko jäsenvaltio ja kolmannet maat toimittaneet raportit, joissa on täsmälliset tiedot raaka-aineiden viljelystä aiheutuvista päästöistä.
- (96 a) Eurooppalaisista kaasuverkoista on tulossa yhä integroidumpia. Biometaanin tuotannon ja käytön edistäminen, sen syöttäminen maakaasuverkkoon ja sillä käytävä rajatylittävä kauppa edellyttävät, että varmistetaan uusiutuvan energian asianmukainen laskenta ja vältetään eri jäsenvaltioiden erilaisista tukijärjestelmistä johtuvat kaksinkertaiset kannustimet. Bioenergian kestävyys todentamiseen liittyvän ainetasemenetelmän odotetaan helpottavan näiden kysymysten ratkaisemista.**
- (97) Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että unioni ja jäsenvaltiot myöntävät huomattavia varoja uusiutuviin energialähteisiin liittyvien teknologioiden tutkimukseen ja kehittämiseen. Erityisesti Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin olisi asetettava ensisijaiseksi tavoitteeksi uusiutuviin energialähteisiin liittyvien teknologioiden tutkiminen ja kehittäminen.
- (98) Tämän direktiivin täytäntöönpanossa olisi tarvittaessa otettava huomioon tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen määräykset erityisesti sellaisina kuin ne pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/4/EY¹⁷.

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

(99) Tämän direktiivin säännösten muiden kuin keskeisten osien muuttamiseksi tai täydentämiseksi komissiolle olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä seuraavilta osin: luettelo raaka-aineista sellaisten kehittyneiden biopolttoaineiden tuotantoon, joiden osuus polttoaineiden toimittajia koskevasta velvoitteesta liikenteen osalta on rajallinen; liikenteen polttoaineiden energiasisällön mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen; menetelmät sellaisen biopolttoaineen osuuden määrittelemiseksi, joka saadaan fossiilisten polttoaineiden kanssa yhteisessä prosessissa käsiteltävästä biomassasta; alkuperätakuiden vastavuoroista tunnustamista koskevien sopimusten täytäntöönpano; sääntöjen vahvistaminen alkuperätakuujärjestelmän toiminnan seuraamiseksi; sekä säännöt biopolttoaineiden, bionesteiden ja niiden fossiilisten vertailukohtien kasvihuonekaasuvaikutuksen laskemisesta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että kyseiset kuulemiset toteutetaan niiden periaatteiden mukaan, jotka on vahvistettu 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä parempaa lainsäädäntöä koskevassa toimielinten sopimuksessa. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle olisi toimitettava kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla olisi oltava järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

[]

(101) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden nostaminen vähintään 27 prosenttiin energian kokonaisloppukulutuksesta unionissa vuoteen 2030 mennessä, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden takia saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (102) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempaan direktiiviin.
- (103) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹⁸ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.
- (104) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä XI olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Aihe

Tällä direktiivillä luodaan yhteiset puitteet uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian edistämiseksi. Siinä asetetaan sitova unionin tavoite, joka koskee uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisuutta energian kokonaisloppukulutuksesta vuonna 2030. Direktiivi sisältää myös säännöt uusiutuvista lähteistä tuotetulle sähkölle myönnettävästä taloudellisesta tuesta, itse tuotetun uusiutuvan energian kulutuksesta, uusiutuvan energian käytöstä lämmityksen, jäähdytyksen ja liikenteen aloilla, jäsenvaltioiden välisistä sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisestä alueellisesta yhteistyöstä, alkuperätakuista, hallinnollisista menettelyistä sekä tiedottamisesta ja koulutuksesta. Lisäksi siinä vahvistetaan kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit biopolttoaineille, bionesteille ja biomassapolttoaineille.

¹⁸ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY¹⁹ määritelmiä.

Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla' tarkoitetaan uusiutuvista, muista kuin fossiilisista lähteistä peräisin olevaa energiaa eli tuuli- ja aurinkoenergiaa (aurinkolämpö ja aurinkosähkö) sekä geotermistä energiaa, ympäristön **energiaa** [], vuorovesi- ja aaltoenergiaa ja muuta valtamerienergiaa, vesivoimaa, biomassaa, kaatopaikoilla ja jätevedenpuhdistamoissa syntyvää kaasua ja biokaasua;
- b) 'ympäristön **energialla** []' tarkoitetaan sellaista **luonnossa esiintyvää lämpöenergiaa** [] **ja ympäristöön rajoitettuun tiloihin keräytyneitä energiaa**, joka voi olla varastoituna ympäröivään ilmaan [], maaperän pinnan alle tai pintaveteen. [];
- b a)'geotermisellä energialla' tarkoitetaan maaperän pinnan alle lämmön muodossa varastoitunutta energiaa;**
- c) 'biomassalla' tarkoitetaan maataloudesta sekä kasvi- että eläinperäiset aineet mukaan lukien, metsätaloudesta ja niihin liittyviltä tuotannonaloilta, myös kalastuksesta ja vesiviljelystä, peräisin olevien biologista alkuperää olevien tuotteiden, jätteiden ja tähteiden biohajoavaa osaa sekä biologista alkuperää olevien jätteiden, teollisuus- ja yhdyskuntajätteet mukaan lukien, biohajoavaa osaa;

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55).

- d) 'energian kokonaisloppukulutuksella' tarkoitetaan teollisuuden, liikenteen, kotitalouksien, palvelujen, myös julkisten palvelujen, maatalouden sekä metsä- ja kalatalouden energiakäyttöön toimitettuja energiahyödykkeitä, mukaan lukien sähkön ja lämmön käyttö energiatoimialalla sähkön ja lämmön tuotantoon sekä sähkön ja lämmön jakelu- ja siirtohäviöt;
- e) 'kaukolämmityksellä' tai 'kaukojäähdytyksellä' tarkoitetaan termisen energian jakelua höyryn, kuuman veden tai jäähdytetyn nesteen muodossa keskitetystä tuotantolähteestä verkoston välityksellä useisiin rakennuksiin tai kohteisiin käytettäväksi lämmitykseen tai jäähdytykseen sisätiloissa tai prosesseissa;
- f) 'bionesteillä' tarkoitetaan biomassasta muuhun energiakäyttöön kuin liikennettä varten, sähkö, lämmitys ja jäähdytys mukaan lukien, tuotettuja nestemäisiä polttoaineita;
- g) 'biopolttoaineilla' tarkoitetaan nestemäisiä liikenteessä käytettäviä polttoaineita, jotka tuotetaan biomassasta;
- h) 'alkuperätakuulla' tarkoitetaan sähköistä asiakirjaa, joka toimii ainoastaan todisteena loppukuluttajalle siitä, että tietty energiaosuus tai -määrä on tuotettu uusiutuvista lähteistä;
- i) 'tukijärjestelmällä' tarkoitetaan jäsenvaltion tai tiettyjen jäsenvaltioiden käyttämää välinettä, järjestelmää tai mekanismia, joka edistää uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä alentamalla tällaisen energian kustannuksia, korottamalla sen mahdollista myyntihintaa tai lisäämällä tällaisen energian ostomääriä uusiutuvan energian velvoitteen avulla tai muulla tavalla. Edellä mainittu sisältää muun muassa investointituen, verovapaudet tai -helpotukset, veronpalautukset, uusiutuvan energian velvoitteen tukijärjestelmät kuten ne, joissa käytetään vihreitä sertifikaatteja, sekä syöttötariffimaksujen ja **mukautettavien ja kiinteiden** lisähintamaksujen kaltaiset suorat hintatukijärjestelmät;

j) 'uusiutuvan energian velvoitteella' tarkoitetaan tukijärjestelmää, jonka mukaan energian tuottajien on varattava tietty osuus tuotannostaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle, energian toimittajien on varattava tietty osuus toimituksistaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle tai energian kuluttajien on varattava tietty osuus kulutuksestaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle. Edellä mainittu sisältää järjestelmät, joissa mainitut vaatimukset voidaan täyttää käyttämällä vihreitä sertifikaatteja;

k) 'todellisella arvolla' tarkoitetaan kasvihuonekaasupäästövähennyksiä joissakin tai kaikissa erityisen biopolttoainetuotannon vaiheissa laskettuna liitteessä V olevassa C osassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti;

l) 'tyypillisellä arvolla' tarkoitetaan unionin kulutusta edustavan tietyn biopolttoaine -, bioneste- tai biomassapolttoaine tuotantoketjun arvioituja päästöjä ja kasvihuonekaasupäästövähennystä;

m) 'oletusarvolla' tarkoitetaan tyypillisestä arvosta ennalta määritettyjen tekijöiden avulla johdettua arvoa, jota voidaan tässä direktiivissä määritellyissä olosuhteissa käyttää todellisen arvon sijasta;

n) 'jätteellä' tarkoitetaan direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä jätettä; tämä määritelmä ei koske aineita, joita on muutettu tai jotka on pilattu tarkoituksellisesti, jotta ne olisivat edellä tarkoitetun määritelmän mukaisia;

o) 'paljon tärkkelystä sisältävillä viljelykasveilla' tarkoitetaan lähinnä viljakasveja (riippumatta siitä, käytetäänkö vain jyvät vai koko kasvi kuten rehumaissi), mukulakasveja ja juurikasveja (kuten peruna, maa-artisokka, bataatti, maniokki ja jamssi) ja varsimukulakasveja (kuten taaro ja kaakaotaaro);

p) 'lignoselluloosalla' tarkoitetaan raaka-ainetta, joka koostuu ligniinistä, selluloosasta ja hemiselluloosasta, kuten biomassaa, jota saadaan metsistä, puumaisista energiakasveista ja puunjalostusteollisuuden tähteistä ja jätteistä;

q) 'muiden kuin ruokakasvien selluloosalla' tarkoitetaan raaka-ainetta, joka koostuu pääasiassa selluloosasta ja hemiselluloosasta ja jonka ligniinipitoisuus on alhaisempi kuin lignoselluloosassa; se käsittää ravinto- ja rehukasvien tähteet (kuten olki, maissin varret, kuoret ja akanat), heinämäiset energiakasvit, joiden tärkkelyspitoisuus on alhainen (kuten raiheinä, lännenhirssi, Miscanthus, kaukasianjättiputki) sekä ennen pääviljelykasveja ja niiden jälkeen käytettävät peitekasvit, teollisuustähteet (myös ravinto- ja rehukasveista peräisin olevat kasviöljyjen, sokerien, tärkkelysten ja proteiinin uuttamisen jälkeen) ja biojätteestä peräisin olevan raaka-aineen;

r) 'tähteellä' tarkoitetaan ainetta, joka ei ole lopputuote, joka tuotantoprosessissa pyritään suoraan tuottamaan; se ei ole tuotantoprosessin ensisijainen tavoite, eikä prosessia ole tarkoituksella muutettu sen tuottamiseksi;

s) 'muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla nestemäisillä ja kaasumaisilla liikenteen polttoaineilla' tarkoitetaan liikenteessä käytettäviä nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita, jotka eivät ole biopolttoaineita ja joiden energiasisältö on peräisin muista uusiutuvista energialähteistä kuin biomassasta;

t) 'maataloudesta, vesiviljelystä, kalastuksesta ja metsätaloudesta peräisin olevilla tähteillä' tarkoitetaan tähteitä, joita syntyy suoraan maataloudessa, vesiviljelyssä, kalastuksessa ja metsätaloudessa; niihin eivät sisälly niihin liittyviltä teollisuudenaloilta tai jalostusteollisuudesta peräisin olevat tähteet;

u) 'biopolttoaineilla ja bionesteillä, joista todennäköisesti ei aiheudu epäsuoria maankäytön muutoksia' tarkoitetaan biopolttoaineita ja bionesteitä, joiden raaka-aineet on tuotettu sellaisten järjestelmien puitteissa, joilla vähennetään tuotannon siirtymistä muihin tarkoituksiin kuin biopolttoaineiden ja bionesteiden tuottamiseen, ja jotka on tuotettu 26 artiklassa säädettyjen biopolttoaineita ja bionesteitä koskevien kestävyyskriteerien mukaisesti;

x) 'jakeluverkonhaltijalla' tarkoitetaan direktiivin 2009/72/EY 2 artiklan 6 kohdassa määriteltä haltijaa;

- y) 'hukkalämmöllä tai -kylmällä' tarkoitetaan **yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon käyttöä lukuun ottamatta** teollisuuslaitoksissa, **palvelualalla []** tai sähköntuotantolaitoksissa sivutuotteena syntyvää lämpöä tai kylmää, joka katoaisi käyttämättömänä ilmaan tai veteen päätyttä kaukolämmitys- tai jäähdytysjärjestelmään;
- z) 'polttoainelähteen vaihtamisella' tarkoitetaan uusiutuvaa energiaa tuottavien voimalaitosten uusimista, mukaan lukien laitosten tai toimintajärjestelmien ja välineiden korvaaminen kokonaan tai osittain kapasiteetin korvaamiseksi **tai laitoksen** tehokkuuden **tai kapasiteetin** lisäämiseksi;
- aa) 'itse tuottamaansa uusiutuvaa energiaa käyttävällä kuluttajalla' tarkoitetaan direktiivissä [MDI-direktiivi] määritellyä aktiivista asiakasta, **joka toimii rajoitetuissa tiloissa ja tuottaa uusiutuvista energialähteistä sähköä omiin tarpeisiinsa []** ja voi varastoida ja myydä uusiutuvista energialähteistä **itse tuottamaansa** sähköä, [] edellyttäen että [] muun kuin kotitalouskuluttajan kyseinen toiminta ei ole hänen ensisijaista kaupallista tai ammatillista toimintaansa;
- []
- cc) 'sähkönhankintasopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, jolla oikeushenkilö sopii ostavansa uusiutuvaista energialähteistä peräisin olevaa sähköä suoraan energiantuottajalta;
- dd) 'ravinto- ja rehukasveilla' tarkoitetaan paljon tärkkelystä sisältäviä viljelykasveja sekä sokeri- ja öljykasveja, joita tuotetaan maatalousmaalla pääviljelykasvina, lukuun ottamatta jätteitä, tähteitä ja lignoselluloosa; **väliaikaista kasvustoa, kuten kerääjäkasveja ja suojakasvustoa, ei katsota pääviljelykasveiksi;**
- ee) 'kehittyneillä biopolttoaineilla' biopolttoaineita, jotka tuotetaan liitteessä IX olevassa A osassa luetelluista raaka-aineista;

- ff) 'kierrätetyillä hiilipitoisilla polttoaineilla'²⁰ tarkoitetaan nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita, jotka tuotetaan teollisuuslaitosten uusiutumatonta alkuperää olevien jätteiden käsittelystä peräisin olevista kaasuista ja pakokaasuista;
- gg) 'polttoaineen toimittajalla' tarkoitetaan polttoainetta markkinoille toimittavaa tahoa, **joka on** vastuussa siitä, että polttoaineesta [] maksetaan valmistevero, tai, jos **kyse on sähköstä tai** veroa ei ole maksettava, muuta jäsenvaltion määrittelemää asianmukaista tahoa;
- hh) 'maatalousbiomassalla' tarkoitetaan maatalouden tuottamaa biomassaa;
- ii) 'metsäbiomassalla' tarkoitetaan metsätalouden tuottamaa biomassaa;
- []
- kk) 'pk-yrityksellä' tarkoitetaan komission suosituksessa 2003/361/EY määriteltyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä²¹;
- ll) 'metsän uudistamisella' tarkoitetaan metsäpuuston palauttamista luontaisin tai keinotekoisin keinoin sen jälkeen, kun aiempi puusto on hakattu tai se on hävinnyt luonnollisista syistä, metsäpalot ja myrskyt mukaan lukien;
- mm) 'metsätilalla' tarkoitetaan yhtä tai useampaa metsäpalstaa tai muuta puustoista maata, joka muodostaa hoidon tai käytön kannalta yhden yksikön;

²⁰ **Huom. Näiden kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden osalta menetelmä niiden kasvihuonekaasupäästövähennysten laskemiseksi määritellään delegoidulla säädöksellä 25 artiklan 6 kohdan mukaisesti ja kasvihuonekaasupäästövähennysten tasoksi vahvistetaan 70 prosenttia 25 artiklassa.**

²¹ Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

- nn) 'biojätteellä' **direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 4 kohdassa määriteltyä biojätettä** [];
- oo) 'jäljellä olevalla energiayhdistelmällä' tarkoitetaan jäsenvaltion energian vuotuista kokonaisyhdistelmää, pois lukien peruutettujen alkuperätakuiden kattama osuus;
- pp) 'biomassapolttoaineilla' tarkoitetaan biomassasta tuotettuja kaasumaisia ja kiinteitä polttoaineita;
- qq) 'biokaasulla' tarkoitetaan biomassasta tuotettuja kaasumaisia polttoaineita;
- rr) 'avatulla tarjouskilpailulla' tarkoitetaan jäsenvaltion järjestämää tarjouskilpailumenettelyä, jonka tarkoituksena on uusiutuvaa energiaa käyttävien laitosten rakentaminen ja joka on avoin yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa sijaitseville hankkeille;
- ss) 'yhteisellä tarjouskilpailulla' tarkoitetaan kahden useamman jäsenvaltion yhdessä suunnittelemaa ja järjestämää tarjouskilpailumenettelyä, jonka tarkoituksena on uusiutuvaa energiaa käyttävien laitosten rakentaminen ja joka on avoin missä tahansa osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitseville hankkeille;
- tt) 'avatulla sertifikaattijärjestelmällä' tarkoitetaan jäsenvaltion toteuttamaa sertifikaattijärjestelmää, joka on avoin yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa sijaitseville laitoksille;
- uu) 'rahoitusvälineillä' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012²² määriteltyjä rahoitusvälineitä;
- vv) **'hankinta-alueella' maantieteellisesti määriteltyä aluetta, jolta biomassa hankintaan, josta on saatavilla luotettavaa ja riippumatonta tietoa ja jolla olosuhteet ovat riittävän yhdenmukaiset, jotta metsän biomassan kestävyys ja oikeudellisiin seikkoihin liittyvä riski voidaan arvioida;**

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

ww) 'uusiutuvaa energiaa tuottavalla yhteisöllä' oikeushenkilöä, joka sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti on tosiasiallisesti sellaisten osakkeenomistajien tai jäsenten määräysvallassa, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, paikallisviranomaisia, kunnat mukaan lukien, taikka pienyrityksiä tai mikroyrityksiä, jotka sijaitsevat lähellä kyseisen yhteisön omistamia ja kehittämiä uusiutuvaa energiaa hyödyntäviä hankkeita. Energiayhteisön ensisijainen tarkoitus on tuottaa ympäristöön liittyvää, taloudellista tai sosiaalista hyötyä jäsenilleen tai alueille, joilla se toimii, eikä rahallista voittoa. Energia-alan toiminnan osalta se katsotaan direktiivissä [MDI-direktiivi] määritellyksi energiayhteisöksi.

□

3 artikla

Unionin sitova yleistavoite vuodelle 2030

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava yhteisesti, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus on vähintään 27 prosenttia unionin energian kokonaisloppukulutuksesta vuonna 2030.
2. Jäsenvaltioiden panokset tämän yleisen vuotta 2030 koskevan tavoitteen saavuttamiseksi on asetettava ja ilmoitettava komissiolle osana jäsenvaltioiden yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia asetuksen [hallintoasetus] 3–5 ja 9–11 artiklan mukaisesti.
- 3. Tammikuun 1 päivästä 2021 kunkin jäsenvaltion uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden energian kokonaisloppukulutuksesta on oltava vähintään yhtä suuri kuin liitteessä I olevassa A osassa olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa vahvistettu osuus. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän perustason noudattamisen varmistamiseksi. Jos jäsenvaltio ei säilytä vuoden aikana mitattua perusosuuttaan, sovelletaan asetuksen [hallintoasetus] 27 artiklan 4 a kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa.**

4. Komissio tukee jäsenvaltioiden pääsyä tähän kunnianhimoiseen tavoitteeseen luomalla sille edellytykset tehostamalla unionin varojen ja etenkin rahoitusvälineiden käyttöä erityisesti [] seuraaviin tarkoituksiin:

a) uusiutuvaan energiaan liittyvien hankkeiden pääomakustannusten alentaminen;

b) siirto- ja jakeluverkkoinfrastruktuurin, älykkäiden verkkojen, varastointilaitoksien ja yhteenliitäntöjen kehittäminen[], minkä tavoitteena on saavuttaa sähköverkkojen yhteenliitännän 15 prosentin tavoite vuoteen 2030 mennessä, uusiutuvien energialähteiden osuuden lisäämiseksi sähköjärjestelmässä teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisella tavalla;

c) alueellisen yhteistyön edistäminen jäsenvaltioiden sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kesken yhteisillä hankkeilla, yhteisillä tukijärjestelmillä ja avaamalla uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukijärjestelmät muissa jäsenvaltioissa sijaitseville tuottajille;

4 a. Komissio tukee niitä jäsenvaltioita, jotka päättävät edistää unionin sitovan yleistavoitteen saavuttamista luomalla foorumin yhteistyömekanismien soveltamista varten.

4 artikla

Taloudellinen tuki uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle

1. [] Jäsenvaltiot voivat soveltaa tukijärjestelmiä saavuttaakseen **uusiutuvien energialähteiden käytössä 3 artiklan 1 kohdassa asetetun unionin tavoitteen ja kunkin jäsenvaltion kansallisella tasolla asetetun osuuden tästä tavoitteesta**. Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukijärjestelmien on kannustettava uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan sähkön sisällyttämiseen sähkömarkkinoihin markkinapohjaisella ja markkinoihin vastaavalla tavalla [] välttäen sähkömarkkinoiden tarpeettomat vääristymät [].

2. Uusiutuviin energianlähteisiin perustuvan sähköntuotannon tukeminen on suunniteltava niin, että uusiutuvista lähteistä tuotettu sähkö syötetään sähkömarkkinoille ja varmistetaan, että uusiutuvan energian tuottajat reagoivat markkinahintasiгнаaleihin ja maksimoivat markkinatulonsa. **Tätä varten tuki on suorissa hintatukijärjestelmissä annettava [] markkinapalkkiona, joka voisi olla muun muassa mukautettava tai kiinteä. Jäsenvaltiot voivat harkita [sähködirektiivin] ja [sähköasetuksen] mukaisesti erityisiä ehtoja pienten laitosten ja esittelyhankkeiden tukemiselle.**

3. Jäsenvaltioiden on taattava, että uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle annettava tuki myönnetään avoimella, läpinäkyvällä, kilpailulle avoimella, syrjimättömällä ja kustannustehokkaalla tavalla. **Jäsenvaltiot voivat harkita erityisten ehtojen määrittelyä tai tarjouskilpailumenettelyjä koskevien poikkeuksien sallimista erityisesti pienille yrityksille ja esittelyhankkeille.**

Jäsenvaltiot voivat myös harkita mekanismeja, joilla varmistetaan uusiutuvien energialähteiden alueellinen monipuolistaminen erityisesti järjestelmien yhdentämiseksi kustannustehokkaalla tavalla.

3 a. Jäsenvaltiot voivat harkita teknologioiden välisen kilpailun rajoittamista yhden tai useamman seuraavassa esitetyn tavoitteen pohjalta, jos tällaisia tavoitteita ei voida ottaa huomioon tukea koskevassa suunnitelmassa: verkon ja järjestelmän kehittämisen tavoitteet, tietyn teknologian pitkän aikavälin potentiaali, tavoite monipuolistaa energiayhdistelmää, tavoite välttää vääristymiä raaka-ainemarkkinoilla sekä järjestelmien yhdentämisen kustannukset.

[]

5. Tämän artiklan soveltaminen ei vaikuta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen [] 107 ja 108 artiklan soveltamiseen.

Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukijärjestelmien avaaminen

1. Jäsenvaltioilla on oikeus päättää tämän direktiivin 7–13 artiklan mukaisesti, missä laajuudessa ne tukevat eri jäsenvaltiossa tuotettua uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa. Jäsenvaltiot [] voivat kuitenkin avata uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukijärjestelmät muissa jäsenvaltioissa sijaitseville tuottajille tässä artiklassa vahvistetuin edellytyksin.

Jäsenvaltiot voivat näin ollen säätää, että [] tuki osuudelle kapasiteetista, jolle on äskettäin maksettu tukea, tai sitä varten osoitetut määrärahat [] kunakin vuonna, ovat avoimia muissa jäsenvaltioissa sijaitseville laitoksille.

Jäsenvaltioita kannustetaan [] pyrkimään siihen, että tämä osuus olisi kunakin vuonna vähintään 10 prosenttia vuosina 2021–2025 ja vähintään 15 prosenttia vuosina 2026–2030, mutta se voi myös poiketa näistä osuuksista muun muassa sillä perusteella, että jonkin jäsenvaltion sähköverkkojen yhteenliittämääste on tiettynä vuonna alhaisempi. []

2 a. Jäsenvaltiot voivat pyytää todistusta fyysisestä tuonnista. Ne eivät kuitenkaan saa vaihtaa tai muuttaa alueiden välisiä aikatauluja ja kapasiteetin jakamista tai muuten vaikuttaa niihin rajatylittäviin tukiohjelmiin osallistuvien tuottajien vuoksi. Rajatylittävät sähkönsiirrot on määritettävä ainoastaan kapasiteetin jakamisen tulosten perusteella [sähkömarkkina-asetuksen 14 artiklan mukaisesti].

[] 3. [] Jos jäsenvaltio päättää avata tuen muissa jäsenvaltioissa sijaitseville tuottajille, osallistuvien jäsenvaltioiden on sovittava periaatteista, joiden mukaisesti ne osallistuvat uusiutuvan energian rajatylittäviin tukijärjestelmiin. Tällaisissa sopimuksissa on esitettävä vähintään [] rajatylittävästä tuesta hyötyvän, uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön kohdentamisen periaatteet.

4. Komissio arvioi vuoteen 2025 mennessä [] kustannuksia ja hyötyjä, joita tässä artiklassa vahvistetuista säännöksistä on aiheutunut uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön [] käytölle unionissa. []

6 artikla

Taloudellisen tuen vakaus

Rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan [] noudattamiseksi tarvittavien mukautusten tekemistä jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvaan energiaan liittyville hankkeille myönnetyn tuen määrää ja ehtoja ei tarkisteta tavalla, joka [] **rajoittaa** tuen puitteissa annettuja oikeuksia ja **heikentää** tuettujen hankkeiden taloudellista toteuttamiskelpoisuutta.²³ Tämä säännös ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen mukauttaa tuen tasoa objektiivisten kriteerien perusteella [] edellyttäen, että tällaiset kriteerit [] on vahvistettu tukijärjestelmää koskevassa alkuperäisessä suunnitelmassa [].

7 artikla

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden laskeminen

1. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen määrä kussakin jäsenvaltiossa määritetään laskemalla yhteen seuraavat osatekijät:

- a) uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön kokonaisloppukulutuksen määrä;
- b) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan lämmitys- ja jäähdytysenergian kokonaisloppukulutuksen määrä; ja
- c) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian loppukulutuksen määrä liikenteessä.

Uusiutuvista energialähteistä tuotettu kaasu, sähkö ja vety on uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen osuutta laskettaessa otettava huomioon vain kerran ensimmäisen alakohdan a, b tai c alakohdassa.

²³ Huom. Ks. johdanto-osan 18 kappaleeseen lisätty teksti.

Jollei 26 1 kohdan toisesta alakohdasta muuta johdu, sellaisia biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita, jotka eivät täytä 26 artiklan 2–7 kohdassa vahvistettuja kestävyyskriteerejä ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevia kriteerejä, ei oteta huomioon.

[]²⁴

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön kokonaisloppukulutus lasketaan jäsenvaltiossa uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön määränä, johon lasketaan mukaan itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien ja energiayhteisöjen sähköntuotanto ja johon ei lasketa sähkön tuotantoa pumppuvoimalaitoksissa aiemmin ylämäkeen pumpatun veden avulla.

Sekä uusiutuvia että perinteisiä energialähteitä käyttävissä monipolttoainelaitoksissa otetaan huomioon ainoastaan uusiutuvista energialähteistä tuotettu sähkö. Tässä laskelmassa kunkin energialähteen osuus lasketaan sen energiasisällön perusteella.

Vesivoimalla ja tuulivoimalla tuotettu sähkö otetaan huomioon liitteessä II vahvistetun normalisointisäännön mukaisesti.

3. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa uusiutuvista lähteistä tuotetun, lämmityksessä ja jäähdytyksessä käytetyn energian loppukulutus lasketaan jäsenvaltioissa uusiutuvista energialähteistä tuotetun kaukolämmön ja -jäähdytyksen määränä lisättynä muun uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kulutuksella teollisuudessa, kotitalouksissa, palvelualoilla, maataloudessa sekä metsä- ja kalataloudessa lämmitys-, jäähdytys- ja tuotantotarkoituksiin.

Sekä uusiutuvia että perinteisiä energialähteitä käyttävissä monipolttoainelaitoksissa otetaan huomioon ainoastaan uusiutuvista energialähteistä tuotettu lämmitys ja jäähdytys. Tässä laskelmassa kunkin energialähteen osuus lasketaan sen energiasisällön perusteella.

²⁴ **Huom. Tämä alakohta on siirretty 25 artiklaan, joka koskee uusiutuvien energialähteiden valtavirtaistamista liikennealalla.**

Lämpöpumpuilla saatu ympäristön [] ja geoterminen energia, jota käytetään lämmitykseen ja jäähdytykseen [] lämpöpumppujen ja [] kaukojäähdytysjärjestelmien avulla, otetaan 1 kohdan b alakohdtaa sovellettaessa huomioon sillä edellytyksellä, että lopullinen energiantuotanto on merkittävästi suurempi kuin lämpöpumppujen käyttämiseen tarvittavan primäärienergian määrä. Tämän direktiivin mukaisena uusiutuvista lähteistä peräisin olevana energiana pidettävän lämmön tai kylmän määrä lasketaan liitteessä VII esitetyn menetelmän mukaisesti, ja siinä otetaan huomioon energiankäyttö kaikilla loppukäytön aloilla.

Termistä energiaa sellaisista passiivisista energiajärjestelmistä, joissa alhaisempi energiankulutus saadaan aikaan passiivisesti rakennuksen rakenneratkaisuilla tai uusiutumattomista lähteistä peräisin olevan energian tuottamalla lämmöllä, ei oteta huomioon 1 kohdan b alakohdtaa sovellettaessa.

Komissio hyväksyy 31 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä väliaikaisen menetelmän jäähdytyksessä ja kaukojäähdytyksessä käytettävän uusiutuvan energian määrän laskemista varten viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.

Komissio muuttaa 32 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä liitettä VII jäähdytyksessä ja kaukojäähdytyksessä käytettävän uusiutuvan energian määrän laskemista varten sovellettavalla menetelmällä viidennessä alakohdassa tarkoitetun väliaikaisen menetelmän kehittämiseksi ja määrittelemiseksi tarkemmin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.

Kumpaankin menetelmään on sisällytettävä vähimmäiskausisuorituskykykerroin käänteisesti toimivien lämpöpumppujen osalta. Viidennessä alakohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädöksiä lakataan soveltamasta heti kun kuudennessa alakohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä aletaan soveltaa.²⁵

²⁵ Huom. Komission olisi annettava hyvissä ajoin ohjausta energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevia ehdotuksia varten. Lisäksi ensimmäinen ehdotus kaukojäähdytyksessä käytettävän uusiutuvan energian laskemista varten olisi esitettävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020.

4. Edellä 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa uusiutuvista lähteistä tuotetun energian kokonaisloppukulutus liikenteessä lasketaan kaikkien liikennealalla kulutettujen biopolttoaineiden, biomassapolttoaineiden ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden summana. Uusiutuvista energialähteistä tuotetusta sähköstä tuotettujen muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden katsotaan kuitenkin olevan osa 1 kohdan a alakohdan mukaista laskelmaa ainoastaan silloin, kun lasketaan uusiutuvista energialähteistä jäsenvaltiossa tuotetun sähkön määrää.

[]²⁶

7. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus lasketaan jakamalla uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutus kaikista energialähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksella, ja se ilmaistaan prosentteina.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettua summaa mukautetaan **5**, 8, 10, 12 ja 13 artiklan mukaisesti.

Laskettaessa jäsenvaltion energian kokonaisloppukulutusta sen mittaamiseksi, täyttääkö se tämän direktiivin mukaiset tavoitteet ja ohjeellisen kehityspolun, lentoliikenteen kuluttaman energian määräksi lasketaan enintään 6,18 prosenttia asianomaisten jäsenvaltion energian kokonaisloppukulutuksesta. Kyproksen ja Maltan osalta lentoliikenteen kuluttaman energian määräksi lasketaan enintään 4,12 prosenttia asianomaisten jäsenvaltioiden energian kokonaisloppukulutuksesta.

8. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden laskemisessa käytetään asetuksessa (EY) N:o 1099/2008 säädettyjä menetelmiä ja määritelmiä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava mainittujen alakohtaisten osuuksien ja kokonaisosuuksien laskemisessa käytettyjen tilastotietojen sekä niiden tietojen yhdenmukaisuus, jotka ilmoitetaan komissiolle asetuksen (EY) N:o 1099/2008 nojalla.

²⁶ **Huomautus: Tämä liikennealaa koskeva poistettu teksti on siirretty 25 artiklaan.**

8 artikla

**Euroopan unionin uusiutuvien energialähteiden kehittämisfoorumi ja tilastolliset siirrot
jäsenvaltioiden välillä**

1. Jäsenvaltiot voivat päättää uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tietyn määrän tilastollisesta siirrosta jäsenvaltiosta toiseen. Siirrettävä määrä on

a) vähennettävä siitä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian määrästä, joka otetaan huomioon määritettäessä siirron toteuttavan jäsenvaltion uusiutuvan energian osuutta tämän direktiivin soveltamiseksi; ja

b) lisättävä siihen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian määrään, joka otetaan huomioon määritettäessä siirron hyväksyneen jäsenvaltion uusiutuvan energian osuutta tämän direktiivin soveltamiseksi.

1 a. Unionin sitovan tavoitteen saavuttamisen, kunkin jäsenvaltion tämän direktiivin 3 artiklassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi toteuttamien toimien ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilastollisten siirtojen helpottamiseksi komissio perustaa Euroopan unionin uusiutuvien energialähteiden kehittämisfoorumin (ERDP). Jäsenvaltiot voivat toimittaa foorumille vapaaehtoiselta pohjalta vuosittaiset tiedot osuuksistaan vuotta 2030 koskevan EU:n sitovan tavoitteen saavuttamiseksi tai asetuksen [hallintoasetuksen] seurantaan varten mahdollisesti määritellystä vertailuarvosta, mukaan lukien sen odotettu saavuttamatta jääminen tai ylittäminen, sekä ilmoituksen hinnasta, jonka ne hyväksyisivät uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotannon tavoitteen ylittävän määrän siirtämisestä. Siirtojen todellinen hinta määritellään tapauskohtaisesti ERDP:n pyynnöstä ja tarjousten vertailumekanismin mukaisesti.

1 b. Komissio huolehtii siitä, että ERDP kykenee varmistamaan niiden energian määrien kysynnän ja tarjonnan kohtaamisen, jotka otetaan huomioon mitattaessa jäsenvaltion uusiutuvan energian osuutta hintojen tai minkä tahansa muun, siirrettävän energian vastaanottavan jäsenvaltion määrittelemän lisäperusteen pohjalta.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 32 artiklan mukaisesti ERDP:n perustamista ja tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua siirtojen viimeistelyä koskevien edellytysten määrittelyä varten.

2. Edellä 1 ja 1 a kohdassa tarkoitetut järjestelyt voivat olla voimassa yhden tai useamman vuoden ajan. [] Tällaisista jäsenvaltioiden välisistä järjestelyistä on ilmoitettava komissiolle **tai ne on viimeisteltävä ERDP:ssä** kahdentoista kuukauden kuluessa kunkin sellaisen vuoden päättymisestä, jolloin ne ovat voimassa. Siirretyn energian määrää ja hintaa koskevat tiedot on sisällytettävä komissiolle annettaviin tietoihin. **ERDP:ssä viimeistellyjen siirtojen osalta kussakin yksittäisessä siirrosta mukana olevat osapuolet ja kaikki muut kyseisten siirtojen parametrit ilmoitetaan vain, jos mukana olevat jäsenvaltiot niin pyytävät.**

3. Siirrot tulevat voimaan **sen jälkeen, kun selvitystä koskevat edellytykset ovat täyttyneet ERDP:ssä tai** [] kaikki siirtoon osallistuvat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet siirrosta komissiolle.

9 artikla

Jäsenvaltioiden väliset yhteishankkeet

1. Kaksi jäsenvaltiota tai useammat jäsenvaltiot voivat toimia yhteistyössä kaikenlaisissa yhteishankkeissa, jotka liittyvät sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen tuottamiseen uusiutuvista energialähteistä. Yksityiset toimijat voivat osallistua mainittuun yhteistyöhön.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen osuus tai määrä, joka tuotetaan uusiutuvista energialähteistä niiden alueella 25 päivän kesäkuuta 2009 jälkeen toteutetuissa yhteishankkeissa tai kyseisen päivämäärän jälkeen kunnostetun laitoksen kapasiteetin lisäyksellä, jonka katsotaan sisältyvän toisen jäsenvaltion kansalliseen uusiutuvan energian kokonaisuuteen tämän direktiivin soveltamiseksi.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on:
 - a) kuvattava ehdotettua laitosta tai ilmoitettava kunnostettu laitos;
 - b) määritettävä laitoksen tuottaman sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen osuus tai määrä, jonka katsotaan sisältyvän toisen jäsenvaltion kansalliseen uusiutuvan energian kokonaisuuteen;

- c) ilmoitettava jäsenvaltio, jonka hyväksi ilmoitus tehdään; ja
- d) määritettävä kokonaisissa kalenterivuosissa ajanjakso, jolloin laitoksen uusiutuvista energialähteistä tuottaman sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen katsotaan sisältyvän toisen jäsenvaltion kansalliseen uusiutuvan energian kokonaisosuuteen.

4. Yhteishanke voi olla voimassa myös vuoden 2030 jälkeen.

5. Tämän artiklan mukaista ilmoitusta ei voi muuttaa eikä peruuttaa ilman ilmoituksen tekävän jäsenvaltion ja sen jäsenvaltion yhteistä sopimusta, joka on ilmoitettu 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

10 artikla

Jäsenvaltioiden välisten yhteishankkeiden vaikutus

1. Kolmen kuukauden kuluessa kunkin 9 artiklan 3 kohdan d alakohdassa määritettyyn ajanjaksoon sisältyvän vuoden päättymisestä 9 artiklan mukaisen ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava ilmoituskirje, jossa ilmoitetaan:

- a) 9 artiklan mukaisessa ilmoituksessa tarkoitetun laitoksen kyseisen vuoden aikana uusiutuvista energialähteistä tuottaman sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen kokonaismäärä; ja
- b) mainitun laitoksen kyseisen vuoden aikana uusiutuvista energialähteistä tuottaman sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen määrä, joka sisältyy toisen jäsenvaltion kansalliseen uusiutuvan energian kokonaisosuuteen ilmoituksen ehtojen mukaisesti.

2. Ilmoittavan jäsenvaltion on lähetettävä ilmoituskirje sille jäsenvaltiolle, jonka hyväksi ilmoitus tehtiin, sekä komissiolle.

3. Tätä direktiiviä sovellettaessa 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitettu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen määrä:

- a) vähennetään siitä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen määrästä, joka otetaan huomioon arvioitaessa 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituskirjeen lähettäneen jäsenvaltion uusiutuvan energian osuutta; ja
- b) lisätään siihen uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen määrään, joka otetaan huomioon arvioitaessa 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituskirjeen vastaanottaneen jäsenvaltion uusiutuvan energian osuutta.

11 artikla

Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset yhteishankkeet

1. Yksi tai useampi jäsenvaltio voi harjoittaa yhteistyötä yhden tai useamman kolmannen maan kanssa kaikenlaisissa sähkön tuotantoa uusiutuvista energialähteistä koskevissa yhteishankkeissa. Yksityiset toimijat voivat osallistua mainittuun yhteistyöhön.

2. Uusiutuvista energialähteistä kolmannessa maassa tuotettu sähkö otetaan huomioon jäsenvaltioiden uusiutuvan energian osuuksia arvioitaessa ainoastaan sillä ehdolla, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sähkö kulutetaan unionissa; tämän vaatimuksen katsotaan täyttyvän, jos:
 - i) alkuperämaan, kohdemaan ja tilanteen mukaan kunkin kolmannen kauttakulkumaan kaikki vastuulliset siirtoverkko-operaattorit ovat sitovasti sisällyttäneet laskettua sähköä vastaavan määrän sähköä allokoituun yhteenliittämiskapasiteettiin;
 - ii) rajayhdysjohdon unionin puolella oleva vastuullinen siirtoverkko-operaattori on sitovasti rekisteröinyt laskettua sähköä vastaavan määrän sähköä tasejärjestelmään;
- ja

iii) nimetty kapasiteetti ja 2 kohdan b alakohdassa mainitun laitoksen sähköntuotanto uusiutuvista energialähteistä koskevat samaa ajanjaksoa;

b) sähkön tuottaa äskettäin rakennettu ja 25 päivän kesäkuuta 2009 jälkeen toimintansa aloittanut laitos tai se tuotetaan kyseisen päivämäärän jälkeen kunnostetun laitoksen kapasiteetin lisäyksellä 1 kohdan mukaisen yhteishankkeen puitteissa; ja

c) tuotetulle ja viedylle sähkölle ei ole myönnetty kolmannen maan tukijärjestelmästä muuta tukea kuin laitokselle myönnettyä investointitukea.

3. Jäsenvaltiot voivat pyytää komissiolta, että 7 artiklaa sovellettaessa otetaan huomioon uusiutuvista energialähteistä kolmannessa maassa tuotettu ja kulutettu sähkö, kun kyse on tapauksista, joissa jäsenvaltion ja kolmannen maan välisen rajayhdysjohdon rakentamisen siirtymäaika on erittäin pitkä, ja kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) rajayhdysjohdon rakentaminen on alkanut 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä;

b) rajayhdysjohtoa on mahdotonta saada toimintakuntoon 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä;

c) rajayhdysjohto on mahdollista saada toimintakuntoon 31 päivään joulukuuta 2032 mennessä;

d) toimintakuntoon saattamisen jälkeen rajayhdysjohtoa käytetään uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön vientiin unioniin 2 kohdan mukaisesti;

e) sovellus koskee 2 kohdan b ja c alakohdan vaatimukset täyttävää yhteishanketta, joka käyttää rajayhdysjohtoa sen toimintakuntoon saattamisesta lähtien, ja sähkön määrää, joka ei ole sitä sähkön määrää suurempi, joka viedään unioniin rajayhdysjohdon toimintakuntoon saattamisen jälkeen.

4. Kolmannen maan alueella toimivassa laitoksessa tuotetun sähkön osuus tai määrä, jonka katsotaan sisältyvän yhden tai useamman jäsenvaltion kansalliseen energian kokonaisosuuteen tätä direktiiviä sovellettaessa, on ilmoitettava komissiolle. Kun edellä mainittu koskee useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota, tämän osuuden tai määrän jakautuminen jäsenvaltioiden kesken on ilmoitettava komissiolle. Mainittu osuus tai määrä ei saa ylittää unioniin todellisuudessa vietyä ja siellä kulutettua osuutta tai määrää, joka vastaa tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettua määrää ja täyttää sen 2 kohdan a alakohdassa asetetut ehdot. Jokaisen jäsenvaltion, jonka kansalliseen kokonaistavoitteeseen sähkön osuuden tai määrän on tarkoitus sisältyä, on annettava tämä ilmoitus.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on:

- a) kuvattava ehdotettua laitosta tai ilmoitettava kunnostettu laitos;
- b) määritettävä laitoksen tuottaman sähkön osuus tai määrä, jonka katsotaan sisältyvän jäsenvaltion kansalliseen uusiutuvan energian osuuteen, sekä vastaavat rahoitusjärjestelyt, jollei luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu;
- c) määritettävä kokonaisissa kalenterivuosissa ajanjakso, jonka aikana sähkön on katsottava sisältyvän jäsenvaltion kansalliseen uusiutuvan energian kokonaisosuuteen; ja
- d) oltava sen kolmannen maan, jonka alueella laitos on määrä ottaa käyttöön, kirjallinen tunnustus b ja c alakohdan osalta, sekä laitoksen tuottaman energian osuus tai määrä, jonka kyseinen kolmas maa aikoo käyttää kotimaiseen kulutukseen.

6. Yhteishanke voi olla voimassa myös vuoden 2030 jälkeen.

7. Tämän artiklan mukaista ilmoitusta ei voi muuttaa eikä peruuttaa ilman ilmoituksen tekvän kolmannen maan ja sen kolmannen maan yhteistä sopimusta, joka on tunnustanut yhteishankkeen 5 kohdan d alakohdan mukaisesti.

8. Jäsenvaltiot ja unioni rohkaisevat energiayhteisösopimuksen mukaisia asianmukaisia elimiä ryhtymään energiayhteisösopimuksen mukaisesti toimenpiteisiin, jotka ovat välttämättömiä, jotta mainitun sopimuksen sopimuspuolet voivat soveltaa tässä direktiivissä säädettyjä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä koskevia säännöksiä.

12 artikla

Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisten yhteishankkeiden vaikutukset

1. Kahdentoista kuukauden kuluessa kunkin 11 artiklan 5 kohdan c alakohdassa määritettyyn ajanjaksoon sisältyvän vuoden päätyemisestä 11 artiklan mukaisen ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava ilmoituskirje, jossa ilmoitetaan:

a) 11 artiklan mukaisessa ilmoituksessa tarkoitetun laitoksen kyseisen vuoden aikana uusiutuvista energialähteistä tuottaman sähkön kokonaismäärä;

b) mainitun laitoksen kyseisen vuoden aikana uusiutuvista energialähteistä tuottaman sähkön määrä, joka sisältyy sen kansalliseen uusiutuvan energian kokonaisosuuteen 11 artiklan mukaisen ilmoituksen ehtojen mukaisesti; ja

c) todisteet 11 artiklan 2 kohdassa asetettujen ehtojen noudattamisesta.

2. Jäsenvaltion on lähetettävä ilmoituskirje kolmannelle valtiolle, joka on tunnustanut hankkeen 11 artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisesti, sekä komissiolle.

3. Arvioitaessa tämän direktiivin mukaisia uusiutuvan energian kansallisia kokonaisosuuksia 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitettu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön määrä otetaan huomioon arvioitaessa ilmoituskirjeen lähettäneen jäsenvaltion uusiutuvan energian osuutta.

13 artikla

Yhteiset tukijärjestelmät

1. Kaksi jäsenvaltiota tai useammat jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti päättää yhdistää tai osittain yhteensovittaa kansalliset tukijärjestelmänsä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita. Tällaisissa tapauksissa yhden osallistuvan jäsenvaltion alueella tuotetun uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tietty määrä voidaan sisällyttää toisen osallistuvan jäsenvaltion kansalliseen uusiutuvan energian osuuteen, jos asianomaiset jäsenvaltiot:

a) suorittavat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tietyn määrän tilastollisen siirron jäsenvaltiosta toiseen 8 artiklan mukaisesti; tai

b) ottavat käyttöön osallistuvien jäsenvaltioiden hyväksymän jakelusäännön, jonka mukaisesti uusiutuvista lähteistä peräisin olevat energian määrät jaetaan osallistuvien jäsenvaltioiden kesken. Mainitusta säännöstä on ilmoitettava komissiolle kolmen kuukauden kuluessa säännön ensimmäisen voimassaolovuoden päättymisestä.

2. Kolmen kuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä kunkin 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava ilmoituskirje, jossa ilmoitetaan sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen kokonaismäärä, joka on tuotettu uusiutuvista energialähteistä sen vuoden aikana, jolloin jakelusääntöä sovelletaan.

3. Laskettaessa tämän direktiivin mukaisia uusiutuvan energian kansallisia kokonaisosuuksia uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen määrä, josta on ilmoitettu 2 kohdan mukaisesti, on jaettava uudelleen asianomaisten jäsenvaltioiden kesken ilmoitetun jakelusäännön mukaisesti.

14 artikla

Kapasiteetin lisäykset

Edellä olevaa 9 artiklan 2 kohtaa ja 11 artiklan 2 kohdan b alakohtaa sovellettaessa laitoksen kapasiteetin lisäyksen johdosta tuotetut uusiutuvista lähteistä peräisin olevat energiayksiköt katsotaan tuotetuiksi erillisessä laitoksessa, joka on otettu käyttöön kapasiteetin lisäysajankohtana.

15 artikla

Hallinnolliset menettelyt, säännökset ja määräykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valtuutus-, hyväksyntä- ja toimilupamenettelyjä koskevat kansalliset säännöt, joita sovelletaan sähköä, lämmitystä tai jäähdytystä uusiutuvista energialähteistä tuottaviin laitoksiin ja liitännäisiin siirto- ja jakeluverkkojen infrastruktuureihin sekä biomassan jalostamiseen biopolttoaineiksi tai muiksi energiatuotteiksi, ovat oikeasuhteisia ja tarpeellisia.

Jäsenvaltioiden on erityisesti ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin sen varmistamiseksi, että:

- a) hallintomenettelyjä sujuvoitetaan ja nopeutetaan asianmukaisella hallintotasolla;
- b) valtuutus-, hyväksyntä- ja toimilupamenettelyjä koskevat säännöt ovat objektiivisia, läpinäkyviä, oikeasuhteisia ja hakijoita tasapuolisesti kohtelevia, ja niissä otetaan kaikilta osin huomioon yksittäisten uusiutuvan energian teknologioiden erityispiirteet;

c) kuluttajien, suunnittelijoiden, arkkitehtien, rakentajien sekä laite- ja järjestelmäasentajien ja -toimittajien suorittamat hallinnolliset maksut ovat määräytymisperusteiltaan läpinäkyviä ja kustannussuuntautuneita; ja

d) hajautettuihin laitteisiin, joita käytetään energian tuottamiseen uusiutuvista lähteistä, sovelletaan yksinkertaistettuja ja kevyempiä lupamenettelyjä, mukaan lukien pelkkä ilmoittaminen, jos se on sallittua sovellettavassa sääntelykehyksessä.

2. Jäsenvaltioiden on selkeästi määritettävä tekniset eritelmät, jotka uusiutuvan energian laitteiden ja järjestelmien on täytettävä tukijärjestelmistä hyötymiseksi. Jos on olemassa eurooppalaisia standardeja, kuten ympäristömerkintöjä, energiamerkintöjä tai muita eurooppalaisten standardointielinten vahvistamia teknisiä viitejärjestelmiä, tekniset eritelmät on ilmaistava kyseisten standardien avulla. Teknisissä eritelmissä ei saa määrätä, missä laitteet ja järjestelmät on hyväksyttävä, eivätkä ne saisi estää sisämarkkinoiden toimintaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä saatavan energian suunniteltu tuki on investoijien näkökulmasta riittävän ennustettava. Tätä varten jäsenvaltioiden on määriteltävä ja julkaistava tuen odotettua kohdentamista koskeva [] suunnitelma, joka kattaa vähintään kolme seuraavaa vuotta ja käsittää kunkin järjestelmän osalta alustavan aikataulun ja [] kapasiteetin, **odotettavissa olevat [] määrärahat sekä periaatteet** sidosryhmien kuulemisen tuen suunnittelua varten.

Markkinaperusteisen tuen ja sellaisten verotusjärjestelmien osalta, joissa ei varata kapasiteettia tai määrärahoja, jäsenvaltioiden olisi raportoitava tuen tärkeimmistä parametreista.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason toimivaltaiset viranomaiset sisällyttävät mukaan määräykset uusiutuvan energian integroimisesta ja käytöstä ja väistämättömän hukkalämmön tai -kylmän käytöstä kaavoitettaessa, suunniteltaessa, rakennettaessa ja kunnostettaessa kaupunki-infrastruktuuria, teollisuus- tai asuinalueita sekä energia-infrastruktuuria, mukaan lukien sähkön, kaukolämmityksen ja -jäädätyksen, maakaasun ja vaihtoehtoisten polttoaineiden verkot.

5. Jäsenvaltioiden on rakennussäännöksissään ja -määräyksissään otettava käyttöön asianmukaiset toimenpiteet, joilla lisätään kaikentyyppisen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta rakennusallalla.

Mainittuja toimenpiteitä vahvistettaessa tai tukijärjestelmissään jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon kansalliset toimenpiteet, jotka liittyvät energiatehokkuuden huomattavaan parantamiseen, sähkön ja lämmön yhteistuotantoon sekä passiivi-, matalaenergia- ja nollaenergiataloihin.

Jäsenvaltioiden on rakennussäännöksissään ja -määräyksissään tai muulla tavalla vastaavin vaikutuksin edellytettävä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian vähimmäistasoa uusissa ja perusteellisesti kunnostettavissa olemassa olevissa rakennuksissa **siinä määrin kuin tämä on teknisesti, toiminnallisesti ja taloudellisesti toteutettavissa eikä vaikuta kielteisesti sisäilman laatuun []**. Jäsenvaltioiden on sallittava mainittujen vähimmäistasojen saavuttaminen muun muassa **tehokkaalla kaukolämmityksellä ja -jäähdytyksellä []** käyttäen merkittävää uusiutuvien energialähteiden määrää.

Ensimmäisen alakohdan vaatimuksia sovelletaan asevoimiin vain siltä osin kuin niiden soveltaminen ei ole ristiriidassa asevoimien toiminnan pääasiallisen luonteen ja tarkoituksen kanssa, sekä siten, että mainittuja vaatimuksia ei sovelleta yksinomaan sotilaalliseen tarkoitukseen käytettävään materiaaliin.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uudet julkiset rakennukset sekä perusteellisesti kunnostettavat olemassa olevat julkiset rakennukset toimivat kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla esimerkkeinä tämän direktiivin täytäntöönpanossa 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen. Jäsenvaltiot voivat muun muassa sallia sen, että mainittu velvoite täytetään edellyttämällä, että kolmannet osapuolet käyttävät julkisten rakennusten tai osittain julkisten ja osittain yksityisten rakennusten kattoja sellaisia laitteita varten, jotka tuottavat energiaa uusiutuvista lähteistä.

7. Jäsenvaltioiden on rakennussäännöstensä ja -määräystensä puitteissa edistettävä sellaisten uusiutuvaa energiaa hyödyntävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien sekä -laitteiden käyttöä, joilla voidaan merkittävästi vähentää energiankulutusta. Tällaisten järjestelmien ja laitteiden edistämässä jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisesti tai unionin tasolla kehitettyjä energia- tai ympäristömerkintöjä tai muita asianmukaisia todistuksia tai normeja, mikäli sellaisia on.

8. Jäsenvaltioiden on arvioitava uusiutuviin energialähteisiin liittyvä potentiaalinsa sekä hukkalämmön ja -kylmän käyttöä lämmitykseen ja jäähdytykseen koskevat mahdollisuutensa. Kyseinen arviointi on sisällytettävä direktiivin 2012/72/EU 14 artiklan 1 kohdan nojalla vaadittuun toiseen kattavaan arviointiin ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 ja sen jälkeen kattavan arvioinnin päivityksiin.

9. Jäsenvaltioiden on poistettava hallinnolliset esteet yritysten pitkäaikaisilta sähkönhankintasopimuksilta uusiutuvien energiamuotojen rahoittamiseksi ja niiden käyttöönoton helpottamiseksi.

16 artikla

Lupaprosessin organisointi ja kesto

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2021 mennessä perustettava **tai nimettävä yksi tai useampi [] yhteyspiste, joka antaa hakijan pyynnöstä neuvontaa [] koko hallinnollisen luvan hakemis- ja myöntämisprosessin ajan []. [] Hakijan tarvitsee koko hallinnollisen prosessin aikana olla yhteydessä vain yhteen yhteyspisteeseen. Luvanmyöntämisprosessi kattaa asiaankuuluvat hallinnolliset luvat, jotka koskevat laitosten ja [] niiden verkkoon liittämisessä tarvittavien voimavarojen rakentamista ja käyttämistä [] energian tuottamiseksi uusiutuvista energialähteistä, sekä hakemukset polttoaineen vaihtamiseksi. Luvanmyöntämisprosessi kattaa kaikki tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut menettelyt hakemuksen vastaanottoilmoituksesta menettelyn tuloksesta tiedottamiseen.**

2. [] Yhteyspisteen on ohjattava hakija hakuprosessin läpi avoimella tavalla, annettava hakijalle kaikki tarvittavat tiedot [] ja tarvittaessa otettava prosessiin mukaan muita **hallintoviranomaisia []**.

3. [] Yhteyspisteen on [] **asetettava** uusiutuvan **energian tuottamiseen** liittyvien hankkeiden kehittäjien **saataville** menettelykäsikirja, **jossa käsitellään erikseen myös** pienen mittakaavan hankkeita ja itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien hankkeita.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun lupaprosessin kesto saa olla enintään kolme vuotta []. **Kolmen vuoden aikaa voidaan kuitenkin jatkaa, jos hakija ei ole toimittanut kaikkia vaadittuja tietoja, joiden perusteella asiaankuuluva viranomainen voi arvioida hakemusta, tai jos huolellinen päätöksenteko vaatii enemmän aikaa.** [] Aikaa voidaan jatkaa myös asiaankuuluvan myöntävän viranomaisen ja hakijan molemminpuolisella suostumuksella. Tämä aika ei vaikuta kanteiden nostamiseen, muutoksenhakuun ja muihin menettelyihin tuomioistuimessa, ja sitä voidaan jatkaa enintään tällaisten menettelyjen keston verran.

5. Jäsenvaltioiden on helpotettava polttoainelähteiden vaihtamista nykyisissä uusiutuvaa energiaa käyttävissä laitoksissa muun muassa takaamalla yksinkertaistettu ja nopea lupamenettely **kolmen vuoden kuluessa, sanotun vaikuttamatta sovellettaviin ympäristövelvoitteisiin ja rakennusten suunnittelua ja turvallisuutta koskeviin velvoitteisiin.** [] Tätä ajanjaksoa voidaan jatkaa asiaankuuluvan myöntävän viranomaisen ja hakijan molemminpuolisella suostumuksella, tai jos huolellinen päätöksenteko vaatii enemmän aikaa.

17 artikla

Verkkoon liittämistä koskeva yksinkertainen ilmoitusmenettely

1. [] Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön yksinkertainen ilmoitusmenettely, jonka mukaisesti laitokset **tai itse tuottamaansa uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien ja demonstroitihankkeiden yhdistetyt tuotantoyksiköt**, joiden sähköntuotantokapasiteetti on enintään [] 10,8 kW kolmivaiheisen liitännän osalta (3,6 kW/vaihe), liitetään verkkoon näiden tehtyä ilmoituksen jakeluverkonhaltijalle, **paitsi jos verkon turvallisuus- tai teknisiä vaatimuksia ei täytetä.**

Jakeluverkonhaltija voi päättää evätä liitännän tai ehdottaa vaihtoehtoisia verkkoliitäntäpistettä turvallisuussyistä tai järjestelmän komponenttien teknisen yhteensopimattomuuden perusteella yhden kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Jos jakeluverkonhaltija tekee myönteisen päätöksen tai jos tämä ei tee päätöstä kuukauden kuluessa ilmoituksesta, laitos tai yhdistetty tuotantoyksikkö voidaan liittää, elleivät mahdolliset liitäntämaksut ole maksamatta.

Jäsenvaltiot voivat sallia yksinkertaisen ilmoitusmenettelyn käyttämisen sellaisille laitoksille tai yhdistetyille tuotantoyksiköille, joiden sähköntuotantokapasiteetti on 1 kohdassa esitettyä suurempi edellyttäen, että verkon vakaus, luotettavuus ja turvallisuus säilyy.

[]

18 artikla

Tiedottaminen ja koulutus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tieto tukitoimenpiteistä on saatavilla kaikille asianmukaisille toimijoille, kuten kuluttajille, rakentajille, asentajille, arkkitehdeille ja lämmitys-, jäähdytys- ja sähkölaitteiden ja -järjestelmien toimittajille sekä sellaisten ajoneuvojen toimittajille, jotka voivat käyttää uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että joko laite- tai järjestelmätoimittajat tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset asettavat saataville tietoa uusiutuvista lähteistä peräisin olevien lämmitys-, jäähdytys- ja sähkökäyttöön tarkoitettujen laitteiden ja järjestelmien nettohyödyistä sekä kustannus- ja energiatehokkuudesta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sertifiointijärjestelmät tai vastaavat hyväksymisjärjestelmät ovat pienen mittakaavan biomassapoltinten ja -uunien, aurinkosähkö- ja aurinkolämpöjärjestelmien, matalalta geotermistä lämpöä ottavien järjestelmien ja lämpöpumppujen asentajien saatavilla. Näissä järjestelmissä voidaan tarvittaessa ottaa huomioon olemassa olevat järjestelmät ja rakenteet, ja niiden on perustuttava liitteessä IV esitettyihin kriteereihin. Jäsenvaltioiden on tunnustettava toisten jäsenvaltioiden näiden kriteerien mukaisesti myöntämät hyväksynnit.
4. Jäsenvaltioiden on annettava yleisölle tietoja 3 kohdassa tarkoitetuista sertifiointijärjestelmistä tai vastaavista hyväksymisjärjestelmistä. Jäsenvaltiot voivat myös asettaa saataville niiden asentajien luettelon, jotka ovat 3 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti luvan tai hyväksynnän saaneita asentajia.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikille asiaankuuluville toimijoille, erityisesti suunnittelijoille ja arkkitehteille, annetaan ohjeistusta, jotta he pystyvät asianmukaisesti harkitsemaan uusiutuvien energialähteiden, tehokkaiden teknologioiden sekä kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen optimaalista yhdistelmää, kun ne kaavoittavat, suunnittelevat, rakentavat ja kunnostavat liike-, teollisuus- tai asuinalueita.
6. Jäsenvaltioiden on yhdessä alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa kehitettävä sopivia tiedotus-, tietoisuuden lisäämis-, neuvonta- tai koulutusohjelmia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kehittämisen ja käyttämisen etujen ja niihin liittyvien käytännön seikkojen tiedottamiseksi kansalaisille.

Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen alkuperätakuut

1. Todistaakseen loppukuluttajille uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden tai määrän energiantuottajan energiayhdistelmässä ja energiassa, joka toimitaan kuluttajille kaupan pidetyin sopimuksin, joissa viitataan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kulutukseen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvista energialähteistä tuotetun [] **sähkön ja kaasun** alkuperä voidaan taata sellaiseksi tässä direktiivissä säädetyssä merkityksessä objektiivisten, läpinäkyvien ja syrjimättömien kriteerien mukaisesti.
 2. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä [] **sähköä ja kaasua** tuottavan tuottajan pyynnöstä sille myönnetään alkuperätakuu, **elleivät jäsenvaltiot alkuperätakuiden markkina-arvon huomioon ottamiseksi päättä olla antamatta alkuperätakuuta tuottajalle, joka saa taloudellista tukea tukijärjestelmästä.** Jäsenvaltiot voivat järjestää asian siten, että alkuperätakuu myönnetään uusiutuvista energialähteistä tuotetulle **lämmitykselle ja jäähdytykselle sekä uusiutumattomista energialähteistä tuotetulle sähkölle, kaasulle tai lämmitykselle ja jäähdytykselle.** Alkuperätakuun myöntämiselle voidaan säätää vähimmäiskapasiteettirajoitus. Alkuperätakuun standardiyksikkönä on 1 MWh. Kutakin tuotettua energiayksikköä kohden voidaan myöntää vain yksi alkuperätakuu.
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä tuotettu energiayksikkö otetaan huomioon vain kerran.

Jäsenvaltion on varmistettava, että [] **kun** [] tuottaja [] saa rahoitustukea tukijärjestelmästä uusiutuviin lähteisiin perustuvaan energiantuotantoon, **samalle tuotannolle myönnetyn alkuperätakuun markkina-arvo otetaan asianmukaisesti huomioon asiaan liittyvässä tukijärjestelmässä. Alkuperätakuun markkina-arvon huomioon ottamiseksi jäsenvaltiot voivat muun muassa päättää antaa alkuperätakuut tuottajalle ja peruuttaa ne välittömästi tai antaa tällaiset alkuperätakuut ja siirtää ne markkinoille huutokauppaamalla ne. Huutokaupan tuloksena saadut tulot on käytettävä uusiutuvan energian tukijärjestelmien kustannusten kompensoimiseen.**

Alkuperätakuu ei millään tavalla osoita, noudattaako jäsenvaltio 3 artiklaa. Alkuperätakuiden siirtäminen, joko irrallaan energian fyysisestä siirrosta tai yhdessä sen kanssa, ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden päätökseen käyttää tilastollisia siirtoja, yhteishankkeita tai yhteisiä tukijärjestelmiä tavoitteiden täyttämiseksi tai uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen laskemiseen 7 artiklan mukaisesti.

3. Sovellettaessa 1 artiklaa alkuperätakuun on oltava voimassa [] **12 kuukautta asianomaisen energiayksikön tuottamisen jälkeen.** Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien [] alkuperätakuiden, joita ei ole peruttu, voimassaolo lakkaa. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä alkuperätakuut, joiden voimassaolo on lakannut, jäljellä olevan energiayhdistelmän laskelmaan.

4. Jäljempänä 8 ja 13 kohdassa tarkoitettua ilmoittamista varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että energiayhtiöt peruuttavat alkuperätakuut **voimassaoloaikana** [].

5. Jäsenvaltioiden tai nimettyjen toimivaltaisten elinten on valvottava alkuperätakuiden myöntämistä, siirtoa ja peruuttamista. Nimetyillä toimivaltaisilla elimillä ei saa olla maantieteellisesti päällekkäistä vastuuta, ja niiden on oltava riippumattomia energian tuotannosta, kaupasta ja toimittamisesta.

6. Jäsenvaltioiden tai nimettyjen toimivaltaisten elinten on käynnistettävä asianmukaiset mekanismit sen varmistamiseksi, että alkuperätakuut myönnetään, siirretään ja peruutetaan sähköisesti ja että ne ovat tarkkoja, luotettavia ja vaikeasti väärennettävissä. []

7. Alkuperätakuussa on ilmoitettava ainakin seuraavat seikat:

- a) energialähde, josta energia on tuotettu, sekä tuotannon alkamis- ja päättymispäivä;
- b) maininta siitä, koskeeko alkuperätakuu
 - i) sähköä; tai
 - ii) kaasua, vai
 - iii) lämmitystä tai jäähdytystä;
- c) energian tuotantolaitoksen nimi, sijainti, tyyppi ja kapasiteetti;
- d) laitoksen mahdollinen hyötyminen investointituesta, energiayksikön mahdollinen muu hyötyminen kansallisesta tukijärjestelmästä sekä tukijärjestelmän tyyppi;
- e) laitoksen käyttöönottopäivämäärä; ja
- f) alkuperätakuun myöntämispäivämäärä, myöntäjämaa ja yksilöivä tunnistenumero.

Laitosten, **joiden sähköntuotantokapasiteetti on alle 50 kW**, alkuperätakuille voidaan täsmentää yksinkertaistetut ilmoitusvaatimukset.

8. Jos sähköntoimittaja on velvollinen todistamaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden tai määrän energiayhdistelmässään direktiivin 2009/72/EY 3 artiklaa sovellettaessa, se [] voi tehdä sen käyttämällä alkuperätakuita. **Jos jäsenvaltiot ovat ottaneet alkuperätakuita käyttöön muuntyyppiselle energialle, toimittajien on aina käytettävä ilmoittamiseen samantyyppisiä alkuperätakuita kuin toimitetulla energialla on.** Direktiivin 2012/27/EY 14 artiklan 10 kohdan nojalla luotuja alkuperätakuita [] voidaan käyttää myös osoittamaan, että tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetun sähkön määrän todistamista koskevat mahdolliset vaatimukset täyttyvät. **Sovellettaessa 2 kohtaa ja kun sähköä tuotetaan tehokkaalla yhteistuotannolla uusiutuvia energialähteitä käyttäen, voidaan myöntää vain yksi alkuperätake, jossa määritetään molemmat ominaisuudet.** []

9. Jäsenvaltioiden on tunnustettava muiden jäsenvaltioiden tämän direktiivin mukaisesti myöntämät alkuperätakeut yksinomaisena osoituksena 1 kohdassa ja 7 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetuista seikoista. Jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta alkuperätakeuta vain siinä tapauksessa, että sillä on perusteltu epäilyjä sen täsmällisyydestä, luotettavuudesta ja todenperäisyydestä. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaisesta kieltäytymisestä ja sen perusteluista.

10. Jos komissio katsoo, että jäsenvaltion kieltäytyminen tunnustamasta alkuperätakeuta on perusteeton, komissio voi päätöksellään edellyttää kyseistä jäsenvaltiota tunnustamaan sen.

11. Jäsenvaltiot eivät saa tunnustaa kolmannen maan myöntämiä alkuperätakuita paitsi silloin, kun komissio on allekirjoittanut asianomaisen kolmannen maan kanssa sopimuksen unionissa myönnettyjen alkuperätakeuiden vastavuoroisesta tunnustamisesta ja asianomaisessa maassa perustetuista yhteensopivista alkuperätakeuujärjestelmistä, **ja ainoastaan** jos energiaa tuodaan tai viedään suoraan. Siirretään komissiolle valta antaa [] **täytäntöönpanosäädöksiä 31** artiklan mukaisesti näiden sopimusten panemiseksi täytäntöön.

12. Jäsenvaltio voi unionin lainsäädännön mukaisesti ottaa käyttöön objektiiviset, läpinäkyvät ja syrjimättömät alkuperätakeuiden käyttöä koskevat kriteerit noudattamalla direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 9 kohdassa asetettuja velvoitteita.

[]

20 artikla

Pääsy sähköverkkoon ja verkkojen toiminta

1. Jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan arvioitava tarvetta laajentaa olemassa olevaa kaasuverkkoinfrastruktuuria, jotta helpotettaisiin uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan kaasun liittämistä siihen.
2. Jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan vaadittava alueellaan olevia siirto- ja jakeluverkko-operaattoreita julkaisemaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/55/EY²⁷ 6 artiklan mukaiset tekniset säännöt, erityisesti verkkoon liittämistä koskevat säännöt, joihin kuuluvat kaasun laatua, hajustamista ja painetta koskevat vaatimukset. Jäsenvaltioiden on myös vaadittava siirto- ja jakeluverkko-operaattoreita julkaisemaan uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan kaasun liittämistä koskevat liittymismaksut, jotka perustuvat läpinäkyviin ja syrjimättömiin kriteereihin.
3. Jollei siitä jäsenvaltioiden arvioinnista muuta johdu, joka sisällytetään asetuksen [hallintoasetus] liitteen I mukaisiin yhdennettyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin ja joka koskee tarvetta rakentaa uutta infrastruktuuria uusiutuvista energialähteistä tuotettua kaukolämmitystä ja -jäähdytystä varten tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin tavoitteen saavuttamiseksi, jäsenvaltioiden on tarvittaessa ryhdyttävä toimiin alueellisen lämmitysinfrastruktuurin kehittämiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon kehitys suurten biomassa- ja aurinkolaitosten sekä [] ympäristön energiaa käsittelevien laitosten tuottamassa ja **hukkalämmöstä tai hukkakylmästä saatavassa** lämmityksessä ja jäähdytyksessä.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/55/EY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2003, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 98/30/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 15.7.2003, s. 57).

21 artikla

Itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävät kuluttajat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttäviin kuluttajiin [] sovelletaan seuraavaa:

a) niillä on oikeus: [] **tuottaa uusiutuvaa energiaa, muun muassa omaan käyttöönsä []**; **varastoida** ja myydä, myös sähkönhankintasopimuksin sekä **yhteenliittymien ja sähköntoimittajien** kautta, uusiutuvista energianlähteistä tuotetun sähkön ylimääräinen tuotanto ilman kohtuuttomia menettelyjä ja [] **verkkomaksuja, jotka eivät vastaa kustannuksia, samalla varmistaen, että kyseiset kuluttajat osallistuvat asianmukaisesti ja tasapuolisesti järjestelmän yleiseen kustannustenjakoon []²⁸**;

b) ne säilyttävät oikeutensa **ja velvollisuutensa** kuluttajina;

c) niitä ei pidetä **direktiivin [MDI-direktiivi]** [] mukaan **sähköntoimittajina** [] uusiutuvista energianlähteistä tuotetun sähkön suhteen, jonka **ne ovat itse tuottaneet ja kuluttaneet** [] ja

d) ne [] **voivat saada** verkkoon syöttämästään uusiutuvista energianlähteistä tuotetusta sähköstä **asianmukaisen** korvauksen, joka [] **vastaa** syötetyn sähkön markkina-arvoa **ja on mahdollisten, asiaan liittyvien tukijärjestelmien mukainen**; ja

e) niitä kohdellaan yhdenvertaisesti, kun on kyse niiden toiminnasta, oikeuksista ja velvoitteista loppukäyttäjinä, tuottajina, toimittajina tai muina markkinatoimijoina.

[]

²⁸ **Huomautus:** ks. johdanto-osan 53 kappaleeseen maksujen oikeasuhteisuudesta lisätty teksti ja verkkomaksuja koskeva sähköasetusehdotuksen 16 artikla (ei muutoksia).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävät kuluttajat, jotka asuvat samassa moniasuntoisessa rakennuksessa tai ovat sijoittautuneet samalle elinkeinoalueelle tai yhteisiä palveluja tarjoavalle alueelle tai suljettuun jakeluverkkoon, saavat **järjestää alueellaan tai alueillaan tuotetun uusiutuvan energian jakamisen keskenään, sanotun vaikuttamatta sovellettaviin verkkokustannuksiin ja muihin asiaan liittyviin maksuihin ja veroihin []. []** Jäsenvaltioilla voi olla kansallisessa lainsäädännössään erilaisia säännöksiä yksittäisistä tai yhdessä toimivista itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävistä kuluttajista.

3. Itse tuotettua energiaa käyttävän kuluttajan laitteistojen asennuksesta ja toiminnasta, mittaus ja ylläpito mukaan lukien, voi huolehtia kolmas osapuoli.

22 artikla

Uusiutuvaa energiaa tuottavat yhteisöt

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä uusiutuvaa energiaa tuottavia yhteisöjä koskeva edistävä sääntelykehys, jolla varmistetaan, että:

- a) **uusiutuvaa energiaa tuottavilla yhteisöillä on oikeus tuottaa, kuluttaa, varastoida ja myydä uusiutuvaa energiaa;**
- b) **niiden osakkeenomistajat tai jäsenet ovat luonnollisia henkilöitä, paikallisviranomaisia, muun muassa kuntia, tai pk-yrityksiä;**
- c) **osallistuminen uusiutuvaa energiaa tuottavaan yhteisöön on vapaaehtoista;**
- d) **osakkeenomistajilla tai jäsenillä on oikeus lähteä uusiutuvaa energiaa tuottavasta yhteisöstä;**

- e) uusiutuvaa energiaa tuottaviin yhteisöihin, jotka toimittavat energiaa, tarjoavat yhteispalveluja tai muita kaupallisia energiapalveluja, sovelletaan tällaiseen toimintaan liittyviä säännöksiä;
 - f) uusiutuvaa energiaa tuottavilla yhteisöillä on oikeus järjestää yhteisön omistamissa tuotantoyksiköissä tuotetun uusiutuvan energian jakaminen edellyttäen, että tämän artiklan säännöksiä noudatetaan ja yhteisön jäsenten oikeudet ja velvollisuudet kuluttajina säilytetään;
 - g) asianomainen jakeluverkonhaltija tekee yhteistyötä uusiutuvaa energiaa tuottavien yhteisöjen kanssa energiansiirtojen helpottamiseksi tällaisissa yhteisöissä; siirrot eivät saa vaikuttaa velvoitteisiin, joita uusiutuvaa energiaa tuottavilla yhteisöillä tai niiden jäsenillä mahdollisesti on tasevastaavina, eikä etenkään niiden taloudelliseen vastuuseen tasepoikkeamista, joita ne järjestelmään aiheuttavat;
 - h) uusiutuvaa energiaa tuottaviin yhteisöihin sovelletaan oikeudenmukaisia, oikeasuhteisia ja avoimia menettelyjä, rekisteröinti- ja toimilupamenettelyt mukaan luettuna, sekä kustannuksia vastaavia verkkomaksuja ja asiaankuuluvia veroja, samalla varmistaen, että ne osallistuvat asianmukaisesti ja tasapuolisesti järjestelmän yleiseen kustannustenjakoon;
 - i) uusiutuvaa energiaa tuottavilla yhteisöillä on syrjimättömästi pääsy kaikille energiamarkkinoille joko suoraan tai yhteenliittymän kautta;
 - j) uusiutuvaa energiaa tuottavia yhteisöjä kohdellaan yhdenvertaisesti, kun on kyse niiden toiminnasta, oikeuksista ja velvoitteista loppukäyttäjinä, tuottajina, toimittajina, jakeluverkonhaltijoina tai muina markkinatoimijoina;
2. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdassa tarkoitetussa edistävässä sääntelykehyksessä säätää, että rajat ylittävä osallistuminen uusiutuvaa energiaa tuottaviin yhteisöihin on mahdollista.
3. Rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista jäsenvaltioiden on otettava uusiutuvaa energiaa tuottavien yhteisöjen erityisominaisuudet huomioon suunnitellessaan tukijärjestelmiä, jotta ne voivat kilpailla tuesta tasavertaisin edellytyksin muiden tuottajien kanssa.

Uusiutuvan energian käyttöönoton edistäminen lämmitys- ja jäähdytyslaitoksissa

1. Uusiutuvan energian käyttöönoton helpottamiseksi lämmitys- ja jäähdytysalalla kunkin jäsenvaltion on pyrittävä lisäämään lämmitykseen ja jäähdytykseen toimitettavan uusiutuvan energian osuutta [] **ohjeellisella yhdellä prosenttiyksiköllä laskettuna kausien 2021–2025 ja 2026–2030 vuotuisena keskiarvona**²⁹ alkaen vuonna 2020 saavutetusta tasosta [], ilmaistuna kansallisena osuutena energian loppukulutuksesta ja laskettuna 7 artiklassa vahvistetun menetelmän mukaisesti, **sanotun kuitenkin rajoittamatta neljännen alakohdan soveltamista**.

Jäsenvaltiot voivat myös päättää ottaa huomioon hukkalämmön ja -kylmän osuuden lisätäkseen järjestelmiensä tehokkuuden kannustamista.

Jäsenvaltiot, joissa uusiutuvan energian osuus lämmityksessä ja jäähdytyksessä on yli 50 prosenttia, voivat laskea tällaisen osuuden täyttävän ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuosittaisen lisäyksen vaatimuksen.

[]

Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon kustannustehokkuuden päättäessään uusiutuvien energianlähteiden käyttöönottoa lämmityksessä ja jäähdytyksessä koskevista toimenpiteistä, joihin vaikuttavat rakenteelliset esteet, kuten maakaasun suuri osuus, jäähdytys ja harvaan asuttujen haja-asutusalueiden rakenne. Jos nämä toimenpiteet johtaisivat ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitetun vuosittaisen lisäyksen alhaisempaan keskiarvoon, niiden on esitettävä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassaan perustelut, joissa viitataan 15 artiklan 8 kohdan mukaisesti suoritettuun arviointiin.

2. Jäsenvaltiot voivat nimetä ja julkistaa objektiivisten ja syrjimättömien kriteerien perusteella toimenpideluettelon ja ne toimeenpanevat yksiköt, kuten polttoaineiden toimittajat, **viranomaiset tai ammattialan järjestöt**, joiden on annettava panoksensa 1 kohdassa mainitun lisäyksen toteutumiseen.

²⁹ **Huomautus: Hyvän kehitysvauhdin varmistamiseksi lämmityksen ja jäähdytyksen osalta vuotuinen keskiarvo olisi laskettava kummaltakin kaudelta erikseen.**

3. Edellä 1 kohdassa mainittu lisäys voidaan toteuttaa muun muassa yhdellä tai useammalla seuraavista vaihtoehdoista:

- a) uusiutuvan energian fyysinen lisääminen lämmitykseen ja jäähdytykseen toimitettuun energiaan ja energiapolttoaineeseen;
- b) suorat hillitsemistoimenpiteet, kuten erittäin tehokkaiden uusiutuvaan energiaan perustuvien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien asentaminen rakennuksiin tai uusiutuvan energian käyttäminen teollisuuden lämmitys- ja jäähdytysprosesseissa;
- c) epäsuorat hillitsemistoimenpiteet, jotka kuuluvat kaupattavien todistusten piiriin, joilla osoitetaan, että velvoite täytetään tukemalla jonkin toisen talouden toimijan, kuten itsenäisen uusiutuviin energialähteisiin perustuvan teknologian asentajan tai uusiutuvan energian asennuspalveluja tarjoavan energiapalveluyrityksen (ESCO), toteuttamia epäsuoria hillitsemistoimia;
- d) muut politiikkatoimet, muun muassa verotoimet tai muut taloudelliset kannustimet.**

4. Jäsenvaltiot voivat käyttää 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiseen ja seuraamiseen direktiivin 2012/27/EU 7 artiklassa tarkoitettujen kansallisten energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien puitteissa perustettuja rakenteita.

5. Jos [] yksiköt on nimetty 2 kohdan nojalla, **jäsenvaltioiden** on varmistettava, että niiden panos on mitattavissa ja tarkistettavissa ja **että nimetyt yksiköt []** raportoivat vuosittain seuraavista:

- a) lämmitykseen ja jäähdytykseen toimitetun energian kokonaismäärä;
- b) lämmitykseen ja jäähdytykseen toimitetun uusiutuvan energian kokonaismäärä;
- c) uusiutuvan energian osuus lämmitykseen ja jäähdytykseen toimitetun energian kokonaismäärästä; ja
- d) uusiutuvan energianlähteen tyyppi.

[]

24 artikla

Kaukolämmitys ja -jäähdytys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **[] loppukäyttäjille annetaan** tietoa energiatehokkuudesta [] ja uusiutuvan energian osuudesta näiden **kaukolämmitys- ja -jäähdytys** järjestelmissä **helppokäyttöisellä tavalla, kuten toimittajien verkkosivustoilla tai laskuissa [muutosdirektiivin 2012/27/EU, COM(2016) 761] liitteessä VII a olevan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.**

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarvittavat toimenpiteet **ja edellytykset**, jotta sellaisten kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmien asiakkaat, jotka eivät ole direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 41 kohdassa tarkoitettuja tehokkaita kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmiä, voivat:

[] päättää sopimuksensa tuottaakseen itse lämmitystä tai jäähdytystä uusiutuvista energianlähteistä [].

Sopimuksen [] päättämisen ehdoksi voidaan asettaa irti kytkeytymisestä välittömästi aiheutuvien kustannusten sekä lämmön ja kylmän tuottamiseen kyseiselle asiakkaalle tarvitun omaisuuden poistamatta olevan osuuden korvaaminen.

3. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa [] **sopimuksen päättämistä koskevan oikeuden** [] asiakkaisiin, jotka voivat osoittaa, että lämmityksen tai jäähdytyksen suunniteltu vaihtoehtoinen toimitusratkaisu johtaa huomattavasti parempaan energiatehokkuuteen. Vaihtoehtoisen toimitusratkaisun tehokkuuden arviointi voi perustua direktiivissä 2010/31/EU määriteltyyn energiatehokkuustodistukseen.

4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, **että kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmät lisäävät osaltaan 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua osuutta, ja panevat täytäntöön vähintään toisen seuraavista kahdesta vaihtoehdosta:**

a) Ne pyrkivät lisäämään uusiutuvien energianlähteiden ja hukkalämmön tai -kylmän osuutta kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä vähintään yhdellä prosenttiyksiköllä vuosittain alkaen vuonna 2020 saavutetusta tasosta ilmaistuna osuutena energian loppukulutuksesta kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä panemalla täytäntöön toimenpiteitä, joiden voidaan odottaa saavan aikaan tällaisen vuosittaisen lisäyksen vuosina, joina ilmasto-olosuhteet ovat normaalit.

Jäsenvaltiot, joissa uusiutuvien energianlähteiden sekä hukkalämmön ja -kylmän osuus kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä on yli 60 prosenttia, voivat laskea tällaisen osuuden täyttävän edellä olevassa ensimmäisessä tarkoitettun vuosittaisen lisäyksen vaatimuksen.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarvittavat toimenpiteet 4 kohdan a alakohdassa esitetyn lisäyksen toteuttamiseksi niiden kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa.

b) Ne varmistavat, että kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmien haltijat ovat velvollisia liittämään uusiutuvista energialähteistä ja hukkalämmöstä ja -kylmästä peräisin olevan energian toimittajat järjestelmäänsä tai että niiden on tarjouduttava liittämään kolmannet toimittajat siihen ja ostamaan niiltä uusiutuvista energialähteistä ja hukkalämmöstä ja -kylmästä tuotettua lämpöä ja kylmää, kun niiden on:

i) vastattava uusilta asiakkailta tulevaan kysyntään ja vastattava asiakkaiden 2 kohdan b alakohdan mukaisesti tekemiin pyyntöihin;

ii) korvattava olemassa oleva lämmön tai kylmän tuotantokapasiteetti; ja

iii) laajennettava olemassa olevaa lämmön tai kylmän tuotantokapasiteettia.

5. [] Jos toteutetaan 4 kohdan b alakohdassa esitetty vaihtoehto, kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmän haltija voi evätä liittämisen ja lämmön tai kylmän ostamisen [] kolmansielta toimittajilta, jos:

a) järjestelmässä ei ole tarvittavaa kapasiteettia hukkalämmön tai -kylmän, uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan lämmön tai kylmän tai tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetun lämmön tai kylmän muiden toimitusten takia;

b) kolmannen toimittajan toimittama lämpö tai kylmä ei täytä kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmän liittämisen ja luotettavan ja turvallisen toiminnan edellyttämiä teknisiä ominaisuuksia; tai

c) se voi osoittaa, että kokonaiskustannukset lämmön tai kylmän toimittamisesta loppukäyttäjille nousisivat verrattuna tilanteeseen, jossa järjestelmään ei lisättäisi kolmannen toimittajan toimittamaa lämpöä tai kylmää.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **kun** kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmän haltija **[] kieltäytyy liittämästä lämmön tai kylmän toimittajaa järjestelmään sen haltija antaa toimivaltaiselle viranomaiselle 9 kohdan mukaisesti tietoja kieltäytymisen perusteista sekä ehdoista ja järjestelmässä toteutettavista toimenpiteistä, joita siihen liittäminen edellyttäisi.**

6. Jos 4 kohdan b alakohdassa esitetty vaihtoehto toteutetaan, jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen 4 kohdan b alakohdan soveltamisesta:

a) kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmälle, joka on direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 41 kohdassa tarkoitettu tehokas kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmä;

b) nykyisille kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmille, joista tulee direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 41 kohdassa tarkoitettulla tavalla tehokkaita vuoteen 2025 mennessä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän suunnitelman perusteella;

c) kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmille, joiden kokonaislämpöteho on alle 20 MW [].

7. Yksittäiset asiakkaat, asiakkaiden muodostamat yhteisyritykset tai kuluttajien puolesta toimivat osapuolet saavat käyttää oikeutta **päättää sopimuksensa [] []**. Moniasuntoisten rakennusten osalta tällainen **sopimuksen päättäminen []** voidaan toteuttaa ainoastaan koko rakennuksessa **sovellettavan asuntolainsäädännön mukaisesti**.

8. Jäsenvaltioiden on vaadittava sähkönjakeluverkon haltijoita arvioimaan vähintään **joka neljäs vuosi []** yhteistyössä alueensa kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmien haltijoiden kanssa kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmien potentiaali tuottaa tasehallinta- ja muita järjestelmäpalveluja, mukaan luettuna kysyntäjousto ja uusiutuvista lähteistä tuotetun ylimääräisen energian varastointi, ja se, olisiko tunnistettu potentiaali resurssi- ja kustannustehokkaampaa kuin vaihtoehtoiset ratkaisut.

9. Jäsenvaltioiden on [] varmistettava, että kuluttajien oikeudet ja kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmän tämän artiklan mukaista toimintaa koskevat säännöt määritellään ja pannaan toimeen selkeästi.

10. Jäsenvaltiot voivat päättää jättää soveltamatta tämän artiklan 2–9 kohtaa, jos

a) niiden osuus kaukolämmityksestä ja -jäähdytyksestä on alle 2 prosenttia lämmitys- ja jäähdytysenergian kokonaiskulutuksesta [tämän direktiivin voimaantulopäivä]; tai

b) ne lisäävät tämän kohdan a alakohdassa esitetyn osuuden yli 2 prosenttiin kehittämällä direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 41 kohdassa tarkoitettuja uusia tehokkaita kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmiä yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien tai 15 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella; tai

c) tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettu osuus järjestelmistä muodostaa yli 90 prosenttia kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen kokonaismyynnistä jäsenvaltiossa.

25 artikla

Uusiutuvan energian käyttöönoton edistäminen liikennealalla

1. [] Uusiutuvan energian käytön edistämiseksi liikennealalla kunkin jäsenvaltion on [] asetettava polttoaineiden toimittajille velvoite varmistaa, että loppukulutukseen liikennealalla toimitetun uusiutuvan energian osuus on vähintään **14 prosenttia** vuoteen 2030 mennessä jäsenvaltion asettaman ohjeellisen kehityspolun mukaisesti ja tässä artiklassa säädetyn menetelmän mukaisesti laskettuna. Jäsenvaltiot voivat päättää sisällyttää tällaiseen vähimmäisosuuteen myös kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden osuuden. Jäsenvaltiot voivat tätä velvoitetta asettaessaan myöntää vapautuksen osalle polttoaineiden toimittajista ja energiankantajista tai tehdä eron heidän välillään varmistaen, että teknologian kehityksen ja kustannusten erot otetaan huomioon.

[] Tämän kokonaisosuuden puitteissa [] liitteessä IX olevassa A osassa mainituista raaka-aineista tuotettujen [] biopolttoaineiden ja biokaasun osuuden on **oltava yksi prosentti vuonna 2025** [] [], ja sen on nouseva vähintään [] 3 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä [].

Tämän kokonaisosuuden puitteissa uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön osuuden katsotaan olevan viisi kertaa sen energiasisältö, jos se toimitetaan maantieajoneuvoille.

Asettaessaan ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisen velvoitteen niissä vahvistetun osuuden saavuttamisesta jäsenvaltiot voivat käyttää muun muassa uusiutuvaa energiaa koskevia velvoitteita tai muita toimenpiteitä, jotka kohdistuvat määriin, energiasisältöön tai kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen, edellyttäen, että ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa vahvistettujen osuuksien saavuttaminen osoitetaan.

Osoittaakseen, että ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaista velvoitetta noudatetaan, [] jäsenvaltiot voivat katsoa, että liitteessä IX mainituista raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden ja biokaasun osuus on kaksi kertaa niiden energiasisältö.

Muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä ja kaasumaisia liikenteen polttoaineita ja kierrätettyjä hiilipitoisia polttoaineita käyttäen aikaan saatujen kasvihuonekaasupäästövähennysten on oltava vähintään 70 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2021.

Laskettaessa 7 artiklassa säädettyä uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energian kokonaisloppukulutusta jäsenvaltiossa ja tämän artiklan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä osuutta, kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että ravinto- tai rehukasveista tuotetuista uusiutuvista polttoaineista saatavan energian osuus on enintään 7 prosenttia maantie- ja rautatieliikenteen energian kulutuksesta. [] Edellä 26 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat liitteessä VIII säädettyjä luokkia noudattaen asettaa matalamman enimmäisosuuden ja erottaa toisistaan erityyppiset biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttaineet, jotka on tuotettu ravinto- tai rehukasveista, esimerkiksi asettamalla matalamman enimmäisosuuden öljykasveista tuotettujen ravinto- tai rehukasvipohjaisten biopolttoaineiden osuudelle ottaen huomioon epäsuorat maankäytön muutosten vaikutukset. Jos jäsenvaltio päättää rajoittaa ravinto- tai rehukasveista tuotettujen biopolttoaineiden osuuden alle seitsemään prosenttiin, kyseinen jäsenvaltio voi vastaavasti alentaa [] ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kokonaisosuutta.

[] Ensimmäisessä ja toisessa [] alakohdassa tarkoitettujen osuuksien laskennassa sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) laskettaessa nimittäjää, joka on markkinoille kulutukseen tai käyttöön toimitettujen maantie- ja rautatieliikenteen polttoaineiden energiasisältö, otetaan huomioon bensiini, diesel, maakaasu, biopolttoaineet, biokaasu, [] muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset liikenteen polttoaineet [] ja **maantie- ja rautatieliikenteeseen toimitettu sähkö**;

- b) laskettaessa osoittajaa, **jolla tarkoitetaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kulutusta liikenteessä**, otetaan huomioon kaikille liikenteen aloille toimitettujen, **kaikkien uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian muotojen [] ja maantie- ja rautatieliikenteeseen []** toimitetun uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön energiasisältö. **Kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet otetaan huomioon jäsenvaltion niin päättäessä.**

Kun lasketaan osoittajaa, **jäsenvaltio voi rajoittaa** liitteessä IX olevaan B osaan sisällytetyistä raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden ja biokaasun osuuden **[] ottaen huomioon liitteessä IX olevaan B osaan sisällytettyjen raaka-aineiden saatavuuden []**. Ilmailun ja meriliikenteen alalle toimitettujen polttoaineiden osuuden on katsottava olevan 1,2 kertaa kyseisten polttoaineiden energiasisältö.

[]

- c) Laskettaessa sekä osoittajaa että nimittäjää on käytettävä liitteessä III vahvistettuja liikenteen polttoaineiden energiasisältöjä. Määritettäessä niiden liikenteen polttoaineiden energiasisältöä, joita ei ole sisällytetty liitteeseen III, jäsenvaltioiden on käytettävä vastaavia polttoaineiden lämpöarvojen määrittämistä koskevia Euroopan standardointijärjestöjen standardeja. Jos tätä tarkoitusta varten ei ole hyväksytty Euroopan standardointijärjestöjen standardeja, on käytettävä vastaavia ISO-standardeja.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 32 artiklan mukaisesti liitteessä III lueteltujen liikenteen polttoaineiden energiasisältöjen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

[]

3. Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön osuuden määrittämiseksi 1 kohtaa sovellettaessa voidaan käyttää joko uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön keskimääräistä osuutta unionissa tai uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön osuutta siinä jäsenvaltiossa, jossa sähkö toimitetaan, mitattuna kaksi vuotta ennen kyseistä vuotta. []

Uusiutuvan energian osuus nestemäisissä ja kaasumaisissa liikenteen polttoaineissa on määritettävä sen perusteella, mikä oli uusiutuvan energian osuus polttoaineen tuotannossa käytetyssä kokonaisottoenergiassa.

Seuraavia säännöksiä sovelletaan tätä kohtaa sovellettaessa:

a) Kun sähköä käytetään muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden tuottamiseen, joko suoraan tai välituotteiden tuottamiseen, uusiutuvan energian osuuden määrittämisessä voidaan käyttää joko uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön keskimääräistä osuutta unionissa tai uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön osuutta tuotantomaaissa, mitattuna kaksi vuotta ennen kyseistä vuotta. []

Sähkö, joka saadaan suorasta liitännästä uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä tuottavaan laitokseen, **i)** joka aloittaa toimintansa sen jälkeen tai samaan aikaan kun muuta kuin biologista alkuperää olevaa uusiutuvaa nestemäistä ja kaasumaista liikenteen polttoainetta tuottava laitos ja [] **ii)** jota ei ole liitetty verkkoon, [] **tai joka on liitetty verkkoon, mutta voi näyttää, että kyseessä oleva sähkö on tuotettu ilman, että verkosta on tuotu sähköä,** voidaan kuitenkin kokonaisuudessaan laskea uusiutuvista energialähteistä tuotetuksi sähköksi kyseisen muuta kuin biologista alkuperää olevan uusiutuvan nestemäisen ja kaasumaisen liikenteen polttoaineen tuotannossa.

Lisäksi [] verkosta tuotu sähkö [] voidaan kokonaisuudessaan laskea uusiutuvista energialähteistä tuotetuksi, jos sähkö on tuotettu ainoastaan uusiutuvista energialähteistä, [] ja

a) uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tuotantoa olisi rajoitettu, jos laitos ei olisi käyttänyt sitä, tai

b) uusiutuvat ominaisuudet ja kaikki muut asianmukaiset kriteerit [] on täytetty ja on varmistettu, että tämän sähköön uusiutuvista ominaisuuksista voidaan hyötyä vain kerran ja vain yhdellä loppukäytön alalla.

Komissio hyväksyy joulukuuhun 2021 mennessä 31 artiklan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksen unionin yhteisen menetelmän määrittelemisestä, jossa annetaan talouden toimijoille tässä alakohdassa vahvistettujen vaatimusten noudattamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

[]

3 a. Yksittäisten erien kaksin- tai moninkertaisen kirjaamisen riskin minimoimiseksi unionissa jäsenvaltioiden ja komission on tehostettava yhteistyötä ja tarvittaessa myös tietojen vaihtoa kansallisten järjestelmien sekä kansallisten ja 27 artiklan mukaisesti perustettujen vapaaehtoisten järjestelmien ja todentajien välillä. Jos jäsenvaltio epäilee tai havaitsee petoksen, sen on tarvittaessa ilmoitettava asiasta muille jäsenvaltioille.

4. **Komission [] on varmistettava, että otetaan käyttöön tietokanta, joka mahdollistaa sellaisten nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden jäljittämisen, jotka voidaan ottaa huomioon 1 kohdan b alakohdassa vahvistetun osoittajan laskennassa tai jotka otetaan huomioon 26 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan tarkoituksia varten, ja jäsenvaltioiden on edellytettävä, että asianomaiset talouden toimijat kirjaavat tiedot tehdyistä liiketoimista ja näiden [] polttoaineiden kestävyysominaisuuksista, mukaan lukien niiden elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt alkaen polttoaineiden tuotantohetkestä ja päättyen polttoaineen toimittajaan, joka saattaa polttoaineen markkinoille. Jäsenvaltiot voivat perustaa kansallisen tietokannan, joka on liitetty komission käyttöön ottamaan tietokantaan; samalla on varmistettava, että kirjatut tiedot siirretään välittömästi.**

Polttoaineiden toimittajien kirjattava tiedot, joita tarvitaan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettujen vaatimusten noudattamisen todentamiseksi.

[]

5. **Jäsenvaltioilla on pääsy tietokantaan, ja niiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että talouden toimijat kussakin jäsenvaltiossa kirjaavat paikkansapitävät tiedot. Komissio edellyttää järjestelmiä, joista on tehtävä 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti päätös sen todentamiseksi, että tätä vaatimusta noudatetaan tarkistettaessa biopolttaineiden, bionesteiden ja biomassapolttaineiden kestävyyskriteerien noudattaminen.**

Komissio hyväksyy 31 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen täytäntöönpanosäädöksiä talouden toimijoille annettavista yksityiskohtaisista säännöistä, jotta ne voivat noudattaa 4 kohdassa ja tässä kohdassa asetettua vaatimusta, mukaan lukien riippumaton tarkastus ja tekniset eritelmät, jotka koskevat tietojen siirtämistä kansallisista tietokannoista 4 kohdassa säädettyyn komission tietokantaan.

6. Siirretään komissiolle valta antaa [] **täytäntöönpanosäädöksiä 31 []** artiklan mukaisesti [] menetelmien tarkentamiseksi, jotta voidaan määrittää sellaisen biopolttoaineen osuus, joka saadaan fossiilisten polttoaineiden kanssa yhteisessä prosessissa käsiteltävästä biomassasta, **ja** tarkentaa menetelmät muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista nestemäisistä ja kaasumaisista liikenteen polttoaineista [] **ja kierrätetyistä hiilipitoisista polttoaineista** aiheutuvien kasvihuonekaasupäästövähennysten arvioimiseksi. **Komission on hyväksyttävä tällaiset menetelmät viimeistään joulukuussa 2021.**

6 a. Siirretään komissiolle valta muuttaa liitteessä IX olevassa A ja B osassa olevaa raaka-aineiden luetteloa raaka-aineiden lisäämiseksi luetteloon mutta ei luettelosta poistamiseksi. Raaka-aineet, jotka voidaan ainoastaan jalostaa kehittyntä teknologiaa käyttäen, on lisättävä liitteessä IX olevaan A osaan, ja raaka-aineet, jotka voidaan jalostaa biopolttoaineiksi kehittyntä teknologiaa käyttäen, on lisättävä liitteessä IX olevaan B osaan.

Kunkin täytäntöönpanosäädöksen, jolla muutetaan A ja B osassa olevia raaka-aineiden luetteloita, on perustuttava analyysiin mahdollisuuksista käyttää raaka-ainetta biopolttoaineiden tuotannon raaka-aineena. Tällöin on otettava huomioon seuraavaa:

- i) direktiivissä 2008/98/EY vahvistetun jätehierarkian periaatteet;**
- ii) 27 artiklassa vahvistetut unionin kestävyyskriteerit;**
- iii) [] merkittävät vääristävät vaikutukset (sivu)tuotteiden, jätteen tai jäämien markkinoihin;**
- iv) kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen mahdollisuus fossiilisiin polttoaineisiin verrattuna; ja**
- v) haittavaikutusten riski ympäristölle ja biologiselle monimuotoisuudelle.**

Komissio arvioi kahden vuoden välein liitteessä IX olevassa A ja B osassa olevan raaka-aineiden luettelon raaka-aineiden lisäämiseksi luetteloon tässä kohdassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Ensimmäinen arviointi on suoritettava viimeistään kuuden kuukauden kuluttua [tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

7. Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä asetuksen [hallintoasetus] nojalla joka toinen vuosi tehdyn edistymistä koskevan arvioinnin yhteydessä, vauhditetaanko 1 kohdassa vahvistetulla velvoitteella tosiasiallisesti innovointia ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä liikenteen alalla ja ovatko biopolttoaineita ja biokaasua koskevat sovellettavat kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevat vaatimukset tarkoituksenmukaiset. Komissio esittää tarvittaessa ehdotuksen 1 kohdassa vahvistetun velvoitteen mukauttamiseksi.

26 artikla

Biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevat kriteerit ja kestävyyskriteerit

1. Biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista peräisin oleva energia otetaan huomioon tämän kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa ainoastaan, jos ne täyttävät 2–6 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit ja 7 kohdassa asetetut kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevat kriteerit:

- a) myötävaikuttaminen unionin tavoitteen ja jäsenvaltioiden uusiutuvan energian osuuden toteutumiseen;
- b) uusiutuvan energian velvoitteiden täyttymisen arvioiminen, mukaan luettuina [] 25 artiklassa asetettu **velvoite**;
- c) tukikelpoisuuden arvioiminen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kulutuksen osalta.

Muista kuin maataloudesta, vesiviljelystä, kalastuksesta ja metsätaloudesta peräisin olevista jätteistä ja tähteistä tuotettujen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden on kuitenkin täytettävä ainoastaan 7 kohdassa asetettu kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskeva kriteeri, jotta ne otetaan huomioon tämän kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa. Tätä säännöstä on sovellettava myös jätteisiin ja tähteisiin, jotka jalostetaan ensin tuotteeksi ennen jatkojalostusta biopolttoaineiksi, bionesteiksi ja biomassapolttoaineiksi. **Kiinteästä yhdyskuntajätteestä tuotettuun sähköön, lämmitykseen ja jäähdytykseen ei sovelleta 7 kohdassa asetettua kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevaa kriteeriä.**

Biomassapolttoaineiden on täytettävä 2–7 kohdassa asetetut kestävyyttä ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevat kriteerit [], jos niitä käytetään sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavissa laitoksissa tai polttoaineissa, joiden [] **kokonaislämpöteho** on vähintään 20 MW kiinteiden biomassapolttoaineiden tapauksessa ja [] **kokonaislämpöteho** kapasiteetti vähintään 2 MW kaasumaisten biomassapolttoaineiden tapauksessa. [] **Jäsenvaltiot voivat soveltaa kestävyyttä ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevia kriteerejä laitoksiin, joiden polttoainekapasiteetti on pienempi.**

Edellä 2–6 kohdassa asetettuja kestävyyskriteerejä ja 7 kohdassa asetettuja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevia kriteerejä sovelletaan riippumatta biomassan maantieteellisestä alkuperästä.

2. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavia maatalousbiomassasta tuotettuja biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita ei saa valmistaa raaka-aineesta, joka on hankittu biologiselta monimuotoisuudeltaan rikkaalta maalta eli maalta, jonka maankäyttöstatus on tammikuussa 2008 tai sen jälkeen ollut jokin seuraavista, riippumatta siitä, onko kyseisellä maalla edelleen tämä maankäyttöstatus:

a) aarniometsä tai muu puustoinen maa eli kotoperäisistä lajeista koostuva metsä tai muu puustoinen maa, joissa ei näy selviä merkkejä ihmisen toiminnasta ja joissa ekologiset prosessit eivät ole merkittävästi häiriytyneet;

b) alue, joka on osoitettu:

i) laissa tai toimivaltaisen viranomaisen toimesta luonnonsuojelutarkoitukseen, tai

ii) sellaisten harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelemiseen, jotka on tunnustettu kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitustenvälisten järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin, jos ne on tunnustettu 27 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;

ellei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa tätä luonnonsuojelutarkoitusta;

c) [] biologisesti erityisen monimuotoinen ruohoalue, joka on:

i) luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka pitää yllä luonnollista lajien koostumusta ja ekologisia ominaisuuksia ja prosesseja; tai

ii) ei-luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka ei säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka on lajirikasta ja huonontumatonta ja jonka asianomainen toimivaltainen viranomainen on yksilöinyt erityisen monimuotoiseksi, ellei esitetä näyttöä siitä, että raaka-aineen korjuu on tarpeen, jotta alue säilyisi erittäin monimuotoisena ruohoalueena.

Komissio voi **tarkentaa** [] kriteerit sen määrittämiseksi, mikä ruohoalue kuuluu c alakohdan piiriin, täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavia maatalousbiomassasta tuotettuja biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita ei saa valmistaa raaka-aineesta, joka on hankittu maasta, johon on sitoutunut paljon hiiltä, eli maasta, jonka maankäyttötatus oli tammikuussa 2008, muttei ole enää, jokin seuraavista:

a) kosteikko eli pysyvästi tai suuren osan vuotta veden peittämä tai kyllästämä maa;

b) pysyvästi metsän peittämä alue eli yli yhden hehtaarin laajuinen maa-alue, jolla puuston pituus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys yli 30 prosenttia tai jolla puusto pystyy saavuttamaan nämä kynnsarvot in situ;

c) yli yhden hehtaarin laajuinen maa-alue, jolla puuston pituus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys 10–30 prosenttia tai jolla puusto pystyy saavuttamaan nämä kynnysarvot in situ, ellei esitetä näyttöä siitä, että alueen hiilivaranto ennen maankäyttötatuksen muuttamista ja sen jälkeen on sellainen, että sovellettaessa liitteessä V olevan C osan mukaista menetelmää tämän artiklan 7 kohdan ehdot täyttyisivät.

Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos maalla oli raaka-aineen hankinnan ajankohtana sama maankäyttötatatus kuin tammikuussa 2008.

4. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavia maatalousbiomassasta tuotettuja biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita ei saa tuottaa raaka-aineesta, joka on hankittu maalta, joka oli tammikuussa 2008 turvemaata, **jollei esitetä näyttöä siitä, että tämän raaka-aineen viljelyyn ja korjuuseen ei liity aiemmin kuivattamattoman maan kuivatusta.**

5. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavien metsäbiomassasta tuotettujen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden on täytettävä seuraavat vaatimukset, jotta minimoidaan riski siitä, että käytetään [] **kestävän kehityksen vastaisesti tuotettua** metsäbiomassaa:

a) maassa, jonka metsäbiomassa on korjattu, sovelletaan korjuualueella kansallisia ja/tai kansallista tasoa alemman tason lakeja ja käytössä on seuranta- ja täytäntöönpanojärjestelmiä, joilla varmistetaan että

i) [] **korjuu suoritetaan lainmukaisesti;**

ii) metsä uudistetaan korjatuilla alueilla [];

iii) alueita, jotka **on laissa tai asiassa toimivaltaisen viranomaisen toimesta nimetty luonnonsuojelutarkoitukseen** [], kuten kosteikot ja turvemaat, suojellaan;

iv) metsänkorjuutoimien vaikutukset maaperän laatuun ja biologiseen monimuotoisuuteen on **huomioitu**;

[]

b) jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja todisteita ei ole saatavilla, metsäbiomassasta tuotetut biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet otetaan huomioon 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa, jos metsän [] **toimituspohjan muodostavan alueen** tasolla on käytössä hallintajärjestelmiä, joilla varmistetaan, että

i) [] **korjuu suoritetaan lainmukaisesti;**

ii) metsä uudistetaan korjatuilla alueilla [];

iii) alueita, **jotka on laissa tai asiassa toimivaltaisen viranomaisen toimesta nimetty luonnonsuojelutarkoitukseen []**, kuten kosteikot ja turvemaat, suojellaan, **ellei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen korjuu ei haittaa tätä luonnonsuojelutarkoitusta;**

iv) metsänkorjuutoimien vaikutukset maaperän laatuun ja biologiseen monimuotoisuuteen on **huomioitu.**

[]

6. Metsäbiomassasta tuotettujen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden, **jotka** otetaan huomioon 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa, [] **on** täytettävä seuraavat LULUCF-vaatimukset:

a) metsäbiomassan alkuperämaa tai alueellinen taloudellisen yhdentymisen alkuperäjärjestö

i) on Pariisin sopimuksen osapuoli tai on ratifioinut Pariisin sopimuksen;

ii) on antanut ilmastomuutosta koskevaan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimukseen (UNFCCC) kansallisesti määritellyn panoksen (NDC), joka kattaa maa- ja metsätalouden ja maankäytön päästöt ja poistumat, varmistaen, että joko hiilivarantojen muutokset, jotka liittyvät biomassan korjuuseen, otetaan huomioon kyseisen maan sitoumuksissa vähentää tai rajoittaa kasvihuonekaasupäästöjä, kuten kansallisesti määritellyssä panoksessa tarkennetaan, tai korjuualueella sovelletaan kansallisia tai kansallista tasoa alemman tason lakeja Pariisin sopimuksen 5 artiklan mukaisesti hiilivarantojen ja -nielujen säilyttämiseksi ja parantamiseksi;

iii) sillä on käytössä kansallinen järjestelmä, jolla ilmoitetaan kasvihuonekaasupäästöistä ja maankäytön poistumista, mukaan lukien metsä- ja maatalous, ja joka noudattaa ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja Pariisin sopimuksen nojalla tehdyissä päätöksissä vahvistettuja vaatimuksia.

b) jos [] a alakohdassa tarkoitettuja todisteita ei ole saatavilla, metsäbiomassasta tuotetut biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet otetaan huomioon 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa, jos metsän [] **toimituspohjan muodostavan alueen** tasolla on käytössä hallintajärjestelmiä, joilla varmistetaan, että hiilivarannot ja -nielut säilytetään **pitkällä aikavälillä**.

Komissio voi vahvistaa **toimintaohjeet []** näytön antamisesta sen osoittamiseksi, että 5 ja 6 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan, täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio arvioi käytettävissä olevien tietojen perusteella 31 päivään joulukuuta **2026 []** mennessä, pienennetäänkö 5 ja 6 kohdassa vahvistetuilla kriteereillä **kestävän kehityksen vastaisesti tuotetun** metsäbiomassan käytön riskiä tosiasiallisesti ja täytetäänkö niillä LULUCF-vaatimukset. Komissio esittää tarvittaessa ehdotuksen 5 ja 6 kohdassa vahvistettujen velvoitteiden mukauttamiseksi.

7. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden käytöstä saatavien kasvihuonepäästövähennysten on oltava

- a) vähintään 50 prosenttia niiden biopolttoaineiden, **liikenteessä kulutettujen biokaasujen** ja bionesteiden osalta, jotka on tuotettu laitoksissa, jotka olivat toiminnassa 5 päivänä lokakuuta 2015 tai sitä ennen;
- b) vähintään 60 prosenttia niiden biopolttoaineiden, **liikenteessä kulutettujen biokaasujen** ja bionesteiden osalta, jotka on tuotettu laitoksissa, jotka aloittivat toimintansa 5 päivästä lokakuuta 2015 alkaen;
- c) vähintään 70 prosenttia niiden biopolttoaineiden, **liikenteessä kulutettujen biokaasujen** ja bionesteiden osalta, jotka on tuotettu laitoksissa, jotka aloittavat toimintansa 1 päivän tammikuuta 2021 jälkeen;
- d) vähintään [] 70 prosenttia sähkön, lämmitysenergian ja jäähdytysenergian osalta, jotka on tuotettu biomassapolttoaineista laitoksissa, jotka aloittavat toimintansa 1 päivän tammikuuta 2021 jälkeen, ja [] 75 prosenttia laitosten osalta, jotka aloittavat toimintansa 1 päivän tammikuuta 2026 jälkeen.

Laitoksen katsotaan olevan toiminnassa, jos biopolttoaineiden tai bionesteiden fyysinen tuotanto ja lämmitys- ja jäähdytysenergian ja sähkön fyysinen tuotanto biomassapolttoaineista on alkanut.

Biopolttoaineiden, bionesteiden ja lämmitystä, jäähdytystä ja sähköä tuottavissa laitoksissa käytettävien biomassapolttoaineiden käytöstä saatava vähennys kasvihuonekaasupäästöissä lasketaan 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

8. Sähkö, joka saadaan sellaisissa laitoksissa tuotetuista **yhteispoltetuista** biomassapolttoaineista, joiden [] **kokonaislämpöteho** on vähintään **75 [] MW**, on otettava huomioon 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa ainoastaan, jos se on tuotettu soveltamalla direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 34 kohdassa määriteltyä tehokkaan yhteistuotannon teknologiaa, **biomassan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia tai muita toimia sellaisten negatiivisten päästöjen kehittämiseksi, jotka vähentävät huomattavasti kasvihuonekaasupäästöjä.**

Sovellettaessa 1 kohdan a ja b alakohtaa tätä säännöstä on sovellettava ainoastaan laitoksiin, jotka aloittavat toimintansa [3 vuotta tämän direktiivin hyväksymispäivästä] jälkeen. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohtaa tämä säännös ei vaikuta julkiseen tukeen, joka myönnetään viimeistään [3 vuotta tämän direktiivin hyväksymispäivästä] hyväksytyistä järjestelmistä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta sellaisissa laitoksissa tuotettuun sähköön, joiden osalta jäsenvaltion on tehtävä komissiolle erityinen ilmoitus sähkön toimitusvarmuuteen liittyvien asianmukaisesti perusteltujen riskien olemassaolon takia. Arvioituaan ilmoituksen komissio tekee siinä esitettyjen seikkojen huomioon ottamista koskevan päätöksen.

9. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa **ja sanotun vaikuttamatta 25 artiklan 1 kohdan soveltamiseen** jäsenvaltiot [] [] eivät saa muista kestävyysyistä kieltäytyä ottamasta huomioon [] tämän artiklan mukaisesti hankittuja **biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita**. Tämä säännös ei vaikuta julkiseen tukeen, joka myönnetään ennen [tämän direktiivin voimaantulopäivää] hyväksytyistä järjestelmistä.

9 a. Edellä olevan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat poiketa tämän artiklan 1–7 kohdassa vahvistetuista kestävyyttä ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevista kriteereistä ja tämän artiklan 8 kohdan mukaisista energiatehokkuusvaatimuksista hyväksymällä muita kestävyyttä ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevia kriteerejä ja energiatehokkuusvaatimuksia, joita sovelletaan

a) SEUT 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla sijaitseviin laitoksiin siltä osin kuin nämä laitokset tuottavat sähköä tai lämmitystä tai jäähdytystä biomassapolttoaineista; ja

b) edellä olevassa a alakohdassa tarkoitetuissa laitoksissa käytettyihin biomassapolttoaineisiin kyseisen biomassan alkuperäpaikasta riippumatta,

edellyttäen että nämä kriteerit ovat objektiivisesti perusteltuja tämän artiklan 1–8 kohdassa vahvistettujen kestävyyttä ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevien kriteerien ja energiatehokkuusvaatimusten sujuvan vaiheittaisen käyttöönoton varmistamiseksi tällä syrjäisimmällä alueella, ja näin ollen kannustavat siirtymään fossiilisista polttoaineista kestäviin biomassapolttoaineisiin.

[]

[] Kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevien kriteerien noudattamisen todentaminen

1. Kun biopolttoaineet, bionesteet, [] biomassapolttoaineet **ja/tai muut polttoaineet, jotka voidaan ottaa huomioon 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetun osoittajan laskennassa**, aiotaan ottaa huomioon 23 ja 25 artiklaa sekä 26 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa, jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita osoittamaan, että 26 artiklan 2–7 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevat kriteerit on täytetty. Tätä varten niiden on edellytettävä talouden toimijoilta sellaisen ainetasemenetelmän käyttöä, joka:

- a) sallii raaka-aineiden tai [] polttoaineiden, joilla on erilaiset kestävyysominaisuudet ja kasvihuonekaasujen vähentämisominaisuudet, erien yhdistämisen esimerkiksi kontissa, prosessointiin tai logistiikkaan liittyvässä laitoksessa, siirto- ja jakeluinfrastruktuurissa tai jossain paikassa ;
- b) sallii eri energiasisältöisten raaka-aineiden erien yhdistämisen jatkojalostusta varten edellyttäen, että erien koko mukautetaan erien energiasisällön mukaan;
- c) edellyttää, että a alakohdassa tarkoitettujen erien kestävyysominaisuuksia ja kasvihuonekaasujen vähentämisominaisuuksia ja kokoa koskevat tiedot ovat jatkuvasti liitettävissä seokseen; ja

d) edellyttää kaikkien seoksesta poistettujen erien kokonaisuuden kuvaamista siten, että sillä on samat kestävyysominaisuudet ja sitä on sama määrä kuin kaikkien seokseen lisättyjen erien kokonaisuudella ja että tämä tasapaino saavutetaan kohtuullisen ajan kuluessa.

Ainetasemenetelmällä varmistetaan lisäksi, että [] kukin erä otetaan huomioon vain kerran 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa laskettaessa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutusta ja että saadaan tieto siitä, onko kyseisen erän tuotannolle myönnetty tukea, sekä tieto tukijärjestelmän tyypistä.

2. Jos erä prosessoidaan, erän kestävyysominaisuuksia ja kasvihuonekaasujen vähentämisominaisuuksia koskevat tiedot on mukautettava ja liitettävä tuotokseen seuraavien sääntöjen mukaisesti:

a) jos raaka-aine-erän prosessointi tuottaa vain yhden tuotoksen, joka on tarkoitettu biopolttoaineiden, bionesteiden, [] biomassapolttoaineiden, **muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden tai [] kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden** tuotantoon, erän koko ja erään liittyvät kestävyysominaisuuksien ja kasvihuonekaasujen vähentämisominaisuuksien määrät on mukautettava soveltamalla muuntokerrointa, joka on biopolttoaineiden, bionesteiden tai biomassapolttoaineiden tuotantoon tarkoitetun tuotoksen massan ja prosessiin menevän raaka-aineen massan välinen suhde;

b) jos raaka-aine-erän prosessointi tuottaa enemmän kuin yhden tuotoksen, joka on tarkoitettu biopolttoaineiden, bionesteiden, [] biomassapolttoaineiden, **muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden tai [] kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden** tuotantoon, kuhunkin tuotokseen on sovellettava erillistä muuntokerrointa ja on käytettävä erillistä ainetasetta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että talouden toimijat toimittavat luotettavaa tietoa **25 artiklan 6 kohdassa ja 26 artiklan 2–7 kohdassa** asetettujen kestävyyttä ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevien kriteerien noudattamisesta ja saattavat pyynnöstä jäsenvaltion käyttöön tietojen pohjana käytetyt lähtötiedot. Jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita teettämään riittävän tasoinen riippumaton tarkastus toimitetuille tiedoille ja esittämään todisteet siitä, että näin on tehty. **Metsäbiomassaa koskevien 26 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 26 artiklan 6 kohdan a alakohdan noudattamiseksi voidaan käyttää ensimmäisen tai toisen osapuolen tarkastuksia biomassan ensimmäiseen keräyspaikkaan saakka.** Tarkastuksessa on varmistettava, että talouden toimijoiden käyttämät järjestelmät ovat tarkkoja, luotettavia ja suojattu väärinkäytöksiltä. Tarkastuksessa on arvioitava näytteenottotaajuutta ja -menetelmiä sekä lähtötietojen täsmällisyyttä.

Tässä kohdassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan riippumatta siitä, ovatko biopolttoaineet, bionesteet, [] biomassapolttoaineet, **muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset liikenteen polttoaineet ja kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet** unionissa valmistettuja vai tuotuja.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot koottuina komissiolle. Komissio julkistaa ne asetuksen [hallintoasetus] 24 artiklassa tarkoitetulla sähköisellä raportointialustalla yhteenvetona niin, että säilytetään kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus.

4. Komissio voi katsoa, että vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät, joissa asetetaan vaatimukset [] **biopolttoaineiden, bionesteiden, biomassapolttoaineiden ja/tai muiden polttoaineiden, jotka voidaan ottaa huomioon 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetun osoittajan laskennassa**, tuotannolle, sisältävät tarkkaa tietoa **kasvihuonekaasupäästövähennyksistä 25 artiklan ja 26 artiklan 7 kohdan soveltamisen kannalta ja/tai osoittavat, että 25 artiklan 3–5 kohdan säännöksiä on noudatettu** ja/tai että biopolttoaine-, bioneste- tai biomassapolttoaine-erät täyttävät 26 artiklan 2, 3, 4, 5 ja 6 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit []. Osoittaessaan 26 artiklan 5 ja 6 kohdassa asetettujen metsäbiomassaa koskevien vaatimusten täyttymisen toimijat voivat päättää antaa vaaditut todisteet suoraan **toimituspohjan muodostavan alueen []** tasolla. Komissio voi myös tunnustaa sellaiset harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelualueet, jotka tunnustetaan kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitustenvälisten järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteluihin 26 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuiksi alueiksi.

Komissio voi päättää, että kyseiset järjestelmät sisältävät tarkkaa tietoa toteutetuista toimenpiteistä maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi, huonontuneiden maiden kunnostamiseksi, liiallisen vedenkulutuksen välttämiseksi alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, ja sellaisten biopolttoaineiden ja bionesteiden sertifioimiseksi, joista todennäköisesti ei aiheudu epäsuoria maankäytön muutoksia.

5. Komissio tekee päätöksiä 4 kohdan nojalla vain, jos kyseinen järjestelmä täyttää asianmukaiset luotettavuudelle, läpinäkyvyydelle ja riippumattomille tarkastuksille asetetut vaatimukset **ja antaa riittävän vahvistuksen siitä, että materiaaleja ei ole tarkoituksellisesti muutettu tai poistettu käytöstä, jotta materiaalierä tai sen osa kuuluisi liitteen IX soveltamisalaan.**

Kasvihuonekaasupäästövähennysten mittausjärjestelmien on lisäksi täytettävä liitteessä V tai liitteessä VI esitetyt menetelmiä koskevat vaatimukset. Edellä 26 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen biologisesti erittäin monimuotoisten alueiden luetteloiden on täytettävä asianmukaiset objektiivisuuteen liittyvät vaatimukset ja oltava kansainvälisesti tunnustettujen standardien mukaisia, ja niihin on voitava hakea asianmukaisesti muutosta.

Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen vapaaehtoisten järjestelmien on säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa julkaistava luettelo sertifiointielimistään, joita käytetään riippumattomassa tarkastuksessa, ja ilmoitettava kunkin sertifiointielimen osalta sille tunnustamisen myöntänyt elin tai kansallinen viranomainen sekä sen suhteen seurantaan harjoittava elin tai kansallinen viranomainen.

Sen varmistamiseksi, että kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevien kriteerien noudattaminen todennetaan tehokkaalla ja yhdenmukaistetulla tavalla, ja erityisesti väärinkäytösten torjumiseksi komissio voi tarkentaa yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt, mukaan lukien luotettavaa, läpinäkyvää ja riippumatonta tarkastusta koskevat vaatimukset, ja vaatia kaikilta vapaaehtoisilta järjestelmiltä kyseisten vaatimusten soveltamista. Vaatimuksia tarkentaessaan komissio kiinnittää erityistä huomiota tarpeeseen minimoida hallinnollinen taakka. Tämä toteutetaan täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Säädöksissä asetetaan määräaika, johon mennessä vapaaehtoisten järjestelmien on pantava vaatimukset täytäntöön. Komissio voi kumota vapaaehtoisten järjestelmien hyväksymistä koskevat päätökset, mikäli järjestelmät eivät pane kyseisiä vaatimuksia täytäntöön säädetyssä määräajassa. **Jos jäsenvaltio esittää huolensa siitä, että järjestelmä ei toimi 4 kohdan nojalla tehtävän päätöksen perustana olevien luotettavuutta, läpinäkyvyyttä ja riippumatonta tarkastusta koskevien vaatimusten mukaisesti, komissio tutkii asian ja ryhtyy asianmukaisiin toimiin.**

6. Tämän artiklan 4 kohdan mukaiset päätökset hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Tällaiset päätökset tehdään enintään viideksi vuodeksi.

Komissio vaatii, että jokainen vapaaehtoinen järjestelmä, josta tehdään päätös 4 kohdan mukaisesti, toimittaa komissiolle [] vuosittain viimeistään 30 päivänä huhtikuuta [] kertomuksen, joka kattaa kaikki [] asetuksen [hallintoasetus] liitteessä IX esitetyt seikat. [] Kertomus laaditaan edeltävästä kalenterivuodesta. [] Kertomuksen toimittamista koskevaa vaatimusta sovelletaan ainoastaan sellaisiin vapaaehtoisiin järjestelmiin, jotka ovat olleet toiminnassa vähintään 12 kuukautta.

Komissio julkistaa vapaaehtoisien järjestelmien laatimat kertomukset kootusti tai tarvittaessa kokonaisuudessaan asetuksen [hallintoasetus] 24 artiklassa tarkoitetulla sähköisellä raportointialustalla.

Jäsenvaltiot voivat perustaa kansallisia järjestelmiä, mikäli 26 artiklan 2–7 kohdassa asetetut kestävyyttä ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevat kriteerit **ja 25 artiklan 1 kohdassa asetettu muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä ja kaasumaisia liikenteen polttoaineita ja kierrätettyjä hiilipitoisia polttoaineita koskeva kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskeva vaatimus** tarkastetaan koko alkuperäketjussa ja mukana on toimivaltaisia kansallisia viranomaisia.

Jäsenvaltio voi ilmoittaa kansallisesta järjestelmästäan komissiolle. Komissio antaa etusijan tällaisen järjestelmän arvioinnille. Päätös siitä, onko tällainen ilmoitettu kansallinen järjestelmä tässä direktiivissä säädettyjen edellytysten mukainen, hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, jotta helpotetaan biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevien kriteerien noudattamisen todentamisjärjestelmien vastavuoroista kahdenvälistä tai monenvälistä tunnustamista. Kun päätös on myönteinen, tämän artiklan mukaisesti perustetut järjestelmät eivät saa kieltäytyä vastavuoroisesta tunnustamisesta kyseisen jäsenvaltion järjestelmän kanssa 26 artiklan 2–7 kohdassa vahvistettujen kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevien kriteerien noudattamisen todentamisen suhteen.

7. Jos talouden toimija esittää 4 tai 6 kohdan nojalla tehdyn päätöksen kohteena olevan järjestelmän mukaisesti saadut todisteet tai tiedot siltä osin kuin kyseinen päätös kattaa ne, jäsenvaltio ei saa vaatia toimittajalta lisänäyttöä 26 artiklan 2–7 kohdassa tarkoitettujen kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevien kriteerien täyttämistä.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaisten [] on valvottava sellaisten sertifiointielinten toimia, jotka [] suorittavat riippumatonta tarkastusta vapaaehtoisessa järjestelmässä **asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti. Sertifiointielinten on toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä toimitettava kaikki asiaan liittyvät tiedot, joita toiminnan valvontaa varten tarvitaan, mukaan lukien tarkastusten tarkat päivämäärät, ajankohdat ja paikat. Jos jäsenvaltiot havaitsevat, että toiminta ei ole vaatimustenmukaista, niiden on ilmoitettava tästä välittömästi vapaaehtoiselle järjestelmälle ja akkreditointielimelle.**

7 a. Komissio tutkii jäsenvaltion pyynnöstä, saatavilla olevien todisteiden perusteella, onko 26 artiklassa asetetut kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevat kriteerit täytetty biopolttoaineiden, bionesteiden tai biomassapolttoaineiden lähteen osalta. Komissio päättää kuuden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja noudattaen 31 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä, voiko kyseessä oleva jäsenvaltio ottaa kyseisestä lähteestä olevan biopolttoaineen tai bionesteen huomioon 25 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa tai voiko jäsenvaltio 7 kohdasta poiketen vaatia biopolttoaineen, bionesteen tai biomassapolttoaineen lähteen toimittajaa esittämään lisätodisteita kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevien kriteerien noudattamisesta.

28 artikla

Biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kasvihuonekaasuvaikutuksen laskeminen

1. Biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden käytöstä saatavat kasvihuonekaasupäästövähennykset lasketaan 26 artiklan 7 kohtaa sovellettaessa seuraavasti:

- a) jos tuotantoketjulle on liitteessä V olevassa A tai B osassa biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta ja liitteessä VI olevassa A osassa biomassapolttoaineiden osalta määritetty kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten oletusarvo **ja** jos liitteessä V olevan C osan 7 kohdan mukaisesti laskettu biopolttoaineen tai bionesteen ja liitteessä VI olevan B osan 7 kohdan mukaisesti laskettu biomassapolttoaineiden e_f on nolla tai alle nolla, käyttämällä kyseistä oletusarvoa;
- b) käyttämällä todellista arvoa, joka on laskettu liitteessä V olevassa C osassa biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta ja liitteessä VI olevassa B osassa biomassapolttoaineiden osalta määritellyn menetelmän mukaisesti;

c) käyttämällä arvoa, joka on saatu laskemalla liitteessä V olevan C osan

1 kohdassa tarkoitettujen kaavojen muuttujien summa, jossa liitteessä V olevan D tai E osan mukaisia eriteltyjä oletusarvoja voidaan käyttää tiettyjen muuttujien osalta ja liitteessä V olevassa C osassa vahvistetun menetelmän mukaisesti laskettuja todellisia arvoja voidaan käyttää kaikkien muiden muuttujien osalta; tai

d) käyttämällä arvoa, joka on saatu laskemalla liitteessä VI olevan B osan 1 kohdassa tarkoitettujen kaavojen muuttujien summa, jossa liitteessä VI olevan C osan mukaisia eriteltyjä oletusarvoja voidaan käyttää tiettyjen muuttujien osalta ja liitteessä VI olevassa B osassa vahvistetun menetelmän mukaisesti laskettuja todellisia arvoja voidaan käyttää kaikkien muiden muuttujien osalta.

2. Jäsenvaltiot voivat toimittaa komissiolle kertomuksia, jotka sisältävät tietoja maatalouden raaka-aineiden viljelyn tyypillisistä kasvihuonekaasupäästöistä niiden alueella olevilla alueilla, jotka on luokiteltu tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön, jäljempänä "NUTS", tasolle 2 tai tarkemmin eritellylle NUTS-tasolle Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003³⁰ mukaisesti. Kertomuksiin on liitettävä kuvaus päästöjen tason laskemisessa käytetyistä menetelmistä ja tietolähteistä. Käytettävissä menetelmissä on otettava huomioon maaperän ominaispiirteet, ilmasto ja oletetut raaka-ainetuotot.

3. Unionin ulkopuolisten alueiden osalta komissiolle voidaan toimittaa 2 kohdassa tarkoitettuja kertomuksia vastaavat, toimivaltaisten elinten laatimat kertomukset.

4. Komissio voi päättää 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen hyväksyttävällä täytäntöönpanosäädöksellä, että tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut kertomukset sisältävät 26 artiklan 7 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa, jonka pohjalta voidaan mitata tällaisiin kertomuksiin sisällytetyillä alueilla tuotetun maatalousbiomassan raaka-aineiden viljelyyn liittyviä kasvihuonekaasupäästöjä. Näitä tietoja voi näin ollen käyttää liitteessä V olevassa D tai E osassa biopolttoaineiden ja bionesteiden sekä liitteessä VI olevassa C osassa biomassapolttoaineiden osalta vahvistettujen viljelyä koskevien eriteltyjen oletusarvojen sijasta.

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

5. Komissio tarkastelee uudelleen liitettä V ja liitettä VI lisätäkseen tai tarkistaakseen perustelluissa tapauksissa biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotantoketjuja koskevia arvoja. Uudelleentarkastelussa on myös tarkasteltava liitteessä V olevassa C osassa ja liitteessä VI olevassa B osassa vahvistetun menettelyn muuttamista.

Mikäli komission uudelleentarkastelussa päädytään siihen, että liitettä V tai liitettä VI olisi muutettava, siirretään komissiolle valta antaa 32 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä.

Jos liitteessä V ja liitteessä VI olevaan oletusarvojen luetteloon tehdään muutoksia tai lisäyksiä ja

a) jos tietyn tekijän vaikutus kokonaispäästöihin on pieni, jos variaatiota on vain vähän tai jos todellisten arvojen määrittäminen on hyvin kallista tai vaikeaa, oletusarvojen on oltava tavanomaisten tuotantoprosessien tyypillisiä arvoja.

b) kaikissa muissa tapauksissa oletusarvojen on oltava varovaisia arvioita verrattuna tavanomaisten tuotantoprosessien arvoihin.

6. Jotta voidaan varmistaa liitteessä V olevan C osan ja liitteessä VI olevan B osan yhdenmukainen soveltaminen, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset tekniset eritelvät, myös määritelmät, muuntokertoimet, viljelystä aiheutuvien vuotuisten päästöjen ja/tai edellä mainituista muutoksista saatujen päästövähennysten ja jo viljellyssä maassa olevien maanalaisten hiilivarastojen laskelmat sekä hiilidioksidin talteenotosta, korvaamisesta ja geologisesta varastoinnista saatavien päästövähennysten laskelmat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

29 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Edellä 26 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa ja 6 kohdassa, 27 artiklan 6 kohdassa, 28 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 28 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden yhteydessä otetaan täysimääräisesti huomioon direktiivin 98/70/EY³¹ 7 a artiklan tavoitteet.

30 artikla

Komission suorittama seuranta

1. Komissio seuraa unionissa kulutettujen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden alkuperää ja niiden tuotannon vaikutusta, myös syrjäyttämisestä johtuvaa vaikutusta, maankäyttöön unionissa ja tärkeimmissä kolmansissa toimittajamaissa. Seuranta perustuu jäsenvaltioiden yhdenmittyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin ja asetuksen [hallintoasetus] 3, 15 ja 18 artiklassa edellytettyihin niitä koskeviin edistymisraportteihin, asiaan liittyvien kolmansien maiden ja hallitustenvälisten järjestöjen kertomuksiin sekä tieteellisiin tutkimuksiin ja muihin asian kannalta merkityksellisiin tietoihin. Komissio seuraa myös biomassan energiakäyttöön liittyviä perushyödykkeiden hintavaihteluita ja mahdollisia myönteisiä tai kielteisiä vaikutuksia elintarvikevarmuuteen.

2. Komissio käy vuoropuhelua ja vaihtaa tietoja kolmansien maiden, biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuottajien, kuluttajajärjestöjen sekä kansalaisyhteiskunnan kanssa biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin liittyvien, tämän direktiivin mukaisten toimenpiteiden yleisestä täytäntöönpanosta. Komissio kiinnittää tässä yhteydessä erityistä huomiota siihen, miten biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotanto mahdollisesti vaikuttaa elintarvikkeiden hintoihin.

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/70/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/EY muuttamisesta (EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58).

3. Komissio esittää vuonna 2026 lainsäädäntöehdotuksen uusiutuvan energian edistämistä säätelevistä puitteista vuoden 2030 jälkeiselle ajalle.

Kyseisessä ehdotuksessa otetaan huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanosta saadut kokemukset, myös kestävyyttä ja kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevat kriteerit, sekä uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan liittyvä teknologinen kehitys.

4. Komissio esittää vuonna 2032 kertomuksen, jossa arvioidaan tämän direktiivin soveltamista.

31 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa energiaunionikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea, ja se työskentelee tämän asetuksen kannalta tarpeellisissa alakokoonpanoissa.

1 a. Komissiota avustaa biopolttoaineiden,]] bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kestävyyttä koskevissa asioissa biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kestävyyttä käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2021 viiden vuoden ajaksi 7 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 19 artiklan 11 ja 14 kohdassa, 25 artiklan 6 kohdassa ja 28 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
2 a. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2021 yhden vuoden ajaksi 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 3, 5, 6 ja 7 kohdassa, 19 artiklan 11 ja 14 kohdassa, 25 artiklan 6 kohdassa ja 28 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisessä toimielinten sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 7 artiklan 5 ja 6 kohdan, 19 artiklan 11 ja 14 kohdan, 25 artiklan 6 kohdan ja 28 artiklan 5 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

33 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2021. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

34 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2009/28/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä XI olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, 1 päivästä tammikuuta 2021, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia, liitteessä XI olevassa B osassa asetettuja määraaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, **ja sanotun rajoittamatta 3 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 2009/28/EY liitteessä I olevassa A osassa jäsenvaltioille vuodeksi 2020 asetettuja veloitteita.**

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä XII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

35 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2021.

Tämän artiklan ensimmäisestä kohdasta poiketen 7 artiklan 3 kohdan viides alakohta ja 31 artikla tulevat voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun tämä direktiivi on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

36 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
